

ജീവചരിത്രസഞ്ചിക

രണ്ടാം ഭാഗം

എസ്.ആർ.വൈങ്കളം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള

ജീവചരിത്രസഞ്ചിക.

രണ്ടാം ഭാഗം.

പ്രസാധകൻ,

വെങ്കളം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

(രാധാമണി, അഗ്രധാര, ചേലു അമ്പിള്ളുവാ, സി. കൃഷ്ണപിള്ള,
മഹാത്മാർ വിജയികളാകുന്നതെങ്ങനെ?
ഇന്ത്യയിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്)

രണ്ടാം പതിപ്പ് കറുപ്പി 1000.

പ്രകാശകർ,

ശ്രീരാമവിലാസംപ്രസ്സ് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ,
കൊല്ലം.

S. R. V. Press, Quilon.

1136

All Rights Reserved

പ്രില അണ് 12

വിഷയവിവരം.

	പുറം
1. രാമാനുജസ്തോത്രം (കണകശാസ്ത്രങ്ങൾ) ഇ. കൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ., എൽ. ടി	1
2. സർ സാലർജംഗ് (രാജ്യതന്ത്രങ്ങൾ)കേരളീകർ പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ.	13
3. ബഞ്ചമിൻഹു ഹർജിൻ (രാജ്യതന്ത്രങ്ങൾ & ശാസ്ത്രങ്ങൾ) വെങ്കട്ടം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	24
4. ക്യാപ്റ്റൻ കിഷോർ (നാവികവിദ്യാർത്ഥി) അർ. പി. നായർ ബി. എ., (ഇംഗ്ലീഷ്)	36
5. സർ വാൾട്ടർ സ്റ്റാട്ട് (അദ്ധ്യായികാകാരൻ) വെങ്കട്ടം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	43
6. റാബറ്റ് ബ്രൂസ് (യുദ്ധതന്ത്രങ്ങൾ) കെ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.	59
7. താമസ മൈൻ (ചോരകോപകാരി) വെങ്കട്ടം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	74
8. ഫുൾട്ടൻ (അവിധേയവിദ്യാർത്ഥി) ജയനാഥ കെ. ദാമോദരൻ	81
9. ഇരവിമുട്ടിപ്പിള്ള (സ്വദേശാഭിമാനി) വെങ്കട്ടം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	92
10. ഗലീലിയോ (ഗോളശാസ്ത്രങ്ങൾ) എം. പി. അപ്പൻ ബി. എ. (ഇംഗ്ലീഷ്)	111

൧. രാമാനുജയ്യങ്കാർ.

ജം. മുസ്സൻനായർ, ബി. എ., എൽ. ടി.

ഔപാദേശിദ്യുത്തിന്റെ കരോരമായ ആക്രമണം, ഭാര്യയെ പുലർത്തേണ്ട നിർഭാഗ്യം ഇത്രയും കൊണ്ടു മാത്രമാണ് വിഷമിടക്കങ്ങളെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കാമായിരുന്നു. ഒരു ജോലി കിട്ടുന്നതോടുകൂടി സാമാന്യം ഒരു സുഖജീവിതം നയിക്കാൻ രാമാനുജയ്യങ്കാർ അസാധ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ രാപകൽ കണക്കു ചെയ്യുതന്നെ കുറെക്കാലംജീവി കണമെന്നുള്ള ഒരുതരം ചിന്ത യുവാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഒഴിയാബാധയെന്നോണം സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കായി നാടും വിടും ഉപേക്ഷിച്ചു ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ അതാ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന നിന്നും മറ്റൊ സിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ കണക്കശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ ടിവാൻ ബഫർ രാമചന്ദ്രറാവുവിനെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു. ആ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ആ മഹാൻ പ്രസ്താവി കുന്നത്ത് ഇപ്രകാരമാണ്:- “കൈയിലിരുന്ന ഒരു നോട്ടു ബുക്കു തുറന്നു കണക്കു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തന്റെ പുതിയ രീതികളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് അയാൾ ഏന്റെ മുമ്പാകെ വിവരിച്ചുതുടങ്ങി. സാധാരണ വഴികളിൽനിന്നു വ്യതി ചലിച്ചിട്ടാണ് അയാളുടെ വിവരണമെന്ന് ഏനിക്കു ഉടനെ മനസ്സിലായി. യുക്തിപൂർവ്വമാണോ അസംബന്ധമായിട്ടാണോ രാമാനുജൻ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഏനിക്കുള്ള പാഠിജ്ഞാനം മതിയാകുന്നില്ല എന്നു ഏനിക്കു തോന്നി. അതിനാൽ യാതൊന്നും രീതിമാനപ്പെടുത്തി പറയാൻ കഴിയാതെ, ഇനിയൊരു ദിവസം

വരണമെന്നു പറഞ്ഞു ആ യുവാവിനെ ഞാൻതിരിച്ചയച്ചു. അടുത്ത രാവണ അയാൾ എന്നെ കണ്ടു എന്റെ ഉത്തരം പഠിയിലെ നിസ്സാരമായി അളക്കുകയും, വിഷമമോദ്യമോ കൂടാതെ ലഘുവായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചു രിതി എന്ന ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന സകല കണക്കു പുസ്തകങ്ങളെയും ഈ ബോധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രാമാനുജൻ ഒരു അസാധാരണ വികാസോന്മുഖനായ തന്നെയെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാപന്തരത്തി നവകാശമില്ല അനന്തരം ക്രമേണ അയാൾ എന്നെ Elliptical Integrals, Hyper Geometric Series എന്നീ ഗണ്യ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും അവനെന്നുമായി അതുവരെ ലോകത്തിന് അജ്ഞാതമായിരുന്ന "Divergent Series"-ന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലേക്കും നയിച്ചു. അയാളുടെ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം എന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി."

രാമാനുജൻ എന്താണു ആവശ്യം എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. തന്റെ പഠിത്തം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു തക്കവണ്ണം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടും മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നുള്ളതാണു് തന്നിക്കാവശ്യമെന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു."

പ്രചാരത്തിലിരുന്ന സകല കണക്കുപുസ്തകങ്ങളെയും അതിശയിക്കത്തക്കവിധം കണക്കുശാസ്ത്രത്തിൽ നൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച ആ യുവാവിന്നെ ഭാവിദ്രു നിവാരണാർത്ഥമുള്ള അപേക്ഷ രാമചന്ദ്രരാവുവിന്റെ ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

ആധുനിക പാശ്ചാത്യ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പശ്ചേക്ഷണങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാതി നമ്പാടിപ്പിടുമുള്ള ഭാരതീയർ തുലോവി ഉമാണെന്നുള്ളതു് ലജ്ജാപരസ്സരം സമ്മതിക്കേണ്ട ഒരു വാസ്തവമാകുന്നു. ജെ സി. ബോസ്, പി. സി. റായ്, പ്രഫ. ഡർ രാമചന്ദ്ര, സി. വി. രാമൻ, സാഹ എന്നിങ്ങനെ

അപ്പൂർവ്വം ചില പൗരവേഷണകശലന്മാരെ ഭാരതം ഒട്ടക നോക്കിയാൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കാം; എന്നാൽ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ള മഹാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ എണ്ണയുമായി ഭാരതമുല്പാത്തി നോക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ലക്ഷ്യാവിധശരായി പിന്നോട്ടു മാറാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്.

മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പണ്ഡിതന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഗസ്ത്യമുന്മാരെ ഒരു സ്ഥലം 33 വയസ്സിനകം പ്രാപിച്ചു (കാലയാപനികയുൾക്കൂട്ടിൽ മറഞ്ഞുപോയ) ഒരു കണക്കു ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനാണ്. ഈ ജീവചരിത്രത്തിന്റേ റീക്കായി ഭൂതനായിരിക്കുന്ന ത്രിനിവാസരാമാനുജയുക്തർ.

ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ.

മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിൽ - ഈറോഡ് എന്ന സ്ഥലത്ത് 1857-ാമണ്ടു രാമാനുജയുക്തർ ജാതനായി. ദരിദ്ര പ്രാദേശങ്ങളുടെ നിരന്തര ക്രമണംകൊണ്ടു പട്ടിപ്പൊലായിത്തീർന്നിരുന്ന ഒരു സാധു ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. രാമാനുജന്റെ പിതാവും പിതാമഹനും ഭാഗ്യമുള്ളവർക്കാരന്റെ കണക്കെഴുത്തുകാരായിട്ടായിരുന്നു കാലയാപനം ചെയ്തിരുന്നത്. അങ്ങനെ, അക്കക്കളുടെ സങ്കലനവ്യപകലനാടികളിൽ സാമാന്യപരിചയം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള റൊളാൺ രാമാനുജന്റെ പിതാവും എന്നിരിക്കിലും, ആ ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ ഇത്ര അധികം വാഗ്ദാനവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ള ഒരു ഗന്താനം സംജാതമായതെങ്ങനെയെന്നുള്ളതു പലർക്കും അത്ഭുതകരമായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. അഥവാ, നാം എന്തിനു അത്ഭുതപ്പെടുന്നു? ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അസാധാരണ ശക്തി മുഖേന ലോകങ്ങളെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഭൂരി

ഭാഗവും ഭരികളുടെയും അപ്രശസ്ത കുടുംബങ്ങളിലുമാണല്ലോ ജനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

അഞ്ചാംവയസ്സിൽ പാഠശാലയ്ക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട ബാലൻ ആ അതിബാല്യം മുതൽക്കുതന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യാതൊരു കസ്യുതിത്തരവും ഉന്മേഷവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ ബാലൻ അനേകം മണിക്കൂർ സമയം അനഷ്ടഭാവത്തിലിരിക്കും. ആ സമയത്തൊക്കെ അക്കങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാറ്റങ്ങളും അവയുടെ ഗുണനഫലങ്ങളിലും കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഓർത്താൽ ബാലൻ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത കുറേക്കാലത്തേക്ക് ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നതേയില്ല; എന്നാൽ കണക്കു സംബന്ധിച്ച് ഏതുചോദ്യംചോദിച്ചാലും അസാധാരണമായ ഓർമ്മശക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചും, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുപോലും ആശ്ചര്യം തോന്നത്തക്കവിധത്തിലും ആയിരിക്കും ബാലൻ ഉത്തരം നൽകാറുള്ളത്. കടകോണം ടൗൺ ഹൈസ്കൂളിൽനിന്നു രാമാനുജൻ ഏഴാമയസ്സുമുതൽക്കുതന്നെ സ്കോളർഷിപ്പ് കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പത്തുണ്ടുവയസ്സായപ്പോൾ ലോണി ഏഴരിച്ചിട്ടുള്ള “ടിഗുണാമെററ്ടി” മുഴുവനും ഇതരസഹായം കൂടാതെ ഈ ബാലൻ ചെയ്തതീർത്തു. കാർ എന്ന കണക്കശാസ്ത്രജ്ഞൻ എഴുതിയ “Synopsis of Pure Mathematics” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചോദ്യങ്ങൾ മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു ചെയ്തതീർത്തതോടുകൂടി രാമാനുജൻ സകലരുടെയും പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്ക് പാത്രീഭൂതനായിത്തീർന്നു. 17 വയസ്സായപ്പോൾ മെററ്ടിക്കലേഖൻ പഠനായി അദ്ദേഹം കടകോണം കാളേജിൽ അഭ്യസനം ആരംഭിച്ചു. “ജൂനിയർ സബ്രഹ്മണ്യം സ്കോളർഷിപ്പ്” അധികാരികൾ ഈ പ്രതിഭാശാലിക്ക് നൽകി അയാളെ പ്രൊത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ കനിയുകകൂടി ചെയ്തു.

സ്വപ്നത്തിലും കണക്കുചെയ്യും.

രാമാനുജൻ സഭാ കണക്കുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ബോധിയായിത്തീർന്നു.

“നാമുക്കുവെച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴുമൊരേതു
കിടക്കുമ്പോഴും ഭജിക്കുമ്പോഴുമൊന്നുവേണ്ട
നാനാകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ സഭാകാലം”

അയ്യോ! കണക്കു ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രമേ കൗതുകമുള്ളൂ എന്ന നില വന്നുചേർന്നു. സ്വപ്നത്തിൽപോലും രാമാനുജൻ കണക്കുകൊണ്ടിരിക്കും. അദ്ദേഹം ഉപാസനാ മുതൽക്കുതന്നെ “നാമിവി” ഭാവം നിദ്രാസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ വലിയ നയം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചുചോന്നിരുന്നു.

കണക്കു ഒഴിച്ചുള്ള ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ യാതൊന്നിലും ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാതിരുന്ന കാരണത്താൽ “ഇംഗ്ലീഷ് മോശം” എന്നൊരു കാരണം പറഞ്ഞു. രാമാനുജൻ നല്ലിരിക്കാണെന്ന സ്കൂളുപേക്ഷിച്ച് അതിന്റെ ഭാരതാക്ഷമാർ നിർത്തൽ ചെയ്തുകളഞ്ഞു; അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു കലാശാലാഭ്യസനവും അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നുചേർന്നു. ഇങ്ങനെ ഏതൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നതാർ പ്രോത്സാഹനം ഭാവം നിമിത്തം തല്ലാലത്തേക്കു പ്രകാശശുന്യരായി മങ്ങിമങ്ങി മറഞ്ഞു പോയിരിക്കാം!

“കണക്കുചെയ്യാൻ സൗകര്യം തരണം!”

കാളേജുപരിത്തം തുടങ്ങുന്നതിനു രാമാനുജൻ പല പ്രകാരത്തിൽ ശ്രമം ചെയ്തു; ഫലിച്ചില്ല. കണക്കുശാസ്ത്രം

സംബന്ധമായുള്ള പര്യവേഷണങ്ങളിലേയ്ക്കു് മൂന്നു സംവാസരക്കാലം വ്യയം ചെയ്യുന്നതിനും സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാനും അദ്ദേഹം തീവ്രയത്നം ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷണോസ്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉറച്ചുനോക്കാൻ മനസ്സുള്ളവർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കനെ അതും നിഷ്ഫലമായിത്തീർന്നു. ട്രോറിൽ നിരാശനും അനന്യശരണനും ആയിത്തീർന്ന രാമാനുജൻ 1909-ൽ ഒരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഇക്കാലങ്ങളിലും രാമാനുജൻ ഉദാഹരണമായിരിക്കുകയല്ലായിരുന്നു. ഉയർന്നതരം കണക്കശാസ്ത്രഗുണങ്ങൾ വാങ്ങി അവയിലെ വിഷമചോദ്യങ്ങൾക്കൊക്കെ ലഘുവായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തതു്. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും ആ സ്ഥലത്തെ താമസം അദ്ദേഹത്തിനു മുഷിഞ്ഞു. മദ്രാസിൽ സ്ഥിരമായി താമസിച്ചു് കണക്കുവിഷയത്തിൽ മാത്രം സർവ്വദാ ഏർപ്പെട്ടു് ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിക്കണമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടി, കണക്കശാസ്ത്രത്തിനോടു അപാരമായി സ്നേഹമുള്ള ദിവാൻ ബഹദൂർ രാമചന്ദ്രറാവുവിന്റെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു.

യുവാവിന്റെ അസാധാരണവാസനയാൽ സമാകൃഷ്ടനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചു് “മദ്രാസ് പോട്ട്സ്റ്റേജി”ൽ 25 രൂപാ ശമ്പളമുള്ള ഒരു ക്ലാർക്ക് സ്ഥലയ്ക്കു് ഇദ്ദേഹം നിയമിതനായി.

ഉല്കൃഷ്ടസോപാനത്തിലേക്കു്.

ജ്ഞാനദാഹപരവശരേയും, കശാഗ്രമതികളേയും, പര്യവേഷണപടികളേയും മറ്റും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭാരതീയരെക്കാൾ തുലോം മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നവ

രാജൻ പാശ്ചാത്യർ എന്നുള്ള പദമാർഗ്ഗം രാമാനുജന്റെ കാര്യത്തിലും ആനുഭവിക്കുമായിത്തീർന്നു. ഈ നിസ്സാരമായ ശമ്പളത്തിലിരുന്നു രാമാനുജന്റെ ജീവിതം പാഴായിപ്പോകുന്നതു കാണാൻ കഴിയാതെ പോയിട്ട് ഭൃഗുന്റെ ചെമ്പർമാൻ ആയ സാത്യ രാമാനുജന്റെ പരസഫലം ഉള്ള നോട്ടബുക്കുകൾ സിംലായിലെ വനനിരീക്ഷണശാലകളുടെ ഡയറക്ടർ ജനറലായ ഡാക്ടർ ജി. റ്റി വാറക്കുരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീർക്കുകയുണ്ടായി. അതോടുകൂടി രാമാനുജന്റെ ജീവിതം ഉല്ക്കണ്ഠാസോപാനങ്ങളിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു എന്നതെന്ന പറയാം. ലോകനിവാസികൾക്ക് ആദ്യദാമ്യം പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുധാകരനെ മറച്ച് വെക്കുന്നതിൽ ക്രമോന്മേഷങ്ങൾക്ക് എത്ര കാലം സാധിച്ചെന്നു വരും!

രാമാനുജന്റെ നോട്ടബുക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ, കോബ്രിഡ്ജ് കാളേജിലെ ഒരു “ഫെല്ലോ” പ്രഭർശിപ്പിക്കുന്ന ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തോടു സാദൃശ്യമുള്ളതാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിബൈഭാവമെന്ന് ഡാക്ടർ വാറക്കുരു ബോധ്യം വന്നു. അതിനാൽ ആ യുവശാസ്ത്രജ്ഞന് ഒരു സ്കാളർഷിപ്പ് നൽകി കണക്കു വിഷയത്തിൽ പര്യവേക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സഹായിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലാ ഭരണസമിതിക്ക് എഴുതി അയച്ചു. ആയതിന്റെ ഫലമായി പ്രതിമാസം ഒരു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു പര്യവേക്ഷണ വിദ്യാർത്ഥിയായി സർവ്വകലാശാലക്കാർ രാമാനുജനെ സ്വീകരിച്ചു.

രാമാനുജൻ ഇപ്രകാരം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നു; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠ ഇത്രയും കൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തമായിത്തീർന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണമെന്നുള്ള അനുഭാവത്തെ ആഗ്രഹം സഫലമാക്കിത്തീർക്കുവാനായി അദ്ദേഹം കോബ്രിഡ്ജ്

സർവ്വകലശാലയിലെ ടിന്നിറി കാളേജിൽ ഫെല്ലോ ആയി
 തന്ന ജി. എച്ച്. ഹാർഡിക്ക് താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം
 ഒരു എഴുത്തുകാരനി നായച്ചു. 'Divergent Series'നെ
 പറ്റി ചില പ്രത്യേക പദ്യവേദനകൾ സമീപകാലത്തു
 ഞാൻ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 'Orders on Infinity' എന്ന
 നായകയത്തിൽ ചാലിയൻ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഒരു പ്രാവ
 ങ്ഗിക എഴുതിക്ക കാണാം. അതിന്റെ 36-ാം
 വശത്ത്, ഏതെങ്കിലും ഒരു നിർവ്വചനമെങ്കിലും ചെറു
 തായ അവിഭാജ്യ സംഖ്യകളുടെ എണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ
 ശരിയായ യന്ത്രമായ മാസ്റ്ററും ഇതിന്റെ രണ്ടാമിട്ടിട്ടു
 എന്നും ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ വായിച്ചു. ഞാൻ ഒരു മാസ്റ്റർ
 കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മിക്കവാറും ശരിയായ ഒരു മാസ്റ്റർ
 തന്നെയാൽ തീർന്നു. ചില പ്രത്യേകതകൾ വെറും വെറും കൈ
 ന്ന വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചിൽ വളരെത്തന്നെ അത്
 നിസ്സാരമാണ്. ഇതിലേക്കും വെള്ളിരിക്കുന്ന കടലാസു
 കൾ തമ്മിൽ വായിച്ചുനോക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷി
 കുന്നു. നിർവ്വചനമുള്ളതാണ്. നാവിൽ പ്രധാനമായ
 ചില കടലാസുകളും ഉണ്ടെന്ന് അതേ കടലാസുപയോഗിച്ച്
 പലതും എന്റെ കീഴാലോലം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന്
 ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

ആരിൽപലരും വിമോഹിതരായ ചിലശീകരണമുള്ളായി
 മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന് അയച്ചു. അദ്ദേഹം
 ബഹുവിധമായി. ഇവയുടെ പരിശോധനയിൽ അദ്ദേഹം
 അത്യന്തവിചാരിതമായിത്തീർന്നുപോയി. അങ്ങനെയൊരു
 കണ്ടുപിടിപ്പിട്ടിട്ടുള്ള മാസ്റ്ററും അവലംബിച്ചു ആ
 രീതികൾ, കലശാലയിലേക്കും ശരിയായി പഠിച്ചിട്ടി
 ള്ളത ഒരു ഭാരതീയ യുവാവ് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
 അയ്യങ്കാക്കോട് ആ കണക്കശാസ്ത്രജ്ഞൻ വളരെ സന്തോ
 ഷവും ബഹുമാനവും തേങ്ങി. വളരെ സൂതിയും പ്രോത്സാ

[illegible]

'Theory of Numbers' എന്ന ഭാഗത്തിലാണ് അദ്ദേഹം സാധികവും പുരോഗമനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ ഭാഗത്തെ പരാമർശിച്ച് രാമനാഥൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള പദ്യം വായനക്കളും സംഖ്യകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി വ്യക്തമാക്കുന്നു. സംഖ്യകളുടെ രത്നമാലയെ സംബന്ധിച്ച് ഗാഢവിചിന്തചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ഉത്സുകനായിരുന്നു. ഈ ഔത്സുക്യം കണ്ടിട്ട് ഒരിക്കൽ പ്രൊഫസർ ഹാർഡി ഇദ്ദേഹത്തെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പറയുകയുണ്ടായി: — "രാമനാഥൻ ഓരോ ധനസംഖ്യയും Positive (numbers) ഓരോ ആപ്തമിത്രമാണ്".

മാധ്യമം കണക്കുശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അനന്തതയെ അഗാധമായിത്തന്നെ, അതിന്റെ പരിമിതിയും നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു. കണക്കിന് ഇതുകൾ അസാമാന്യ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള അദ്ദേഹം 'Cauchy's Theorem' എന്നതാണെന്നു കേട്ടില്ല. അതുപോലെ ഉദ്യോഗാധിപനും വലിയൊരു മറ്റു പല ദാരുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹം അതിന്റെ അനന്തത ഏറ്റവും നന്നായിത്തന്നെ. എന്തെ

പിരിച്ചെഴുതാനുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും ചെറിയസംഖ്യ അതാണ്. ഇതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗണനാപരതയും വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഏറ്റവും മുതുമുതലായ കാര്യത്തിനുള്ളിൽ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയെപ്പോലും പ്രീതിബഹുമാനശരണം പാത്രീഭൂതനായി ഭാരതത്തിന് ഒരു യശസ്സുണ്ടായി പരിവസിച്ച ഈ ധീരഭരണൻ ചിംകാലം രിചിച്ചിരുന്നു. ആനന്ദതപസാരതകൾ ഭവകത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് രാജസൗകര്യം ചെയ്തതുമായിട്ടും 10 എണ്ണം വേദിക്കയച്ചതായ ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്ക് എന്തുചെയ്യും!!

൨. സർ 'സാലർജംഗ്'.

കോയിൽമുക്കു ഡി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ.

മുപ്പതു സാമ്പസരമാലം ഓരട്ടുമ്പോൾ ഭാര്യത്തിലെ സമീപപീഠം അറയ്ക്കിച്ച് ഭാര്യയെക്കൂടും ആംഗ്ലേയരുടേയും പ്രീതിബഹുമാനശരണം ഒന്നുപോലെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമരാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞനാണ് സർ സാലർജംഗ് ഡി. സി. എൽ; ജി. സി. എസ്. ഐ. “ഔദ്യോഗിക ഹൈമന്ത്രിയുടെ ഉപനിവേശം” എന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ പ്രശസ്തനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനേയും സമകാലികനായ രാജാ സർ. ടി മാധവനാഥിനെയുംപോലെ ശേഷിമാനമായ രാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞന്മാർ ഏറ്റവും കർക്കിടശ്ശ്ശ് ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ മാത്രം അറിവുമാകുന്നതെന്നത്ര ഒരുമൊൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കാര്യവിചക്ഷണത, ഭരണതന്ത്രമെന്നെപ്പണ്യം വോകാവലോകന

പാതുറ്റി, ജനങ്ങളെ ആത്മാവി ഒരു സമീപനം അവശ്യം
 "മുഖ്യം" നാമം സർവ്വതോമുഖമായിത്തീർന്നു. പിൽക്കാലത്ത്
 "മുഖ്യം" നാമം സർവ്വതോമുഖമായിത്തീർന്നു. പിൽക്കാലത്ത്
 "മുഖ്യം" നാമം സർവ്വതോമുഖമായിത്തീർന്നു. പിൽക്കാലത്ത്
 "മുഖ്യം" നാമം സർവ്വതോമുഖമായിത്തീർന്നു. പിൽക്കാലത്ത്

മരണം വേദിയിൽ:

മരണം വേദിയിൽ:

ഒരു സമീപനം പ്രക-ബോധിപ്പിക്കും. ഇദ്ദേഹം
 ജാതനാമം. സാധാരണയായ പാതാവിനെ പാതാവിനെ
 പിതാമഹനും ശത്രുമു മന്ത്രിയായോടൊന്നും പൊതുവിൽ
 ഉള്ളത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ മരണത്തിൽ
 ബാല്യം പാതാവിനെ മകിയെന്നായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹം
 "മരണം വേദിയിൽ" പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹം

നാമം സാധാരണ 1828-ാമാണ്ടു് ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം
 തന്റെ ശൈശവകാലം അന്നു് പ്രകൃതിയെ അനുസരിച്ചു
 ഒരു കഥയുണ്ടു്. ഓട്ടോമനിയസ് ബാധിതനായിത്തീർന്നു
 ശിശുവിനെ കാലദൂരത്താൽ കൊണ്ടു കടന്നുവന്നു. ഒരു
 പെട്ടെം, പിതാമഹനും മകൻ ഉൾപ്പെടെ 11, മരണം
 ഉണ്ടു്. ഇദ്ദേഹം സാധാരണയായ ഒരു ശൈശവ
 പ്രകൃതിയെ നന്നായിത്തീർന്നു. അതിന്റെ പരിസ്ഥിതി
 പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം പ്രകൃതിയെ "സാധാരണയായ മരണം
 സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു്" ശൈശവനിയോഗമെന്നായിത്തീർന്നു
 മരണം എന്നിങ്ങനെ നൽകേണ്ടതു് എന്റെ കണ്ടു രണ്ടുപെട്ടെ
 മെന്നാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിനെ മരിക്കാൻ
 ബേബർ നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനയിലൊപ്പം, എന്തുതീർന്നു
 ശിശു ശൈശവമെന്നായി, പിതാമഹൻ പാതാവിനെ
 നാമം. ഓട്ടോമനിയസിന്റെ അനന്തരമായ അഭി

24-ാം വയസ്സിൽ മന്ത്രി

ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവിനെ വിസ്തൃതമായ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗധേയം നയിക്കുവാൻ നിയമിച്ചപ്പോൾ ഫൈദ്യൂബാദ് സർവ്വീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥക്കാര്യം ഒന്നിച്ചുകിടന്നു. രൂഢനൽകാലം ഉദ്യോഗം ദാിച്ചു തഴക്കവും പഴക്കമുണ്ടെന്നഭിമാനിച്ച ചിലർ അസൂയയും അതൃപ്തിയും അവഹേളനവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രഭുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ചിലയാളുകൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ പഴിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ശേഷിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നൊക്കെയായിട്ടും നൈസാമി അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുവമന്ത്രിവീരനോ ഇളകിയില്ല. മന്ത്രിമണ്ഡലലീപനായ അന്നുവധി പുരുഷകേസരികളുടെ പാരമ്പര്യംകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിതമായ ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഉത്തമസ്വപന്നം കശാഗ്രബുദ്ധിയുമായ ആ ധീര യുവാവും, അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും അംഗീകരിച്ച സിംഹാസനാധിപതിയും ഇതിൽ ഇളകാതെയിരുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല. താൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഭരണമന്ത്രി നടുത്തിരിക്കാലിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നിഷ്പ്രയാസം സാധ്യമായി എന്നു മാത്രമല്ല അത്തരം പത്തു സംഭവങ്ങളിൽ പല പതിയേ അപരിചിതരായ ചുറ്റുപാടിയിൽ ഫൈദ്യൂബാദിനെ ഉത്തമമാക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യാനിലുള്ളതെങ്കിലും മറിക്കുന്നതിനായി 1857-ൽ നടന്ന ശിപാരിഹരമു സാലർജംഗിന്റെ കീഴിൽ തൻഡു മുഴുവനും ബ്രിട്ടീഷിന് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് സാധിക്കാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നുവധിസ്ഥാനം ദുർഗ്ഗം, മിറാജ്, നവാബ്, തുടങ്ങിയവർ

മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന നടുത്തിയ ആ ഭയങ്കര കലാപത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ധനസ്വപാധീനവും ജനസ്വപാധീനവും, തെറ്റോ ഗികമായി സർവ്വധികാരങ്ങളും ഉള്ള ഈ മന്ത്രിരാജൻ ലക്ഷ്യക്കാരോട് അല്പമായ ആനുകൂല്യം കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭക്തിഭരണഭാരം മുഴുവനും ഇളകുകയും ഇൻഡ്യയിലെ മുസ്ലീംജനങ്ങളും ഏകമനസ്സുതയോടെ ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധരായും ചെയ്യുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് തർക്കമില്ല. “നൈസാം കൈവിട്ടുപോയാൽ നമുക്ക് സകലതും നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്” എന്നാണ് ആയവസരത്തിൽ ബാബ്ബ ഗാർണർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അധീശശാസനമന്ദിരത്തോടു ചേർന്നു ആനുകൂല്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ നൈസാം തയ്യാറായി.

സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നും മറ്റും ഉൽപ്പോഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ചില മതലിപിമാർ നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങളും, അവയോടു “ദീൻ” “ദീൻ” ശബ്ദങ്ങളോടുകൂടി ജനസഞ്ചയത്തിൽ ചിലർ പ്രവേശിച്ചു വിപ്ലവസന്നദ്ധതയും സാലർജംഗ് നിഷ്പ്രയാസം അമർത്തിക്കളഞ്ഞു; റസിഡൻസി ആക്രമണം നടത്തിയ 4500 പേരുക്കാരെ പരിച്ഛേദിച്ച് അവരുടെ നേതാക്കളാൽ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു; ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കെതിരായി കോട്ടയ്ക്ക് അവിടവിടെ പട്ടികളിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട പ്രസംഗങ്ങളും നിശ്ചയങ്ങളും കേന്ദ്രമായി പരിഭവമായി. ഇങ്ങനെ അധീശ ശാസനമന്ദിരം ഈ രാജഭരണരത്നങ്ങളെ ഒരു അത്യാപരാധിത്വത്തിൽ ചേർത്തിട്ട് സാധനീകരണമായി എന്നുള്ളത് അനവധി ഇംഗ്ലീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പരിത്രകാരുന്മാരും കൃത്യജ്ഞതാപുരസ്സരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരാമർശമാകുന്നു. ജീവഹാനികരമായ അപകടങ്ങൾപോലും സംഭവിക്കാൻ ഇടയായി.

സാലർജംഗിനെ വധിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ.

വലിയ ശിപാശിപ്പനുള്ളിൽ സാലർജംഗ് പ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. ഏതാനിലാലോ അദ്ദേഹത്തിന് ചില ശത്രുക്കളെ താഴ്മയുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പ് പലപ്പോഴും നാലുപാലത്തൂടെ 'വീണ്ടെ-കൊന്നിന്' ഇദ്ദേഹമാണ് പ്രധാന പ്രതിബന്ധകൻ എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ശ്രമം നടന്നു. ഹൈന്ദവങ്ങൾ പരിചരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നെങ്കിൽ അനാജയായുമാകുമ്പോൾ ആ ദിനമേധാവി എഴുപ്പത്തിൽ പുതിയ പരിഷ്കാരമേളോ 'അവർ കഠിന വിഭജനം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അനേകരേഖകളായി ഡെക്കോണിൽ നില്ക്കുന്നിരുന്ന യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന് ഹാനിപ്പെടുന്ന കാഴ്ച കാണാൻ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ഡർബാർ ഹാളിൽനിന്നും റസിഡൻറ് ഡയറും ഒന്നിച്ചു ഇറങ്ങിപ്പോകുകയായിരുന്നു. ഒരു റോമിഷൻ ആ അധ്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ വാക്കായി ഒരു വെടിവെച്ചു. ഭാര്യവരായ് ആത്മ ഒരു അംഗം കൈ നിലം പരിച്ഛിച്ഛിച്ചതായെ ഡോക്ടറുടെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്ക് പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു. നിരാശനായിത്തീർന്ന റോമിഷൻ വാളുമായി മന്ത്രിയുടെ നേർക്ക് കുരിച്ചു. അപ്പോഴു നിന്ന വേരായ അംഗം അമ്പനെ ഉടൻ വെട്ടിവെട്ടി തീർന്നാൽ, രണ്ടു വ്യക്തികൾക്കു കൂടി ഹൈന്ദവങ്ങൾ ഭരിക്കേണ്ട മഹാഭാഗ്യം സാലർജംഗിന് ലഭിച്ചു.

ഇദ്ദേഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഇതുപോലുള്ള ഒരു ശ്രമം 1868-ാമാണ്ടിലും നടന്നു. നൈസാമിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് മന്ത്രി തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കൂടി അദ്ദേഹത്തെ വെടിവെച്ചു. ഒരു വെടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലപ്പാദിന് സ്ഥാനഭ്രംശവും മററു അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഒരു ഭൂതാ മറ്റിനും വരുത്തിയതല്ലാതെ ഈശ്വരധീനം കൊണ്ട് മരണാനുസംഭവിച്ചെന്നതിന്നു സാക്ഷ്യം കാണിച്ചു.

ഈ വേഷങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടതും അപമാനകാര്യം ആയ ആവർത്തനം നൈസാമിന്റെ അധീശപന് മനുസ്ഥിതികൾ സാലർജംഗിനു ചങ്ങലയ്ക്കു എന്തൊക്കെയാണ് ഇനി പ്രാപ്തം വിശേഷമേ. രസിധൻറെ മന്ത്രിയുടെ പേര് നല്ല അഭിപ്രായമില്ല എന്നൊരുവാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ നൈസാമിന്റെ പേര് സേവകത്വം നൈസാമിനെ ധരിപ്പിച്ചു. തന്നെ സാലർജംഗിനെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പ് നൈസാമിനെയുള്ള ഒരു നന്മയെന്നു ചിന്തിച്ചു രസിധൻ വെളിപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി അതു നാശപ്പെട്ടു പോയി.

നൈസാമിനും മന്ത്രിയ്ക്കും ഇടയ്ക്ക് “ചക്കീത്” എന്നുള്ള നിരയിൽ ഒരു ശ്രേണികമായി ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ലസ്തർ ജംഗിന്റെ ഏകപണി നിമിത്തം സിംഹാസനധിപതിക്ക് 1866-ൽ സമീപ പ്രധാനനോട് കഠിനമായ വിടപാടും തോന്നിയിരുന്നു. തന്നോട് കാണിക്കേണ്ടതിനേക്കാൾ വിശപ്പേറിയ ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിനോടു മന്ത്രി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുന്നു എന്നൊരു വിശ്വാസവും ആദ്യദയയിൽ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടി. മന്ത്രിയുടെ അധികാരപീഠത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരും നൈസാമിനും അനുചരന്മാരും അനുചരന്മാരും ആയി ഇടപെട്ടുകൂടി. ആദ്യദയയിൽ നിസ്സാഹ്യോപതികളെപ്പോലും സംശയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യദയയിൽ അനുചരന്മാരുടെ വിട്ടിറക്കം ഇതുപോലാകാനോ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു ഭാഗത്തു കാണുന്ന അനുചരന്മാരുടെ വിധം മന്ത്രിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിരോധിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ സാലർജംഗ് എന്തുമാത്രം വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു എന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെല്ലാം അധികകാലം നിലനിന്നില്ല.

നിർബന്ധബലിതായ സ്വന്താധിപതിയിൽ വിനീതനായി സാമ്പർജ്ജ്യം നടത്തിയ ഒരു ക്ഷമാപണം നിമിത്തം അവർ തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായി രാജ്യമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ സംഗതിയായി.

യൂറോപ്പിലേക്കു യാത്ര.

1875-ൽ സാമ്പർജ്ജ്യം ഒരു യൂറോപ്പു പര്യടനം നടത്തി. 25 ജനാധിപന്മാരോടുകൂടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഈ സഞ്ചാരത്തിനിടയ്ക്കും, റോം, മിലാൻ, വാറോക്കുൻ, ടൂറിൻ, പാരീസ് തുടങ്ങി ഏതെങ്കിലും നഗരങ്ങളിൽ വിശ്രമിച്ചു വോ അറിയിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കു ഓഫീസിലും ഇല്ലേറക്കൽ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടനിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സ്വീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു വർണ്ണിക്കുക അശക്യമാണ്. വെയിൽസ് രാജകുമാർ (പിന്നീട് ഏഡ്വർഡ് സെപ്തമൻ ചക്രവർത്തി) തുടങ്ങി ബ്രിട്ടനിനെ എത്തപ്പെട്ട മഹാപുരുഷന്മാരിൽ അധികാരപരം ഇല്ലേറക്കൽ പ്രദർശനം നടത്തിച്ചു. തങ്ങളുടെ സ്നേഹവും സന്തോഷവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. മാത്രമോ, ആസ്റ്റ് ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ ഡി. ഡി. ഏൽ. എന്നു അച്ചുർദ്ദമായിട്ടും നൽകി ഈ മന്ത്രിയെ ബഹുമാനിക്കുകയായി ചെയ്തു. “ആപ്തവാചന” ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചു ഈ ചർച്ചകളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ആകമാനം ഉണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം എന്തുമാത്രമായിരുന്നു എന്ന് ഇവരിൽ നിന്നൊക്കെ അറിയുന്നതാണ്.

വീജൻറായിത്തീർന്നു.

ഒന്നുസാധിച്ചിരുന്ന അഫ്സൽഡെഖ്വാ 1869-ാം മാണ്ടു നാട്ടുനിയമത്തിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മൂന്നു

വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു സിംഹാസനാവകാശിയായി തീർന്നത്. അതുകൊണ്ട് സാലർജംഗിന്റെയും, ഷംസുൽ ഉദ്ദായുടേയും റീജൻസി ഭരണത്തിൽ ഭാര്യകുടുംബം നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന 1881 മുതൽ മേയ് 13-ാം റീജൻസി സ്ഥാനവും സാലർജംഗിന്റെയും നിരന്തരപ്രയത്നവും, രാഷ്ട്രനിധാ സിംഹാകാശം ജാർജ്ജ് വെംഗ്ലാൻഡ്-ന്റെ പ്രസിഡന്റ് അദ്ദേഹം രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഭരണത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ എ.സി.എസ്. മെൻ സാലർജംഗ് 17 ആഗസ്റ്റ്-ന് അദ്ദേഹം വരിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ മേയ് 13-ാം തീയതിയിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

അപ്രതീക്ഷിത മരണം.

മുപ്പത്താലും സംവത്സരക്കാലത്തെ ഭരണാധികാരിയുടെ ഹൈന്ദവഭാവന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് സാധിച്ച ഈ ഭരണാനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹം മുപ്പതു വർഷത്തിനിടെ സാധിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യശക്തിയും മനോഭാവവും. സന്നദ്ധതയും ഉദ്യമവും മായുന്നു; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പരിമിതി 53-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കയറിയതാണ്. പെട്ടെന്നുവന്ന ഒരു കാളൻ നാശം ഹൈന്ദവത്വം നിരാസിക്കുകയും ആകമാനം ദുഃഖപരമായി നിമഗ്നമാക്കിയിട്ട് പല ചുമട്ടുപണി പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയിലേക്കും ഈ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ബന്ധുചിത്രങ്ങൾക്കും നാനാശോചനം അയച്ചു എന്ന കേൾക്കുമ്പോൾ എത്ര സഹസ്രം കണ്ഡികളും കണ്ണുകളും ആണ് അദ്ദേഹം ഇതു സംബന്ധിച്ചു പരിശീലിക്കുന്നത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണല്ലോ. സാലർജംഗിന്റെ പത്രങ്ങൾ ഏതേതും പത്രവും ഹൈന്ദവഭാവം പ്രധാന

എത്രതന്നെ ജോലി ചെയ്താലും ഉഷ്ണമായ ഒരു പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു സാഗർജ്ജ്; എന്നാൽ അത്യധികം ജോലിത്തിരക്കുള്ള ചർച്ചകളിൽപ്പോലും സംസാർക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ഉപാസനാദികൾ അതൊന്നും തദ്ദേശം വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്ന - സ്വകാര്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സായാ ശരിയായി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കുപോലും.

എത്ര പ്രകാരത്തിൽ അറക്കുന്നതായാ 19-ാം ശതകത്തിന്റെ ഒരു ഉത്തമകാവ്യമായ സമീപനാഭി സാഗർജ്ജ്ജിന്റെ കവിതയിൽ എങ്ങനെയും അത്ഭുതം അത്ഭുതം അറക്കുന്നു.

ന. ബെരുളൻ ഫാർക്കിൻ.

പെരുളൻ ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

അദ്വൈതം മനോഹരമായ ഒരു പ്രകാരം. ഇന്നു അദ്വൈതം കേവലം മൂന്നു മൂന്നു നഗരമായി ആകുന്നു. മോഹം മോഹമായിരുന്നാൽ മോഹം പാടിപ്പിടിക്കുന്ന ഫിഡലിറ്റി മിഷൻ 200 വർഷത്തിനുമുമ്പെ മാർക്കിട്ടുകൾക്കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ട ഒരു വെളി ഗ്രന്ഥം മനോഹരമായിരുന്നു. കീറിപ്പിടിച്ച ഒരു മന്ത്രശാലം ധരിച്ചു. നാടിനെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജി-ജി. പരമേശ്വരൻ പെരുളൻപിള്ളയുടെ കവിതയിൽ നിന്നു കൊണ്ടു വേർതിരിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഉറപ്പായും നാടിന്റെ അഭാവം അന്നും അന്നും നോക്കുന്നതു കണ്ടാൽ.

“കഷ്ടിയിലുള്ള കവിതയിൽ
നിക്ഷേപമായവനെക്കണ്ടിപ്പോൾ.”

എന്ന പരമേശ്വരൻ നിവൃത്തിയില്ല. നാലു ഷിപ്പിംഗ് കമ്പനികൾ. മോടിയാലി മന്ത്രശാലം ധരിച്ചുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ.

ലേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ജനങ്ങളെ അനഗമിച്ചുകൊണ്ടു അറുപതും നടക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടും അതിനു മുഖേനയെന്ന അവൻ ക്ഷീണനായി അങ്ങനെയ മുറിയിൽ കടന്നു വീണ്ടു ഉറക്കാനായി. ഉണർന്നു നോക്കിയപ്പോഴെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനാദി കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിട്ട് എന്തുവന്നു പൊന്നു പോയിരുന്നു.

ഇത്ര ദയനീയമായ നിഗൂഢമായ ഫ്രാമത്തിൽ പുറം ശാസ്ത്ര ബജജിൻ ഫ്രാൻക്വിൻ പേർക്ക് ൨3 നവംബറിനാളെപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്നു പ്രവേശിച്ചുവന്ന അതിനു മുമ്പേക്കു നൂറുവർഷം നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാദി കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

“പള്ളിയിലായിരുന്ന ഉന്നതമായിരുന്നു” എന്നു വിശിഷ്ടം ഭക്തിയിൽ ഒരു മകളോടുകൂടിയും ഈ മഹാപുരുഷനാകുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പദങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനകൾക്കും ആയി തീവ്രതയും ചെറു നഗ്നതയുമായ മഹത്വം സമാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഉന്നതമായ സമ്പന്നൻ ലോക മഹിമയിൽ പ്രകാശിതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സമുദായ പുരുഷനാണ്.

19 സന്താനങ്ങളോടൊന്നു ഭാരിദ്രം.

ഫ്രാൻക്വിൻ കടന്നു ഇരുന്നിരുന്ന അതിനായിട്ടുള്ള ബജജിൻ. അമേരിക്കയിൽ നിന്നും. അമേരിക്കയിൽ വെട്ടി, അമേരിക്കയിൽ വെട്ടിത്തന്നിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ തന്നെ അതിനായിട്ടുള്ള പൂർണ്ണമായും കണ്ടിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ കടന്നതിൽ അതിനായിട്ടുള്ള അതിമാനസമേതം പറ്റിയെന്നായിരുന്നു. പത്താലയ അതിനായിട്ടുള്ള ഫ്രാൻക്വിൻ രണ്ടു അതിമാനമായി പത്താലയ സന്താനങ്ങളെ പോലെയെ നിർമ്മാണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1685-മാനങ്ങളെ-

ചേർന്നു; അതെ, ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ ഇതാ പ്രചാരമുള്ള ഒരു പ്രതിധാരപത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനാക പത്രാധിപരും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആ “സാററർഡെ ഈവനിംഗ് പോസ്റ്റ്” പത്രം ഇന്നും അമേരിക്കയിലെ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു പത്രമായി പ്രശോഭിക്കുന്നുണ്ട്. “പൂവർ റിപ്പബ്ലിക്സ്” ആൽമനാക്കിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം 25 സംവത്സരാക്കാലത്തേക്കു് അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായ നിവൃത്തി നേടിയിട്ടുണ്ട്.

സ്വാത്മപരിശോധന.

പത്രപ്രവർത്തനം പൊതുക്കായ് പ്രസക്തനാം എന്ന നിവൃത്തി ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ സമാർജ്ജിപ്പിച്ചുള്ള കീർത്തി നിസ്സ്പഷ്ടമാണ്. സാമാർത്ഥ്യവും ഭാഷാഭിരുചിയും സാഹിത്യപരവും ആയ വിഷയങ്ങൾ അധികരിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള വേദനപരസ്വരകൾ അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ സവിശേഷമായ ആദരം ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്യം, സമാർത്ഥ്യം, സ്വതന്ത്ര്യം, പൊതുജനോപകാരം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും എഴുതുകയോ പ്രസംഗിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നുമുമ്പ് അവ ബഞ്ചമിൻ സ്വജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചു-ത്തിരിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു രീതിയെന്നു. ദിനംതോറും സ്വാത്മപരിശോധന നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സാക്രട്ടിസിനെ അക്കണ്ഡത്തിൽ അക്ഷരാപ്രതി അനുകരിച്ച് ഫലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാൻക്ലിൻ മാത്രമാകുന്നു. സൽഗുണങ്ങളുടേയും ദുഷ്ഗുണങ്ങളുടേയും ഓരോ പട്ടിക എഴുതി അവയിൽ ഓരോന്നിന്നേയും താൻ ഓരോ ദിവസവും എത്രമാത്രം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്, അഥവാ സൽപ്രവൃത്തികളും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും ഓരോദിവസവും താൻ ഏതൊക്കെ ചെയ്താണു് എന്നുള്ളതു നടയാളപ്പെടുത്തി ഡയറികുറിച്ച് വന്ന ആളാണു് ഈ മഹാൻ. ഇങ്ങനെ

വളരെക്കാലം അനുഷ്ഠിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ദുർവിചാരങ്ങൾ സന്തുഷ്ടിക്കകലും സദാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റ കഴിഞ്ഞു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിന്റ പരമപ്പെന്ന ആശയം കൂടും അദ്ദേഹം പലം പോകും സമാധാനത്തിലിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു വിളിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ നല്ലതല്ലാത്തതാകാം ഉന്നം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സ്വീകരിക്കാനിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നായി.

മിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തിയും ഒന്നാണു്.

ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളോടും യോജിച്ച് അനുഭവിച്ചിരുന്ന അസൂരിയവേഷങ്ങളിൽ കൂടി സമ്പന്നി പ്രാപിപ്പിച്ചു പോകേണ്ടതായ പ്രകാരം പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ വസ്തുത രാജാജോലി "പ്രതിഭാസമ്പന്നു എന്നു പറയുന്നതു്" സുസ്ഥിരപരിശുദ്ധമായതെ മറ്റൊന്നുമല്ല" എന്നുള്ള അഭിപ്രായപരണം എത്രയും ശരിയായതുതാണു് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിലും മുന്നിട്ടു ശീലമുള്ള ബന്ധുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും മിന്നലിൽ വൈദ്യുതശക്തിയുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിപ്പിച്ചു പ്രവ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

പട്ടം പറത്തി വിനോദിപ്പിച്ചിരുന്ന കളികൾ വളരെ പുഷ്പിക്കുന്നതെന്നു്; എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം പട്ടം പറത്തി വിനോദിച്ചതു് ഒരു കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്നു കാരണമായിത്തീർന്നു. മഴക്കാലത്തു ഒരു ദിവസം ബന്ധുക്കളിൽ ഒരു വിനോദത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നപ്പോൾ മണ്ണുപോലെയായ വസ്തുക്കളാണെന്നു ചിലർക്കു നോക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും നിർമ്മിതിയായി അദ്ദേഹം കണ്ടു വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം നിമിത്തമാണു് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചതെന്നുള്ളതു് അറിയാൻ

പാടിപ്പാതിയ അക്കാലത്തു് ഇദ്ദേഹം അതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. വിദ്യല്ലൂർക്കു അക്കലി വച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണിയുമായി ബന്ധിച്ചു ചാടിൽ പം പറഞ്ഞിയപ്പോൾ ഇങ്ങനെ അനുഭവം എന്നു ഉണ്ടായി. തുടർ പരസ പരിശോധനകളും നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി മനസ്സിൽ വിദ്യല്ലൂർക്കു ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടുചിട്ടിച്ചു.

കുറുപ്പുനിറത്തിന് മറ്റു നിറം ഉണ്ടാകാൻ മൂടിക്കെ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയുണ്ടെന്നും, ചെട്ടനീരും സൂര്യ രശ്മിയിൽനിന്നു മൂടിക്കെ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു അതിനെ വളരി ഫലിച്ചിരിക്കുക മത്രമേ ചെട്ടനായ്ക്കു എന്നും കണ്ടു. മൂടിയായി തെളിയിച്ചതു് ഇദ്ദേഹമാകുന്നു. സൂര്യരശ്മി തട്ടാത്തകാലം അദ്ദേഹം ഏഴു നിറത്തിലുള്ള വസ്ത്രം മെന്തിൻകട്ടയുടെ പുറത്തു വിരിച്ചു. അപ്പയിൽ കറുത്ത വസ്ത്രത്തിന്റെ അടിയിലുള്ള മഞ്ഞുചത്രം ഉരുകിയതായി കണ്ടു. ചെട്ടവസ്ത്രത്തിനടിയിലുള്ളതു് അങ്കു നില്ക്കുന്നതെന്നു അല്പം മാത്രം കൂടാതെ വിടുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോദ്ധ്യമായി. വളരെ നിസ്സാ മായി തെളിയിച്ച ഈ വസ്തുത വിനീത പരമ ശാസ്ത്രീയവിവരണമെന്നും പരിചയമെന്നും പ്രയോജനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഏറമ്പുകൾ സംസാരിക്കും.

ഏറമ്പുകൾ ആശയ വിനിമയം ചെയ്യുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം സകലരേയും ബോധപ്പെടുത്തി; അദ്ദേഹം ഒരു പരിശോധന മുറയ്ക്കുന്ന ഇതു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു തകർപ്പാത്രത്തിനകത്തു മറ്റൊരു മണവും ഉള്ള ഏതാനും ആഹാര ധനങ്ങൾ ഇട്ടിട്ടു് കുറച്ചു സമയം കാത്തിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും അവിടെ അന്നുധി ഏറമ്പുകൾ വന്നുകയറി. ഇപ്പയിൽ ഒന്നേത്തിനെ ഒഴിച്ചിട്ടു് ബാക്കി ഏറ്റവും

എറുമ്പകളേയും ഊർത്തിൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചതിനു ശേഷം ആ തകരം അറ്റം ഉയരെ ഞയ്ക്കി കെട്ടിത്തൂക്കി. തറ നിറപ്പിൽനിന്നു മുകളിലായിട്ടാണ് അതു നിൽക്കുന്നതെന്ന് ആ ഒരു എറുമ്പിനു മാത്രമേ അറിയാമായിരുന്നു. അതിനെ സ്വതന്ത്രമായി ബന്ധമിൻവിട്ടു. ആ എറുമ്പ ചവടിൽക്കൂടി തട്ടുപലകവഴി സഞ്ചാരംതുടങ്ങി; കെട്ടിത്തൂക്കിയ കയർ വഴി താഴോട്ടിറങ്ങി മധ്യസ്ഥാനം കണ്ടു ചിടിച്ചതിനുശേഷം അതു് അവിടെനിന്നുപോയി. കുറച്ചു സമയത്തിനകം ആദ്യത്തെ എറുമ്പകൾ ഉൾപ്പെടെ അന്നു വധി എറുമ്പകൾ ആ പലഹാരത്തിന്മേൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇതു കണ്ട ആ ഒരു എറുമ്പ് മറുതുളച്ചതോട് ഏതോ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞിട്ടിറുന്നതെന്നു എങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവിടുത്തു പെട്ടെന്നു വരുന്നതല്ലായിരുന്നു എന്നു ബന്ധമിൻ തെളിയിച്ചു.

ഇപ്രകാരമുള്ള നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം സ്മരണയ്ക്കപ്പെട്ട പല ശാസ്ത്രകാരന്മാരേയും പരിശോധനയ്ക്കും അഭിനന്ദനത്തിനും പാത്രീഭൂതമായിത്തീർന്നു.

പ്രായ്, സ്റ്റാൻഡ്, ഇററാലിയൻ, ലാററിൻ എന്നീ അന്യഭാഷകളിൽ ബന്ധമിൻ 26-ാം വയസ്സുമുതൽ നല്ല പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതു ഇതരസഹായം പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നതാവാം. സകല പ്രവൃത്തികളും സമയ നിഷ്ഠ അനുവദിച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ, വിവിധ പ്രവൃത്തികളിൽ പരിചയം സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇററാലിയൻ ഭാഷ പഠിച്ചു തിരിച്ചെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹംതന്നെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:—“ആ ഭാഷ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ ഒരു പരിചിതൻ, തന്നോടുകൂടി ചതുരംഗം കളിക്കുന്നതിനു എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കാനുള്ള

സമയത്തിൽ ഒട്ടധികംദാഹം ഈ കളി അപഹരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടിട്ട് ഞാൻ അതു നിറുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു; എന്നാൽ, ഓരോ കളിയിലും തോൽക്കുന്ന ആൾക്കു കൈ വ്യാകാശനപാപം കാരണത്തെ പഠിക്കുകയും, കൈ ദാഹങ്ങൾ തർജ്ജിമ ചെയ്യുകയോ ചെയ്ത് അത്തരം സാഹസികതയിൽ കാണുമ്പോൾ ജോയിഡ് ബോധപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു വ്യവസ്ഥ സമരനിക്കാക്കുന്നുള്ള പക്ഷം കളി തുടരാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ ഈ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. കളി വീൽ ഞാൻ നല്ലൊരു പക്ഷം ആ ദാഹത്തിലും ഞാൻ പാസ്സാൻ തോറ്റിട്ടു കൈയടിച്ചു.

എം. എ. ബിരുദം

ദിനംതേരം ബജമിൻ പ്രാൻക്ലിന്റെ കീർതിയും കർമ്മശേഷതയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. ഐക്യനാടുകളിലെ കേന്ദ്രമാണെന്ന് പല പ്രധാനപ്പെട്ട ഭരണകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. ഡബ്ല്യു-പോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ ജനറൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റെടുക്കാൻ ഭരണധൂരന്മാർക്ക് സഹായമുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സാമ്രാജ്യാധികാരിയുടെ സർക്കുലറുകൾക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിനെ അറിയിച്ചു. ബൃഹത്തായ സമ്പാദിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് ജനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചത്. ഭരണകർമ്മമായ സംഭാവനയോടു കൂടി ഇദ്ദേഹം പ്രധാനമന്ത്രിയായ പിററിന്റെ ഹൃദയം വശീകരിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടനിൽ താമസിച്ച അഞ്ചുവർഷക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ജനങ്ങളുടെ ബഹുമാനം ഇദ്ദേഹം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. പട്ടേക്കുണ്ടായ പക്ഷം ഈ രാജ്യഭരണത്തോടു കൂടി ബഹുമാനിക്കുന്നതിന്നായി കോമ്പ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ “എം. എ”

ബിരുദം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും വസ്തുത കൊണ്ടുവാദം അന്നു
ത്തെ മെഴുകുതിരി ചൂടാക്കി ഇല്ലേറ്റം എറുത്തു. ഈ ലോക
നന്മയും സമാർപ്പിപ്പിച്ചുണ്ടെന്ന് വെളിവാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

408 വയ്ക്കൽ

ഈ ലോകം പണ്ടുവന്ന സ്വർഗ്ഗീയതാ മെരുന്ന് തന
യ്ക്കു പാപം പറ്റിപ്പിടന്നു. ബാലാമൻ എഴുതിയ ഇംഗ്ലീഷ്
പോയം അറിപ്പും. അദ്ദേഹം പിന്നെ ക്രിസ്തം സമ്പാദിക്കാനും. തന്റെ
ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കിന്റെ പശ്ചാത്യീയായ മനോഹാരി
മാറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടു. അദ്ദേഹങ്ങൾ അമ്മേ
റിക്കർ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മുഖസ്തംഭമാവുന്നുമുണ്ട്. പ്രഞ്ച
കാലം. അദ്ദേഹം അമ്മേരിക്കയ്ക്ക് പാടിപ്പുട്ട് പ്രധാനമായി
ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമാണകണ്ടു മാത്രമാകുന്നു. ആ സ്വാത
ന്ത്ര്യനാമം നൽകിയിട്ടുണ്ടു ജനങ്ങൾ വാണിജ്യം പഠി
കാലം. ഇംഗ്ലീഷ്യിലായി ആലോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
നൽകിയിട്ടുള്ളു. ഐക്യനാടുകൾ 1784-ാം വർഷം
പ്രാദേശിക പ്രദേശത്തിന്റെ നൽകിക്കൊടുത്ത പ്രഞ്ചമല
വർഷം നൽകിപ്പുട്ട് മെരുന്ന് അവാലോചനയ്ക്ക് അറി
ക്കത്ത മാത്രമായിട്ടുണ്ടു മെരുന്ന് കയറിയാണു് ഈ
മെരുന്ന് യന്ത്രമായിട്ടു്. നൽകുന്നതല്ലെന്നല്ലായി 408
വയ്ക്കൽ പരിശീലനം ഒരു പട്ടക്കൂട്ടിൽ നൽകു മോശാപടം
നൽകിക്കൊടുത്തു പ്രഞ്ചമലവർഷി ഇദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാ
നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആലോചനപുര
സ്സാക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അമ്മേരിക്കയുടെ
കാര്യം പഠയ്ക്കുന്നമില്ലല്ലോ.

ഇപ്രകാരം സർവ്വതാലം സംപൂജ്യനായിത്തീർന്നു ബഞ്ച
മിൻ പ്രാൻസ്റ്റിൽ 1790 ഏപ്രിൽ മാസം 17-ാംനു ചരമം
പ്രാപിച്ചു.

യെന്നു പറഞ്ഞു ആ ബുദ്ധിമതി ഒന്നുകോപം ശമിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

സത്യസന്ധനാണു് നബിയിൻ ഹുസൈൻ എന്ന പേര് നാ-നുമുമ്പ് മരണപ്പെട്ട വിദ്വാദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണു്.

൪. ക്യാപ്റ്റൻ ഹാക്കു്.

ജോർ. പി. നായർ ബി. എ. (അംഗീകൃതം)

ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാൻ നാശത്തിനില്ലാത്ത വിധം പ്രയോജനം ആ ദരിദ്രസ്ഥാനിൽ നിന്നു് ലഭിക്കുമെന്നു അക്കാലത്തും ആരും ഓർത്തിരുന്നതല്ല. കേവലം ഒരു സാധു കൃഷിക്കാരുടെ മകനായി 1728-ാം മാണ്ടു് ജനനായ "ജിംസ്" കപ്പൽ അസാധാരണരൂപം യാത്രാനന്തരം ബാലകാലത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ ഇല്ലാത്ത; ഗ്രാമസാധാരണ ശൈലികളും വളരെ മോശം തന്നെ; പാടിതസ്ഥിതികളും ഉയർന്നു് അനവധിമായവയുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെ, നാവികസഞ്ചാരചരിത്രത്തിൽ അത്യന്തമധ്യയ കാലഘട്ടം കണ്ണു മറക്കി ക്യാപ്റ്റൻ കർക്ക് അമ്മയുടെ സ്തോത്രം വിലാസന.

ഇതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടു കാണുമ്പോൾ. അമേരിക്കയ്ക്കു പാടിപ്പോയ സ്റ്റോറും ഏതൊരു തരം ജീവിതത്തിനോടു ഓളിന തോന്നുന്നുവോ അത്തരം ജീവിതം അയാൾ നയിക്കുകയെന്നു ചെല്ലും; സർവ്വവിധകളും കേന്ദ്രീകരിച്ചു് ചെയ്യപ്പെടുന്ന കഠിനശ്രമം ഫലപ്രാപ്തിയിൽ വാതിരിക്കുന്നതുപോലും ഉപേക്ഷിച്ചു് ഒന്നൊന്നും സഭാ ഒരുവന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതുമില്ല.

കുറ്റപ്രകാരന്റെ കൈയാൾ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യാക്കബ്ബിന്റെ മാർട്ടിൻ ഗ്രാമത്തിൽ
 "വാണ" കക്ക ജനിച്ചത്. കടംബദാരിത്വം നശിപ്പിക്കുന്ന
 തിരുവേണ്ടി ബാലൻ 12-ാം വയസ്സു മുതൽ ഒരു പലവക
 വ്യാപാരിയുടെ കൈയാളായി ജോലിനോക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ
 ജോലിയിൽനിന്നു കട്ടികളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ കുറവും
 കുറവും കണ്ടുപിടിക്കാനോ തജമാനനാക്കു ആദ്യം തോന്നു
 കയ്യുളളു. വിശേഷിച്ചു ഈ കുറ്റപ്രകാരനായ സ്ഥാപന
 ട്രസ്റ്ററും ആ ശീലം അധികമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും.
 അയാൾ കക്കിനെ പലപ്പോഴും ശാസിക്കുകയും അടിക്കുകയും
 ചെയ്തുവന്നു; മഹത്വ ബാലൻ അതിശ്ചിയിതത്തിനുള്ള
 സൗകര്യം കൊടുത്തിരുന്നു. കപ്പൽജോലിയിൽ കരളുക
 നും, ലോകംമുഴുവൻ ഹാറി കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം ബാല
 നിൽ ദിനംപ്രതി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും ഈ നരക
 ജീവിതംകൂടി ചോർച്ചുവാൻ അവനെ ആ നാടിട്ടുപോയ്ക്കു
 ഉയർന്നു ചിന്താക്കിത്തിട്ടു. അക്കാലത്തു കപ്പൽപണി
 യിൽ കടംപ്രതിവന്നിരുന്ന വിരഹ്ബിയിലേക്കു കക്ക
 ജോലിപ്പോയിട്ടുവാൻ 1742-ൽ ബാലൻ സ്ഥാപിതനാണു
 ന്നും കപ്പൽജോലിയിൽനിന്നു പ്രവേശിച്ചു.

കപ്പലിൽ ഉദ്യോഗം.

എറക്കുന്ന പോലി എന്തായാലും കൃത്യമായതു
 രീതികളിൽ കക്കിനു വളരെ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ദുരുപേയ
 കൊണ്ടുമാത്രമേ ഒരു കപ്പൽ തന്നിരിക്കട്ടെങ്കിലും ചുറ്റി ന
 ബരിക്കത്തക്കവിധം ഉന്നതമായ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുക
 യുള്ളു എന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ, സഭോ
 ഡയറേറ്ററും ക്രിസ്ത്യായാളായിരുന്ന പല കപ്പലുകളിലായി

15.9-മാനദിനശേഷം റബ്ബറിൽ മാരാസമുദ്രത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചു കരച്ചു. "ശ്രീമാൻ കാവേൻ ധീരൻ, മദ്ദിറാ, ഡാഹിറാ, ആർസാൻ തടവി കക്കിൻറ കരാരാവാ 14 തവണ ഡാഹിറാ ഭൂപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അമ്മണയിലും, ആ മാരാസമുദ്രത്തിലെക്കുവെച്ചു പൂർണ്ണ വിധം പരം അതിന്റെ പ്രാദേശം ഇങ്ങനെയുണ്ട്. ആപ്രദേശം പ്രാദേശം മിക്ക കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുവെന്ന് അതിന്റെ പ്രാദേശം അതുവരെ പൂർണ്ണ അധിനിവേശം ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നുവെന്ന് പൂർണ്ണമായിട്ടും അറേബ്ബിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നെന്നുള്ള അതിനാൽ ക്യാപ്റ്റൻ കക്കിൻ എഴുതിച്ചുയോരി ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അറൻഡാൻറിക് മഹാസാഗരം കടന്ന് തെക്കെത്താമര
 റിക്കുട്ടുടെ വെക്കേ അററത്തുകൂടി യാത്രചെയ്ത് അദ്ദേഹം
 തറവാടത്തെ അപരിഷ്കൃത ജനക്കൂട്ടമായി സൗമാർദ്ദത
 യോടെ വർത്തിച്ചതിനാൽ ഭീഷ്മന്റെ പലകാശങ്ങളായി
 തന്റെ ഭോഷിക്കാരെ കൃത്യദിവസം നിശ്ചിത ഉദ്ദേശ്യം സാധി
 ക്കാൻ കഴിയാകുകയുണ്ടു്. വനകാഴ്ച വിജയപ്രദമായി
 സാധിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം കൃതാർത്ഥനായി തിരിച്ചുപോകാ
 ന്നു കഷ്ടത വീണ്ടു് | അതിനാൽ പല ചെറിയ ദ്വീപുകളും
 ആ മഹാസമുദ്രത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫല
 മായി അവയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം കാലാന്തരത്തിൽ
 ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ പടിച്ചു വിതച്ചുവരുന്നവഴി സൂക്ഷിപ്പാൻ
 എന്ന ദ്വീപദാനപരതയിരിക്കുക. ആ ദ്വീപുകൾക്കുമദ്ധ്യേ
 യുള്ള യോജകജലമാഗ്ഗത്തിൽകൂടി ആദ്യമായി കപ്പലോടി
 ച്ചതു ഇദ്ദേഹമാകയാൽ, അതിന്നു “കുക്ക് സ്ക്വയറിനാ”

എന്നു ചേരിട്ടു. ആസ്പ്രെരിയായിൽ കണ്ടുപിടിക്കാതെ കിടന്ന പല മാനുഷരും കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ ഭൂവിഭാഗം നല്ല വണ്ണം പരിശോധനകഴിച്ച അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായതു് നാലു് യൂറോപ്യന്മാർക്കു താമസിക്കാൻ യോഗ്യമായ ഒരു വിസ്തൃതഭൂമിഭാഗമാണെന്നായിരുന്നു.

മൂന്നു സംവത്സരക്കാലത്തെ സമുദ്രസഞ്ചാരത്തിനാശേഷം സ്വദേശത്തെയെത്തിയ കക്കിനെ ജനങ്ങളും ഗവർണ്ണറും നേതാക്കളും ബഹുമാനിച്ചു. ബ്രിട്ടന്റെ സാമ്പത്തികവൽക്കന, വ്യാപാരവികാസം, രാജ്യസംസ്ഥാനം ആദിയായവയ്ക്കു് കക്കിന്റെ ഈ സഞ്ചാരം വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

72000 മൈൽ സഞ്ചാരം

ദക്ഷിണമധ്യമുദ്രത്തിൽ എവിടെയോ ഒരു വലിയ മഹാഭൂഖണ്ഡം കിടപ്പുണ്ടെന്നു് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ വാസ്തവം അറിയാനായി ചാരിയനു ക്യാപ്റ്റന്റെ കപ്പൽ രണ്ടാമതായി സഞ്ചാരം നടത്തിയതു്. 1773-ൽ നടന്നപ്പോൾ ആ പലീയ പരമ്പരയിൽ അദ്ദേഹം 72000 മൈലുകൾക്കു കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടു്. മറ്റു ഭൂവിപകൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാതെപ്പോയ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതുപോലെയാണത്രെ ഭൂഖണ്ഡം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് സാധിച്ചിട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒന്നിച്ചുതന്നു. ഈ യാത്ര കഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ റായൽസൊസൈറ്റിയിലെ ഒരു ഫെല്ലോ ആയി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ശ്രമനം.

കാഴ്ചയിൽ താമസിക്കുന്നതു് കക്കിനെ സഞ്ചാരം ചെയ്തതാണെന്നും ഒരു ആന്റാർട്ടിക് വിതകൂപ്പായിരുന്നു. കക്കറിൻ

നരി അനുഭവിച്ച യാത്രയെഴുന്ന കപ്പലിൽ ജീവനെ അശേഷം വകവെക്കാതെ, മരകര കാണാൻ പാടില്ലാത്ത മഹാസമുദ്രങ്ങൾ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അത്യന്തം സന്തോഷമുണ്ടാകുമായിരുന്നതു്. അതിനുള്ള സന്ദർഭം വീണ്ടും വന്നുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഏകദേശം വടക്കേ അമേരിക്കയേയും താമിൾ ദ്വീപിരിക്കുന്ന പസിഫിക് മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തു്, ഏറ്റവും വിവികൃതമായ സമുദ്രദാരിണിനെ “ബെറിംഗ്” എന്നു വിളിച്ചുപോരുന്നു. ആ രാജകുടുംബ മാറ്റം കടന്നു് ആർക്ടീക് സമുദ്രവാഴി അറസ്ഥാൻറിക്ടിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു് യൂറോപ്യന്മാർക്കു് ഒരു തോന്നുവാക്കുള്ള ആശയമായിരുന്നു. 18-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ അതുസംബന്ധിച്ച പല ശ്രമങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, കടലിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചു് അപകാരം ഒരു മാറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ 20,000 പാൻ സമ്മാനം നൽകുന്നതാണെന്നു് പാർലിമെൻറു് ഓർക്കൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതു പ്രാപ്തം ആർക്കിക്കുന്ന ഡുശ്നോ അക്കുപറ്റു വീണ്ടും ജനങ്ങളുടെ പിന്താപിപ്പിയിൽ വന്നതിനാൽ അതിനുള്ള മാറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്നു് താൻ ഉദ്യമനാകണമെന്നു് ക്യാപ്റ്റൻ കക്കു് റിപ്പോർട്ടത്തി വിവരം ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചു. ഒരു കുറ്റശിക്ഷ 1776 ജൂലൈ 11-നു കക്കിനെ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥിക്കായി നിയമൻറു നിശ്ചയിച്ചതുകയും ചെയ്തു.

നെക്കോണാമറിക്കാ. ന്യൂസിറണ്ടു്, അഡ്രൂപ്ത എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ കടന്നു കക്കു് വടക്കോട്ടു് പ്രയാണം നടത്തി. കാണപ്പെടാതെ കിടന്ന ചില ദ്വീപുകൾക്കൂടി കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് കുറ്റശിക്ഷയും ബെറിംഗ് കടലിൽക്കിടന്ന സമീപംവരെ വെമ്പ ഏർപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരുടെ ആധിക്യംനിമിത്തം കപ്പലുകൾക്കു പോകാൻ നിവൃത്തിയു്

നിഷ്പൂർവ്വം പ്രവേശിക്കുന്ന ക്യാമ്പിൽ കൂടി ഇപ്രകാരം സ്വദേശത്തുനിന്നും അനേകാമിരം മൈൽ ദൂരത്തു ഒരു അരാവിൻകുടാരേതൃവുമ്പു് അകാലമുൾക്കൊണ്ടു പ്രാപിച്ചു പോയി. അന്ത്യോദയം വെളിച്ചത്തിന്റെയും ന്യൂനതയുടെയും ഇടയിൽ പലരും ചേർന്നു കൂടിയും ഉൾക്കൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ജ്യോതിഷത്തിലുള്ള പലർ പ്രാപ്തകർത്താവാൻ പ്രാപ്തകത്തിന്റെ സ്കോട്ട് അനേകം സാധനങ്ങളോടും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് കാർ നിറന്നിരിക്കുന്നതായുണ്ട്.

II. സർ വാൾട്ടർ സ്കോട്ട്.

പെരുമ - ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

ആംഗലസാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യകാലകാലത്തിൽ ചതുരത്വപരമായ പ്രാപിച്ചു ലോകത്തിൽ പോയ സർ വാൾട്ടർ സ്കോട്ടിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അസാധാരണങ്ങളും അനുകരണിയങ്ങളും ആയ പല സാദൃശ്യങ്ങളുംകൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണമായ ഒന്നാകുന്നു. ഉപദേശങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചു കാര്യപരമായ ചെട്ടിയിലുള്ള നിർദ്ദേശപരത്തിൽ ആ മാതൃകയ്ക്കു ഏഴ്തിരിയ്ക്കു നാലു കൂടിയും അനേകപക്ഷം പ്രതികരം ഇതേയൊരായി ലോകത്തു പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളായി അദ്ധ്യപിച്ചു പോയ പലർ ആ അമാഗ്രഹിത സാഹിത്യകാരുടെ വരികളിൽ വായിച്ചു സ്പെഷ്യലായങ്ങളാണുള്ളതു ഒരു അവിസ്മരണീയവസ്തുത മാത്രമാകുന്നു.

അതുതകരമായ ഓർമ്മശക്തി.

വാർട്ടർ സ്റ്റാട്ടിന്റെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയായ ആനെ റെർഫോർഡിന്റെയും പുത്രനായി ഇദ്ദേഹം 1771-ാമാണ്ടു് ആഗസ്റ്റ് മാസം 15-ാംനു് ഏഡിൻബറോ എന്ന നഗരത്തിൽ ജാതനായി. ആ നഗരത്തിന്റെ ഒരു നൊമ്പരം കടംബമായിരുന്നു സ്റ്റാട്ടിന്റെ തറവാടു്. അതിനാൽ ദാരിദ്ര്യം എന്നതു് എന്താണെന്നു അറിയാതെയും ശ്രദ്ധാപരസ്സു മുഖമു ശിക്ഷണമായി വളർന്നുവന്നതിനു് സ്റ്റാട്ടിനു് സംഗതമായി. ആദോഹ്യവേദയുടെ കടാക്ഷവിക്ഷേപങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹീതമായി വളർന്നുവന്ന ശിശുവിന്റെ 18-ാം മാസത്തിൽ പിടിച്ചുകയറിയ ഒരു വിഷജലാസുരൻ സ്റ്റാട്ടിന്റെ വലതു കാലിനെ ആജീവനാന്തം നാവശമാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ടു; എന്നാലും ദിനംപ്രതി മുപ്പതു മൈൽ നാഴ്ചവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് യാതൊരു വിഷമവും തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഈ അവാശന നിമിത്തം പട്ടാളത്തിൽ ചേരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സംഗതി അരുമില്ലെന്നുള്ളതു്. അനവധി തലമുറക്കാരും ആഗോളദാമ്പാദിജന്മന്മാരും സിദ്ധിച്ചെന്ന കാവ്യകരം രചിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു് സൗകര്യം നൽകരുതു് ഈ അവാശനയാകയാൽ ആ ഹോസുരനെ മനസ്സാ ബഹുമാനിക്കാൻ നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നുണ്ടു്.

മൂന്നുവയസ്സു് പ്രായമാകുന്നതിനുമുമ്പു സ്വപ്നജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾപോലും സ്റ്റാട്ടിന് രാജാവൻ കഴിച്ചുമായിരുന്നു. നിറവുശ്യാലും മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആടുകളേയും ആട്ടിൻകുട്ടികളേയും പ്രഭൃതുകമായി തിരിച്ചറിയാൻ ആ ശൈശവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സാധ്യമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന്നു അവിശ്വേദത്തിങ്കൽ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുകാക്കിയിട്ടു ആവശ്യമില്ല. അലേഖ്യസം വന്നി

ജന ഏതാനും കാക്കകൾ ചിററുദിവസം വന്നില്ലെന്നും, തലേദിവസം വന്നിട്ടില്ലാതിരുന്ന ചില കാക്കകൾ ആഴ്ത്ത ദിവസം വന്നിരുന്നു എന്നും ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്ന കക്കുക്കളുടെയും ചില ചിലക്കളുടെയും മനസ്സിലിരിക്കുകയും ഇതു പ്രയോജനമായി തോന്നുന്നതല്ലേ.

സ്കോട്ട് തന്റെ നാലാം വയസ്സിൽ കണ്ട ഒരു നാടകം മനസ്സിലാക്കിയതെഴുതിയ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നോക്കുക:—

“അന്നത്തെ നാടകം “മനോഹരമായ ചെറുപ്പം” (As You Like It) ആയിരുന്നു. നാടകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആകർഷണീയത പൊതിയപ്പെട്ടതും കൊണ്ടുണ്ടു്. അന്നു ഞാൻ ഭരതാശ്വതഥത്തിലധികം ശ്രദ്ധയും ചെലുപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നുണ്ടെന്നു് വരികയാണു്. ആർക്കു് ഡോളും സഹോദരനും തമ്മിലുള്ള ശത്രുത അത്യന്തം അധികപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അവർ സഹോദരന്മാരല്ലേ? എന്നു ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുവായി കൊണ്ടുണ്ടു്. എന്റെ പിതാമഹന്റെ ദാസ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഞാൻ മനോഹര കാര്യമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു് എന്നിരുന്നാലും സഹോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും നാശാണമാണു് എന്നുള്ളതു് പിന്നീട് ഏതാനും വാർഷികം മുമ്പിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു ബോദ്ധ്യംവന്നു.

പ്രതിഭാവിശിഷ്ടത

4-ാം വയസ്സുമുതലും പത്തുകൾ വരുന്നവർ സ്കോട്ടിനു വിശദമായി. “Wars of the Jews,” “Tea Table Miscellany” എന്നിങ്ങനെ ഉന്നതരും പദ്യകൃതികൾ വായിച്ചു ആസ്വദിക്കുന്നതും ആ ബാലൻ സാധിച്ചിരുന്നതു്. ഇപ്രകാരം പ്രകടിതമായ വാസനാഭവേദം

നാളെ" എന്നു അസഹ്യം നോക്കി. "അതു കവി
 യുടെ ഭാവനാശക്തി മാത്രമാണ് ഉണ്ടായത്. ഈ
 കട്ടിമുക്ക് പത്രങ്ങളോ പരസ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്
 യിട്ടുണ്ടെന്നാണോ അങ്ങ് വിചാരിക്കുന്നത്? " "അതു
 യെന്തും ആയിട്ടു ഇവയൊന്നും ഉണ്ടാകും" എന്നു
 പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് "ഈ കവിതയെക്കുറിച്ച്
 എല്ലാവരും വിചാരിക്കുന്നപോലെ" എന്നു വിചാരിച്ചു
 കൊണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. "എന്നാൽ എന്തിനാണ്
 ഞങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്? " "അത്
 അങ്ങനെയൊരിക്കലും ചെയ്യേണ്ടതല്ല" എന്നു
 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ എന്തിനാണ് ഞങ്ങൾ
 ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്? " "അത്
 അങ്ങനെയൊരിക്കലും ചെയ്യേണ്ടതല്ല" എന്നു
 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഭിന്നിഭവംഗത്തിനേൾ

സ്കോട്ട് വാൾട്ടർ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു സാധാരണ പാഠശാല
 സാമ്പാദനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
 അതു സാധനംകൊണ്ടു വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നവർ
 മോശിയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു, അതാധാരമാക്കി കേൾക്കു
 പറഞ്ഞു കൂടാതെ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ജാലർ
 വിദ്യാലയത്തിൽ നൽകുവാൻ. ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചു
 മത്സരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ശാസ്ത്രം വാൾട്ടർ
 ഉത്സാഹോർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു, ഇങ്ങനെ ഉറക്കവും
 കൊണ്ടെ അന്തരം മണിക്കൂറുകൾ ഒരു ഇഷ്ടിയിരുന്നു
 ഗുണപാഠശാലയും നടത്താൻ ആർക്കുണ്ടെന്നല്ലതെയും
 കൂടി സംയോജിച്ചു തത്ത്വത്തിലുള്ളുകൊണ്ടിരുന്നു.

12 വയസ്സു ത്കുണ്ടെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാര്യത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ചു. പ്രകൃതിദൈവിയുടെ വിളയാട്ടംകൊണ്ടു വിളങ്ങി
 യിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളും, വീരവരിത്ര പുരുഷന്മാർ സമരപരി
 തെ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂഭാഗങ്ങളും സന്ദർശനത്തിനായി

സമാക്ഷമമായി അമ്പലി മൈൽ ദൂരം കാർന്നടയായി സഞ്ചരിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന് വളരെ രാപ്പറ്റുമാറിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളും രാണമൈൽ, പാലിമനിയം സിക്വെട്ര കടലുകൾക്ക് മെമ്പർ, സർവ്വതലത്തിൽ അതിന്റെ പാർശ്വം കടിച്ചുകൊണ്ടു് പർവ്വതകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്ന കേൾക്കുവാൻ സ്കാട്ട് പ്രദർശിപ്പിച്ചു വന്ന കെട്ടുകൾ അസാധാരണമാണു്. തന്റെ കവിതകളിലും കൃത്യമായിട്ടുള്ളതും കാണുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അമ്പല അദ്ദേഹം വർണ്ണനാവിഷയമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഇതിനോടൊപ്പം കൃത്യമായ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അത്യന്തസാധാരണമാണു്. ഇതുവളരെ സാരി-സ്കീവിതാഭിജ്ഞം സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്.

സുരക്ഷ-നിശ്ചിതം ക്ലാശാലാഭ്യസനത്തിന് വിദ്യാലയം വന്നു ചേർന്നു. അതിനാൽ പിന്നീടു സ്കാട്ടിന്റെ പിതാവു് പുത്രനെ നിയോഗിച്ചതു് നിമജ്യാഭ്യസനത്തിനായിരുന്നു. വർദ്ധിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ആധാരങ്ങൾ പകർത്തുക, അനുയോജ്യം തയ്യാറാക്കുക ആടിയായവയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് സ്കാട്ടിന്റെ വർദ്ധിച്ച വിതരണത്തിലേക്കുള്ള പ്രാദേശികസാധനങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനന്ദനീയകലാപ്രവൃത്തിപ്പെട്ടു. അച്ചടിപ്പാൽ ഒരു സാധാരണ ഗുണത്തിന്റെ 60 പുറം വരുന്ന ക്ലാസ്സു് ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഒരു ഇഷ്ടിയിരുന്നു വിശ്രമം കൂടാതെ ഏകദേശം ഈ യുവാവിന് പ്രയാസം ഭാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദം കൊണ്ടു് ഇരുപതാം വയസ്സിൽ സമലംകൃതനായി സ്കാട്ട് ജീവിത മത്സരംഗത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു ഉത്തമ കാര്യകാരനായി പുകൾ പാത്രത്തിന് വേണ്ടുന്ന സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

വക്കീലായി നാലഞ്ചു സംവത്സരം പ്രാക്ടീസിങ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതിൽ ശരിയായ വിജയം കരഗതമാക്കുന്നില്ല എന്നു കരുതിനാൽ ഒരു ഖ്യാക്കായി സെഷൻ കോർട്ടിൽ ജോലി സ്വീകരിച്ചു. മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടു വർഷം മുമ്പുവരെ പ്രതി വർഷം 1300 പൗണ്ട് വേലമുണ്ടാക്കിയ ഇദ്ദേഹത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇരുന്നിരുന്നു.

സ്കോട്ടിന്റെ കവിതകൾ

“സായന്തനസവാരികളെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രാഖ്യായ സാഹിത്യം ഒരിക്കലും എഴുതില്ല” എന്നു ഉറപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു ഞാൻ നിശ്ചയം ചെയ്തു. സാഹിത്യപരിഭ്രമങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആദായം നിത്യത്തിരുമുളക്കത്താലും എന്റെ നിത്യജീവിതാവശ്യത്തിനു വിനിയോഗിക്കാൻ പാടിപ്പോരതാകുന്നു” ഈ നിശ്ചയക്കാരനായിരുന്ന സ്കോട്ട്, സാഹിത്യത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ തന്നെ കാര്യരേഖപത്തിനു ആദായം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

“The Lay of the Last Minstrel” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഏതെന്നു പദ്യകൃതികൾ ധനവും കീഴ്ത്തിയും ഒന്നുപോലെ സ്കോട്ടിനു കൈയ്യിലെത്തിയതിനാൽ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയിൽ ദിനംപ്രതി അദ്ദേഹത്തിന് കരുതുക ഏറിയൊരു “Marion” എന്ന പദ്യകൃതി ഇദ്ദേഹം എഴുതിയതെന്ന വിചാരം അറിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ കൈയെഴുത്തു പ്രതി കാണാതെതന്നെ, മൂന്നു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ കൂടി 1050 പൗണ്ട് ചെലവഴിക്കാശത്തിനായി സ്കോട്ടിനു നൽകിയത്രെ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധ വിഹാരമായില്ല.

1808-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ 2000 പ്രതി 1½ പൗണ്ടിലധികം വീതം വിലയ്ക്കു വില്പനയ്ക്കുവാൻ

മൈർപ്രദേശീയ വാക്യങ്ങളും മറ്റും ഇക്കാരണത്താൽ മനസ്സിൽ അനുസരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഓരോ കറാകളായി പീലർ നാദിപ്രായപ്പെടാറുണ്ടായിപ്പോ. സ്കാട്ടിന്റെ കൃതി വായിച്ചുറസിക്കാത്തവരായി വിദ്യാസമ്പന്നരായവരും കൂടാതെ ആരും ഇല്ലെന്നുള്ളതു നിർദ്ദിഷ്ടമാകുന്നു.

ഈ നാലു കളെപ്പോൾ സ്കാട്ട് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു ചളവാക്കാലത്തെ ഏതാതിന്റെ ഫലമായിട്ടു എന്നുള്ളതു വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതല്ല. ഒരിക്കൽ എഴുതിയതെന്ന പകർത്തു എഴുതുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹം രമിക്കും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അയാൾമണിക്കൂർ സമയം ഒരു ഇരുപ്പിലിരുന്നു നിൽക്കുമായി എഴുതി, ഒന്നോ, രണ്ടോ, കൂടിപ്പോയാൽ മൂന്നോ മന്ദമന്ദമെഴുത്ത് ഒരു നാലു എഴുതിത്തീർക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. “ചോർലി” നാലു കറാ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു അതു തമ്പിസനായി ചോദ്യപ്പെട്ടതിന്നിരിക്കുന്നത് നോക്കുക:—

“അതു എന്റെ നരനാലുള്ള അഞ്ചിപ്പുകളെക്കുറിക്കുന്നു. അതു ഒരിക്കലും നിറുത്തുന്നതായില്ല. ഭൂതകാലത്തിൽ എഴുതിത്തള്ളുന്ന കടലാസുകൾ അതാകെക്കൊണ്ടു പ്രതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടു വീണു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന് ക്ഷണം തോന്നിയില്ല. എഴുതുന്നതിന്നു കൈകുതിരികളുടെ സ്ഥാനത്തു പഴിയവ വന്നുകൊണ്ടുവരികുന്നു. എത്ര ഭീർഷ്ടസമയം ഇപ്രകാരം തുടരമെന്ന് ദൈവത്തിനാത്രമേ അറിയാവൂ. സ്കാട്ടിന്റെ കൂട്ടിലും ഇപ്പോഴും ഇപ്പോഴും!!

വയം പ്രതി 10000 പവൻ.

സ്കാട്ടിന്റെ 47-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം സുഖക്കേട് പിടിപ്പെട്ടു കിടപ്പിലായിപ്പോയി. താൻ പറഞ്ഞു കൊടു

၈၈ ဝေပရ်ဗျေဏ်.

ജ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ബി. ഐ. ബി. എസ്.

അതിനാൽ ഏതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും വിവിധവിധമു
ള്ളതായിരിക്കണം. അത് മ. പ്ര. നിയമനിയമ
നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം ആകട്ടെ അതിനായി തയ്യാറാക്കേ
ണ്ടതാണ് മറ്റൊരു കാര്യം.

[illegible]

ആനുകൂല്യനാമമാക്കൽ വിളംബരം

[illegible]

ജനം. സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു തന്റെ മാതൃഭൂമിയെ
ഈ ശോച്യാവസ്ഥയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനാ ഉദ്യമം
നായിത്തീർന്നു കിടന്നായകൾ അക്കാലത്തെ ഒരു പ്രമാണി
യായിരുന്ന കോവിത് പ്രഭുവുമായി ഒരു ശ്രദ്ധാപോഷന
നടത്തി. സ്കോട്ട്ലന്റിന്റെ നഗ്നീയുടേ ഒരു രാജശക്തിയെ
പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനാ പരാജയം സഹായസഹകരണങ്ങൾ
ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു ഈ ശ്രദ്ധാപോഷനയുടെ സാരം.
നവയുക്തിയായ കോവിത് പ്രഭു റാബർട്ട് ബ്രൂസിന്റെ അഭി
പ്രായം തിരഞ്ഞെടുത്തുവെച്ചായി നിർമ്മിച്ചത് 'സ്കോട്ട്' തക്കം
നോക്കി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഗമായിരുന്ന വിജയവും ലഭിച്ചിട്ടു.
പലപ്പോഴും,

“ശത്രുക്കളെ ശത്രുക്കളാക്കുന്നതു
മിത്രമാവത്തോടുകൂടെ മരുവിന
ശത്രുക്കൾ ശത്രുക്കളാക്കുന്നതേ വരാം
കുറച്ചു ചത്തതു മരങ്ങൾ നഷ്ടം.”

കോപാധനനായിത്തീർന്ന ഏഡ്വർഡ് നന്നേമൻ
വിൽചെസ്റ്റർ കോട്ടയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ബ്രൂസിനെ തടയ
ക്കുവാൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി റ്റന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുന്ന
തിനായി അയാൾക്കുവേണ്ടി അയയ്ക്കുന്നതുകി. മിത്രമാവേണ
വെന്നിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളിൽനിന്നും അപ്രതീക്ഷിതമായി ആപ
ത്തു നേരിടുന്ന ഏകീകൃത ശത്രുമാവേണ വെത്തിക്കുന്ന മിത്രമാ
ളിൽനിന്നും അപ്രതീക്ഷിതമായി സഹായം ലഭിക്കുന്ന
താണത്. ഏഡ്വർഡിന്റെ അഭയവാസിയും 'റാബർട്ട്
ബ്രൂസിന്റെ' മരുമിത്രമായിരുന്ന 'ഗ്ലസ്റ്റർ' വിവരം
റാബർട്ട് ബ്രൂസിനെ അതിവേഗത്തിൽ അറിയിക്കുകയാൽ
പരിഭ്രാന്തനായിത്തീർന്ന ബ്രൂസ് ആത്മരക്ഷാർത്ഥം സ്വയം
ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയിത്തുടങ്ങി.

[illegible]

“മണ്ണുനാലുഭീനംകൊണ്ടൊരുപത്തനെ
തണ്ടിടലാറി നാലുനാളും ദയാൻ”

എന്നത് രാജർട്ട് ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്ഥാന ചിഹ്നമാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് എഴുതിയത്.

“മാളികമുകളേറിയ ഗണന്റെ
തോളിൽ മാറാപ്പ കേരളനാളും ഭവനൻ”

എന്നതു് അക്ഷരപ്രതി ശരിയായി അദ്ദേഹത്തിൽ ഫലിച്ചു. വിജയത്തിന്റെ അത്യുല്പമായ അംശം സ്വാധീമനത്തിൽ വേണ്ടി ഇത്രയേറെ നാകുചോരം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളെ ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇലോം വിജയമായിട്ടേ കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളു.

കുടുംബസമേതം വികാസത്തിൽ.

പരാജിതനായ രാബർട്ട് "സൂസ്" ഉദ്ദേശം നൂറോളം വരുന്ന അനായാധികളോടുകൂടി ഇതികാത്മ്യതാമൂലമായി

‘അതാൾ’ എന്ന കാട്ടിൽ കരകൊലം അഴ്ത്താത്തവരും എന്ന നിവൃത്തി താമസിക്കാൻ ഇടയായി. ഈ താമസക്കാലത്തു തന്റെ പ്രിയപത്നിയും മകളും തന്റെ ഒരു സോദരിയും ബ്രൂസിന്റെ വ്യതാപത്തിലും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ സന്നദ്ധരായി അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലചക്രമണത്തിൽപ്പെട്ട് വന്നാത്താളിൽ അലയുവാൻ ഇടവന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യപ്രണയി അനുഭവിച്ചു കഷ്ടതകൾ അറിവാൻ തീർന്നുമാണ്. എന്നാൽ വിപദ്യയെപ്പറ്റും അദ്ദേഹത്തിന് സ്ഥായിയായ ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ ബ്രൂസ് ഒരു ചെറിയ പുഴയുടെ തീരത്തു വന്നപ്പോഴുവാൻ ഇടയായി അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്ന കർശണമായ ‘മാക്’ക്കൊൽമാർ’ എന്ന ഒരുത്തൻ കൂടെപ്പോയി ബ്രൂസിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ഉത്താഹരിക്കുകയായി അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി. എന്നാൽ ബ്രൂസാകളെക്കൊണ്ടും അവലംബിച്ചു തന്റെ സമീപത്തുവന്ന മൂന്നു പാറകൾക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതിൽ വെച്ചിട്ട് അവിടെ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. പ്രശാന്തനും ചെറുപുരുഷത്തിൽ സമർത്ഥനും ഡബ്ബിൾ ഹിറ്റിൽ അതിവേഗമായിരുന്ന റാബറ്റ് ബ്രൂസിന് ഒരു സമയത്തു നാലോ, അഞ്ചോ നോക്കുകളെ എതിർത്തു നിൽക്കുവാനും സാധിക്കുകയായിരുന്നു.

പതിയും പുതിയും ജയിലിൽ.

റാബറ്റ് കൂടാതെ വന്നതോടുകൂടി എന്തെന്നറിയാതെ ബ്രൂസ് വളരെ കഷ്ടി. അശരണമായ അനായാധികളോടുകൂടിയുള്ള അറഞ്ഞുവാരും അത്ര സുസംഭാഷ്യമല്ലെന്നു കരുതി അവിടെ പലരും പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ നിർബന്ധിതരായി. തന്റെ ധർമ്മപത്നിയായ റാബ്ബിയേയും അവരോടൊന്നിച്ച് കാട്ടിൽ പോയിരുന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളേയും

സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രക്ഷാസ്ഥാനം പക്ഷ്യമാക്കി അദ്ദേഹം അയച്ചു എന്നാൽ റ്റിവിയിലെവേദപത്താൽ തന്റെ രാജ്ഞിയും മകളും മരുമക്കൾക്കും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കൈയിൽ അകപ്പെടുകയും, എഡ്ഡാപർഡ് ഒന്നാമന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം അവരെ ജയിലിൽ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ചിലന്തി പഠിപ്പിച്ച പാഠം.

നിത്യസംവാദിക്കുകയും ശ്രേഷ്ഠിച്ച ഏതാനും ഭക്തമാർക്കു കൂടി 'അത്താറം നന്നായത്' തന്നെ ഇനിയും താമസിക്കുന്നതായാൽ, ശത്രുക്കൾ പലവിധത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നു കരുതി നിർഭാഗ്യ ഭവനയുടെ ശിശുവായ ആ രാജാവു അവിടംവിട്ടുപോകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഒരു ഉദാമതിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ബ്രൂസ് അയർലണ്ടിന്റെ പൂർവ്വഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'റാച്ച്'റിൻ'ഡ്'പിയിൽ എത്തി അല്പകാലം അവിടെ തുടർച്ച താമസിച്ചു. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ബ്രൂസ് പ്രകൃതിയുടെ അകൃത്യമായ സൗജന്യം കണ്ടാനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ആ ദ്വീപിലുള്ള ഒരു വൃക്ഷമുഖത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്പനമിഷത്തിനകമുള്ളിൽ സ്വരാജ്യോദ്ധാക്കളെപ്പോലുള്ളവർ പരിപീഡിതനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം നിരന്തരസാഹസമായി ആ പുല്ലിൽ അല്പനേരം കിടന്നുപോയി. തത്സമയം ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ ഒരു വലകെട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി വീണ്ടും വീണ്ടും ശ്രമംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു എട്ടുകാലി ബ്രൂസിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി ഭവിച്ചു. ആറു പ്രാവശ്യം പരാജിതനായ ആ എട്ടുകാലി താകട്ടെ ഏതാമത്തു പ്രാവശ്യം പൂർവ്വാധികം ഉത്സാഹത്തോടും ധൈര്യത്തോടും ശ്രമിക്കുകയും, ആ ശ്രമം വിജയപര്യവസായിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട് ബ്രൂസ് അത്ഭുതപരതന്ത്രനായി തന്റെ ശ്രമത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ

സത്താനായ എട്ടുകാലിലെ ചിന്തിച്ചതെന്നതാണെന്നു സർവ്വതന്നാ ഉറച്ചു.

ബുസ് പ്രാണരക്ഷാരം ഉളിച്ചുപോന്നു.

പ്രതികാരോപ'ഹ്വയം ഏഡേപർവ്വം ഇക്കലവ
തെന്നാൻ സപ്തമനാതിയന്നിട്ടു. വന്നാത്തവയിൽ ഉളിച്ചു
നന്നിന്നു ബുസിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒരു വിദ്യാനാമമു
തന്റെ ഉദ്യമം വിജയപദ്ധതിയാൽ അനുഗ്രഹീതമാക്കിയെന്നു
റിഞ്ഞപ്പോൾ, പുറംധികം രോഷാകലനായിത്തന്നെ അയ്യം
വരാൻ ബുസിന്റെ ബന്ധുക്കളെയും സഹോദരങ്ങളെയും
സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
ബുസിന്റെ രാജാവിനെയും പത്രിയെയും ബന്ധനത്തിൽ
പാർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇപ്പോഴാണു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്
രാജാ 'പ്ര'വാരിയെക്കൊണ്ടു് ബുസിനെ ഒരു ചതു
ര്യവേദനയെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. ഇതിന്നു് മുമ്പെ ബുസിനു് ജന്മ
വകാശമുണ്ടായിരുന്ന സകല ഉദ്യോഗങ്ങളെയും കൊണ്ടു
പോയി എഡേപർവ്വം തന്റെ അധീനതയിൽ പാർപ്പി
യെന്നിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭുവായ്ക്കു് ഭരണം ചെയ്യുകയുംചെയ്തു.
ഇംഗ്ലീഷ് രാജന്റെ ഇത്തരം നിമമായ പ്രവൃത്തികൾ മറ്റു
മറ്റും ഇടയായ് ബുസിന്റെ നേർട്ടു സാമ്പ്രതികമായ ഒരു
അനുഭവ ഉദ്യാമകയുമാണു് ചെയ്തതു്.

ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിന്റെ നിർദ്ദയമായ പെരുമാറ്റവും
ബുസിന്റെ നിസ്സഹായസ്ഥിതിയും ബുസിനെ സ്കാട്ട് ല
ണ്ടിലെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണമായ കരുണയ്ക്കു
കാലയിളംബമെന്നു് വിധേയനാക്കി. ബുസാകളെ അധിക
കാലം ഒപ്പിൽ താമസിപ്പിച്ചു. 1307-ാം വർഷം വസന്താ
രംഭത്തിൽ 'ക്രിസ്റ്റിയാന' എന്ന ഒരു പ്രഭുവിന്റെ സഹായ
ത്തോടുകൂടി തന്റെ ജനനസ്ഥലമായ ട്രേൺബറി കോട്ട

ബ്രൂസ് ആക്രമിച്ചു. പെട്ടെന്നുതന്നെ ആക്രമണത്തിൽ ആ കോട്ടയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് സേനാർ നിശ്ശേഷം തോറ്റിരിക്കപ്പെട്ടു കയ്യും അമ്പലും പലതും അകലമണത്തിന് ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ബ്രൂസിന് ഇതു ഒരു താൽക്കാലിക വിജയം മാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഒരു ചെറിയ സംഘത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വന്ന് നിർദ്വന്ദ്യനാകുകയാണ് ചെയ്തത്. വെച്ച് യായിപ്പാട്ടപ്പുറത്തു ചിരനാളും അദ്ദേഹം വിജയം നേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാട്ടിൽ പലവേലം ചെയ്തും സമ്പാദ്യപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അദ്ദേഹം 'ഗോഡോ' എന്ന ഒരു ദിവ്യയുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇടയായി. ഈ പ്രാർത്ഥനയായി പരിചയപ്പെടുന്ന ഒരുതരം ദാരുണൻ തന്റെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വിട്ടുപോയതിനെക്കുറിച്ചായി അദ്ദേഹത്തിന് ആദ്യം അറിയാൻ കഴിയാതെ കാര്യമെന്നിൽ ഈ 'ഗോഡോ' യന്മാർ ബ്രൂസിനെ ഉപദ്രവിച്ച് വധിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയെന്നതായി, മനസ്സിലാക്കുകയും ബ്രൂസ് അവരുടെ തോൽവിയെക്കുറിച്ചായി തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം ബ്രൂസ് തന്റെ അനാഥന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടി ഒരു നദിയുടെ വക്കത്തുള്ള ഇടയിൽ വെച്ച് ഒരു ഉപയോഗ നിർദ്വന്ദ്യനായിരുന്നു. അതാത്രയന്മാരായ മറ്റ് ഗോഡോ യന്മാർ തക്കതോക്കി ബ്രൂസിനെ വധിക്കാൻ പാഞ്ഞു. ധീരനായ ബ്രൂസ് തനിക്കുവേണ്ടിവന്ന പടയാളികളെ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നിഷ്പ്രയാസം വധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ബ്രൂസിന്റെ അസാധാരണ നൈപുണ്യവും നിസ്തലമായ ധൈര്യവീര്യപരാക്രമങ്ങളും കണ്ട് അല്പനേരം താമസിച്ച് തീർന്ന് 'ഗോഡോ' സൈന്യം ആ രാജാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പിന്തിരിഞ്ഞുപോയെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ബ്രൂസ് വേട്ടുപ്പട്ടികളുടെ പിന്മുദ്ര.

വേങ്ങാമ്പസരത്തിൽ ലോണിലെ ഭാഗ്വത വേട്ടനായ്ക്കളുമായി ബ്രൂസിനെ തിരിഞ്ഞുപിടിക്കാൻ ആ കാട്ടിൽ ആഗതനായി. ജാണിന്റെ ഈ ഉദ്യമത്തിനിടയ്ക്കു ശക്തിമാനായ അയ്യപ്പപ്പട്ടാളികൾ ഒന്നിച്ചു യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ പെട്ടെന്നു ബ്രൂസിനെ കാണാൻ സാധിച്ചു. ഉത്സാഹഭരിതരായിരീന് ശത്രുക്കൾ ബ്രൂസിന്റെ നേക്കുപാഞ്ഞു. അനന്തരം ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബ്രൂസ് തന്നെ നാലുപേരെ വധിക്കയും, ഒരു അനുചാരിയുടെ വധം ഗത്തിൽ അഞ്ചാമൻ ഇരതാകയും ചെയ്തു. ബ്രൂസ് ഭക്തിപ്പെട്ടതിനുമുമ്പെ ലോണുറ്റു അവിടെ എത്തി, എന്നാൽ ബ്രൂസാകാട്ടു സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നദിയിൽ ചാടി. ലോണുറ്റുവിന്റെ വേട്ടുപ്പട്ടികൾക്കുപോലും പിൻതുടരൂവാൻ ഇടകൊക്കാരത ദ്രുതഗതിയിൽ മറഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

ഒരിക്കൽ ബ്രൂസും തന്റെ ഒരു സഹചാരിയുമായി കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു മൂന്നു രാക്ഷസ ഉദ്യമമായ ജീമകായകന്മാർ ബ്രൂസിന്റെ നേക്കു ചരുന്നതു കാണുവാൻ ഇടയായി. ദുഷ്ടഗുഹയെപ്പോലെ ഇവർ ബ്രൂസിനെ അന്വേഷിച്ചുനടക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ ബ്രൂസ് അപ്പൊന്നും ബ്രൂസിനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു സ്കാച്ചു് ഓജാൻ ഈ ഘാതകന്മാരെ സമീപത്തുള്ള ഒരു കുടിവിലേക്കു നയിച്ചു. അവിടെപ്പോയി അവർ ആറാരും പാകംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ ബ്രൂസിനെ അവർ മനസ്സിലാക്കി; പെട്ടെന്നു അവർ രാജാവിനെ വധിക്കുവാൻ ത്രമിക്കുകയുചെയ്തു. എന്നാൽ രാജാവുകാട്ടു, ഡെസ്സസമേതം ഈ മുഷ്ടമോരോട് പോരാടി അവരെ കാലപുരിക യാത്രയയച്ചു.

എന്നൊരാൾ കഴിയുമ്പോൾ ബ്രൂസ് നാട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ജനങ്ങൾ ഉന്മാദമടിച്ചതായി ബ്രൂസിനെയും നാനാധാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു. നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ബ്രൂസിന് സൈന്യം കൂടിക്കൂടി പത്തുനൂറ്റാണ്ടു ഉണ്ടായി. അന്നു മുതൽ ഒരു യുഗം ക്രൈസ്തവന്മാർ പരസ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആ സ്റ്റാച്ച്ഡെന്റ് ഇപ്പോൾ ഇറച്ചു. ആ അധിപതി വിട്ടുപോയിപ്പോയി. 'പൊതുക്കൾ' പ്രദ ബ്രൂസിനെ പരസ്യമായി യുദ്ധത്തിന് കണക്കാക്കുകയും, ആ യുദ്ധം നടത്തി ബ്രൂസ് നേതാക്കൾ സമനാധിപത സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ്രൂസ് നേതാക്കൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുമുട്ടി. ബ്രൂസിന്റെ പട്ടാളം പരാജയപ്പെട്ടതായും ഉദ്യോഗികളുടെ ഫലമായി, സ്റ്റാച്ച്ഡെന്റുകൾ വിജയം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ ഇടവന്നു. ബ്രൂസിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ യുദ്ധം സർവ്വകാരണ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. ഈ യുദ്ധം ബ്രൂസിന്റെ രാജാധിപതിയും സ്വാധീനശക്തിയും ഒരു മാനദണ്ഡമായി ആർക്കും തോന്നി.

ഭിന്നഭിന്നമായിത്തീർന്നു അർക്കമുണ്ടായിപ്പോയി.

വിശ്വമഹാവിജയം ജീവിതത്തിന്റെ ഫലമായി ബ്രൂസ് അതിവേഗം ഭിന്നശത്രുവാധിപതിയായിത്തീർന്നു. ഭോജനത്തിന് ഒരു സുഖവാസസ്ഥലം തേക്കു മാറി താമസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീർപ്പുപറ്റി. മദ്ധ്യകാലം ശത്രുക്കൾ സ്റ്റാച്ച്ഡെന്റുകൾ എതിർത്തു. ഭോജനാധിപതിയായ രാജാവ് ഉദ്യമമായ ഈ വാർത്ത കേട്ടശക്തിയിൽ തന്നെ സ്വമേധയാ ഭിന്നമായി ചാടി എത്തിപ്പോയി അശാന്തമായി ആ പോക്കളിൽ എത്തി. അന്ത്യമായിത്തന്നെ ആ രാജാവിന്റെ സ്വജീവനെപ്പോലും തൂണുവെക്കുന്നില്ല സധീരവപോലാടി ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചു.

ഈ ധീരപുരുഷന്റെ പ്രശംസനീയമായ ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു അമാനുഷനായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുത്തി.

ഭയലക്ഷ്മി കടാക്ഷം.

കുറിനമോഴത്താൽ കിടന്നിട്ടുള്ളതിന്നു അനങ്ങാൻ പോലും കഴിയാതിരുന്ന രോഗാലിന്റെ സൂര്യപ്രകാശമായ വിജയം സ്വരാജ്യനിധാസികൾ ആത്മോദ്വേഗം സ്വീകരിച്ചു; എന്നു മാത്രമല്ല ബ്രഹ്മസിന്റെ ഈ മഹദ്ഭ്രമത്തെ സമ്പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ കലാശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം തയ്യാറെടുത്തു. സ്കാട്ട്കാരുടെ ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ തമ്മിൽ തുടർച്ചയായി യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ അനാഗ്രഹീതനായ ആ സ്കാട്ട്കാരുടെ അതേ പോക്കുണ്ടായിരുന്ന പിന്നീട് പരാജയം ഉണ്ടായില്ല. രണപക്ഷമെന്ന സ്വയം അനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ശക്തി ദൈവനാദിനം ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഏതാനിക്കാലത്തു് സർ ജാൺ എന്ന ഒരു ആംഗ്ലേയസേനാധിപൻ 1500 ദെന്മാർ-കൂടി ബ്രഹ്മസിന്റെ സഹോദരനായ എഡ്വർഡിനെ എതിർത്തു സഹോദരനെ പ്പോലെ രണമുതുന്നായ എഡ്വർഡ് വെറും 50 ദെന്മാരുടെ സഹായത്തോ-കൂടി ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യത്തെ പോക്കു ഉത്തരിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യിച്ചു. അതിപ്രശംസനീയമായ ഈ വിജയത്തോ-കൂടി സ്കാട്ട്കാരിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ശക്തി മിക്കവാറും നഷ്ടപ്രായമായിപ്പോയി.

ദാഗ്രമിയായ എഡ്വർഡ് ഒന്നാമൻ നിരാശാർജ്ജിതത്തിൽ നിപതിച്ചു് 1307-ൽ കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചതിനുശേഷമാണു് ഈ വിജയങ്ങളൊക്കെ ബ്രഹ്മസിന് സിദ്ധിച്ചതു്. അനന്തരമായിരുന്ന എഡ്വർഡ് ചേരിയനാകട്ടെ, അത്ര ദുരാനുകൂലതയും യുദ്ധവിജയവരയും ഉള്ള ഒരു

നടത്താവുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനായി നടത്തപ്പെട്ട
മൂന്നു യജ്ഞത്തിലും തോല്പുകയുണ്ടായത്. ബ്രഹ്മസിന്റെ
വിജയപരമാക നിർബാധം സ്കന്ദന്റെ രാജ്യം തീർക്കുവാൻ
പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അതിനെത്തുടർന്നും രാജ്യത്തെ
വിട്ടുപോയി സ്കന്ദന്റെ അധീനതയിൽ വന്നു. 1300
ഓളം വർഷം 24 വർഷം വരെ ബ്രഹ്മസിനെ രാജാവാക്കി
വീണ്ടും അധികരിച്ചു.

[illegible]

ബ്രൂസ് ആ രാഷ്ട്രപ്രണയിക്കു ഭക്തിയും പ്രാമിത്യത്തോടുകൂടിയ നൽകുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ അനേകം കേന്ദ്ര കരകൂടി ബ്രൂസിന് കീഴടങ്ങി.

ബ്രൂസിന്റെ ജീവചരിത്രസഞ്ചിക.

ബ്രൂസിന്റെ വാല്മീകിയെന്ന ശക്തിയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പദ്യത്തിലാണ് ഇംഗ്ലീഷ് രാഷ്ട്രമന്ത്രി ആപൽക്കരമായ ഒരു ഏഡ്വർഡ് ഒ. റീഡിനെ നേരിട്ടിരുന്നത്. സ്കോട്ട് ക്ലാർക്ക് എന്ന പേരിൽ പല പരാജയങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്നതിനാൽ ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവ് ഒരു ഭീമസൈന്യം സജ്ജമാക്കി. എന്നാൽ സ്കോട്ട് പക്ഷത്തു കയ്യേറ്റത് 7000 ഭടന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബ്രൂസിന്റെ ഈ ചെറുസൈന്യം നിരാശരും വിഭയരുംകാകയാൽ സീതാരിതമായ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. താമസിയാതെ 'ബ്രോക്ക്ബേൺ' നദീതീരത്തുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്കോട്ട് കാഴ്ച നേടി. അദ്ദേഹം നാശിമുതലാക്കിയതും ബ്രൂസിന്റെ ചെറുസൈന്യത്തെ അകലെ നിർത്തിയിട്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അഭ്യോചിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മാറിനൽകുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ മറ്റൊരു ഇംഗ്ലീഷ് സേനാനായകൻ 'ഗ്രേസ്റ്റർ' പ്രഭു ഈ തക്കനോക്കി ബ്രൂസിനോടൊരു ചമ്പയുദ്ധത്തിനായി. എന്നാൽ അതുതന്നെ ഒരു ഘോരയുദ്ധമായിട്ട് കലാശിക്കുകയുണ്ടായത്. ആ യുദ്ധത്തിലും ഇംഗ്ലീഷുകാർ നിലത്തു തെറ്റിപ്പോയി. ഭാഗ്യവശമായിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു തടവുകാരനായി പാടിപ്പോയില്ല എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷ് ചരിത്രത്തിൽ സർ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഈ യുദ്ധം സ്കോട്ട് ലണ്ടൻ രാജശക്തിയെ പ്രതിഷ്ഠാപിതമാക്കുകയും ബ്രൂസിനെ സ്കോട്ട് സംസ്ഥാന സ്ഥാപകൻ എന്ന മഹത്വം പദത്തിൽ സർവ്വഥാ അർഹനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ട് ഒരു രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂടി സ്കോട്ട്ലണ്ടിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ മുതിർന്നെങ്കിലും ബ്രൂസ് ഒൻപതാമനിയസാന്നദ്ധ്യം അദ്ദേഹം ഭയന്നുതടയാൻ തീർത്തു. താമസിയാതെ ബ്രൂസ് ഏറ്റുപർവ്വം ഒളിയിരുന്ന് മായി ഒരു സമാധാനയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. തന്നിരിക്കുന്ന അല്ലകാര്യങ്ങൾ ബ്രൂസ് സൈന്യമായി ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ചെല്ലു. 1327-ൽ വാർത്തിൽ എഡ്വർഡ് ചിതീയന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് കൂട്ടമിട്ടിറുക്കി അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ എഡ്വർഡ് മൂന്നാമൻ തന്റെ രാജ്യമായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. സ്ഥിതിവിശേഷം ശക്തിയേറിയതായ ഈ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ നരിപുഷ്പം പട്ടാളം പണ്ണുമാർ. അദ്ദേഹം ബ്രൂസിന്റെ ജീവിതശൈലി സാധിക്കുമെന്നു ചെല്ലു. എന്നതെന്നാൽ ബ്രൂസിന്റെ പുത്രനായ ഡേവിഡിനാകെണ്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കായി സഹോദരിയെ വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു രണ്ടാമതും നവ്യമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുമെന്നു. ഇതിനുശേഷം ബ്രൂസ് വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ശീമനും സമാജസ്തോമിയായ ഈ രാജാവിന് ഒരു തിരുവ്വാധി ലഭിച്ചു. തന്നിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയതായ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി തന്റെ പ്രാർത്ഥനാസമിതിയിൽ താമസിക്കുമായി. തന്റെ വൈദ്യരായ സരത്തിലും രാജാക്കന്മാരുടെ കാർഷികരും ആലോചിച്ചു അവ നല്ലയിൽവെച്ചുവെന്ന് ദാനമേധാവികളോട് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പുറത്താകെ അദ്ദേഹം കയ്യെടുത്തു. 1329 ജൂൺ 7-ാം തീയതിയായ ആ മാരാജാവിന് പരവോക്താവായി. വിവരമറിയാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു സ്കോട്ട്ലണ്ടു രാജ്യത്തെ വിദേശഭരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം പുനഃസ്ഥാപിച്ച ഈ രാജ്യേന്ദ്രന്റെ പരമവൃത്താന്തം നാട്ടുകാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ

കഠിനവേദന പതിച്ചിട്ടു പോകുമ്പോഴും രാജഭരണസമിതിയിലും വൈദികരും പ്രകടിപ്പിച്ച ഈ മഹാരാജാവിന്റെ ധീരത്വം ഒരു കാലത്തും മനസ്സിലായിപ്പോകുന്നതല്ലല്ലോ.

വി. താമസ് ടൈ.

പെരുമുളം ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

താമസ് ടൈ എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പഠിച്ചതും പാശ്ചാത്യ മതത്തിൽ മെമ്പറായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത അറിയാത്ത ആരാൾക്കും അധികം ആർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന തല്ലി പരിഭ്രമവും വ്യക്തിമന്ദ്രാണവും കൊണ്ടാണു പുസ്തകം രചനാർദ്ധമായതെന്ന അഭിപ്രായം ഒരു വ്യക്തശക്തിയായി തീർന്നത് എന്നുള്ളതും ജനങ്ങൾ ഒരുപക്ഷെ വിസ്മയിച്ചുപോയേക്കാം. എന്നാൽ വാസ്തവവും എഴുപത്തുനൂറ്റാണ്ടിലും ഭാരതീയരും പ്രസിദ്ധരും സമീകരിക്കാതെ ചികിത്സ നടത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ആസ്ത്രേലിയൻ സ്ഥാപകനാണു് താമസ് ടൈ എന്നുള്ളതു് മനുഷ്യചർമ്മത്തിൽ വ്യാധിഗ്രസ്തർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതേന്താളെന്നൊന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഓർത്തതാണു്. നാലര പത്തുതോളം പാവൻ സാധുജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദാനം ചെയ്തതിനാലേയും ആയിരത്തൻപതു പാവൻ മാത്രം കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടു മരണമടഞ്ഞു ആ ത്യാഗിയെ ജ്ഞാന ആക്ഷ വസൂരിക്കാൻ കഴിയുക!

പുരാതനദാതീയർ അന്നാദാനം ചെയ്യുന്നതിലെന്ന പോലെ ധനദാനം ചെയ്യുന്നതിലും അത്യന്തം തല്പരരായിരിക്കണം. “ദാനത്താൽ ധനപുഷ്പികളു ഹൃദയം

പ്രവേശിച്ചു. “എൺപത്തൊൻപതു പട്ടമിയേയും 400 തൈവിലുണ്ടായിരുന്ന 18000 ദാനത്തെയും” ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ നശിപ്പിച്ച ഒരു ഭയങ്കരഗനിധാധയിൽപ്പെട്ട ജാക്കിന്റെ കടയും നശിച്ചുപോയതിനാൽ, താമസ് ഹൈക്കു ജോലിയില്ലാതായി. എന്നാൽ പുസ്തകം ബൈൻ പരമപ്പെടുന്ന ജോലിയിൽകൂടി അദ്ദേഹം ഈ ഘട്ടത്തിൽ, “താമസ്” 1686-മാണ്ടു് “ആയപ്പോഴേക്കും ഒരു നല്ല പുസ്തകകച്ചവടക്കാരൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട നകവരും ഗ്രന്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരണം.

ഘോഷത്തിൽനിന്നു് ഗ്രേറ്റബ്രിട്ടനിവേക്കു് ബൈബിൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അതു്. അതിന്റെ ഒരു ഏജൻറായി വ്യാപാരത്തിലേപ്പെട്ടു് താമസ് ഹൈക്കു ഒരു പണം നേഡുപിട്ടു. അത്തരം വ്യാപാരം ഗവണ്മെൻറു തടയാതതിന്റെ ഫലമായി ആക്ട് ഫോർഡ്, കൺബ്രിഡ്ജു് എന്നീ സ്കൂളുകൾശാശിക്കാൻ ബൈബിൾ അച്ചടിച്ചുടങ്ങി. ആക്ട് ഫോർഡ് കാരുടെ വക ബൈബിളിന്റെ അച്ചടിയും പ്രസിദ്ധീകരണവും, പാർക്കർ എന്ന ഒരുളിനോ, കൂടിവേണം താമസ് ഹൈക്കു നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഇവർ ഈ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്കായി സ്ഥാപിച്ച കമ്പനിക്കു ചുരുമ്പയ്ക്കം പതിനാമിഞ്ഞിനു മേൽ പതിനയ്യായിരത്തിനകം പാർക്കർ ഓരോ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ബൈബിൾ വില്പന എത്രമാത്രം വിപുലമായതായിവാണ് നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു ഏതാണ്ടു ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. ആ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു ചിലതു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സാധാരണമായിരിക്കുന്നതാണല്ലോ.

യാതൊരു തെറ്റുംകൂടാതെ ആ പാപനഗ്രന്ഥം അച്ചടിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുൻപെ ഓരോ ഭാഗവും അഞ്ചു തവണ അഞ്ചുപേർ പൂർവ്വം തിരുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും തിരുത്തിയിരുന്നതു് ഓരോ രീതിക്കും ആയിരുന്നു. മൂന്നാളെങ്കിലും നീളം, രണ്ടു അക്ഷരം ഇഞ്ചു വീതി, മൂക്കാൽ ഇഞ്ചു വണ്ണം, കാൽ രാത്തൽ തുക്കം എന്നിവയുള്ള ബൈബിൾ തുടക്കി, 18 ഇഞ്ചു നീളവും 12 ഇഞ്ചു വീതിയുമുള്ള ബൈബിൾവരെ പല ആകൃതികളിലായി 70 പതിപ്പ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ കമ്പനിക്കാർ അച്ചടിച്ചു വിട്ടിട്ടുണ്ട്. വലുതും തോറും പത്തുലക്ഷത്തിൽപരം ബൈബിൾഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ഇവരുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ കശലതയേയും വ്യാപാരസാമർത്ഥ്യത്തേയും ആണോ, ആ മതഗ്രന്ഥം പ്രചാരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ജനതക്കുള്ള ആസക്തിയെയാണോ കാനിക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ തിരിച്ചറിയത്തക്കതല്ല. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ള ഗ്രന്ഥം ബൈബിൾ ആണെന്നുള്ളതും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണയുമാകുന്നു.

സ്വദേശത്തിനു സംഭാവനകൾ.

പണം ചെലവാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ ലുബ്ധ്വം കാണിച്ചിരുന്ന ആളാണ് താമസം ഹൈ എന്നതു് പ്രസിദ്ധമത്രെ! എന്നാൽ ഒരു പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാരന്റെ കടയിൽ ബൈബിൾവായി പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണം ദിട്ടനായിരുന്ന അദ്ദേഹം സാധുജനസമുദായം ചെറുപ്പത്തിൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണ്. ടാമ്പത്തിൽ താൻ പഠിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമവിദ്യാലയം നന്നാക്കുന്ന

ശ്രമം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം അഞ്ചുപാൻ സംഭാവന ചെയ്തു. 200 പാൻ ചെലവാക്കി ഏഴ് അഗതി സ്രീകൾക്കു മന്ദിരം പണികഴിപ്പിച്ചു; അവർക്കായി ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയും അദ്ദേഹം നൽകി. ഇതൊക്കെ ചെയ്തത് 30-ാം വയസ്സിനകമാണെന്നുള്ളതു മറക്കാവുന്നതല്ല. ആ ചെറുപട്ടണത്തിൽ ഒരു ടൗൺഹാൾ, വേറൊരു അഗതിമന്ദിരം എന്നിവയ്ക്കായി അദ്ദേഹം പിന്നെയും സംഭാവനകൾചെയ്തു. ഈ ദേശത്തോടുള്ള നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലക്ഷ്യശാസനാകുന്നു.

“സൗത്ത്സി കമ്പനി” എന്നപേരോടു കൂടി ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കമ്പനിയുടെ പേര് ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. ഈ പാൻ ഓറീന്റലിയനുണ്ടായിരുന്ന അതിലെ ഷയറുകൾക്കു വിപരീതമായി ഒരുവസരത്തിൽ ആയിരം പാൻചരെ പൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടം മുതൽ ഈ കമ്പനിക്കു ആപത്തും ആരംഭിച്ചു. അമിതമായ ലാഭം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ട്രെയിഡിംഗ് പണി നിർത്തിയപ്പോൾ പലരും കമ്പനി പാപ്പരായിത്തീർന്നതോടുകൂടി നശിച്ചുപോയി. ലക്ഷ്യശാസനമാണെന്നു് അമിതമായിട്ടിരുന്ന പലരും ഒറ്റദിവസംകൊണ്ടു് ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു പോയി; മറ്റു ചിലർ നിരാശരായി ആത്മഹത്യ ചെയ്തുകൊണ്ടു; വേറെ ചിലർ ഭ്രാന്തരായിത്തീർന്നു ഈ ഭാഗത്തുള്ളൊക്കെ പലേ ഓഹരിക്കാരും അനുഭവിക്കുമ്പോൾ 45500 പാൻന്റെ ഓഹരി എടുത്തിരുന്ന തോമസ് കോഗ് ആക്കട്ടെ 600 ശതമാനമായി ഓഹരി വിലചെലവിട ഘട്ടത്തിൽ ഓഹരികളെല്ലാം വിറ്റു ഒരു ലക്ഷപ്രഭാവത്തിൽ കയ്യാണു് ചെയ്തതു്. അവസരം അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കശലതയും ലോകാവലോകനവൈദഗ്ദ്ധ്യവും നിമിത്തം

ഈ സമ്പത്തു് അദ്ദേഹത്തിന് ധനമേന്മ എന്നേ പറയാനുള്ളൂ.

ഈ ധനസമ്പത്തിന്റെ കൈവശാനഭാവം അദ്ദേഹത്തിനിന്നു എന്നല്ലാതെ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥത പലർക്കുമായി നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനാൽ താമസ് ഹൈ ശ്രമം ചെയ്തതു്. ബാല്യകാലത്തു അല്പമായ സഹായം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്നവർക്കുപോലും അദ്ദേഹം പിറുപിറുത്തു് വളരെ നന്മചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പാസരണിതനും നാശനം ആയ ഭാവത്തിൽ ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹത്തെ കണ്ട ഒരു ഓരം, മുരിയത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു തെറ്ററിഞ്ഞിട്ടു് ഒരു പറമ്പ് കൊടുത്തിട്ടുപോയി. താമസ് ഹൈ അയാളുടെ പിമ്പേ പോയിക്കിട്ടെന്നു തന്നിമു് ആ പണത്തിന്റെ ആശയമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇത്ര പരോപകാരത്തലുനായ ആളിന്റെ മേൽവിശ്വാസം എന്താണെന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി; അവർ പിരിഞ്ഞു. കരകൊലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യന്റെ ചേർ പാപ്പായറിസ്സിൽ കണ്ടു് ഹൈ അയാളുടെ സകല കടങ്ങളും നീട്ടു് ഒരു നല്ല തൊഴിലിനു് ചേർന്നു മൂലധനവും കൊടുത്തു നന്മ പ്രദർശിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട സകല ദരിദ്രർക്കും വർഷംപ്രതി 20-നാമു് 50-നകം പവൻ വീതം മരിക്കുന്നതുവരെ ഭരണചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിലേക്കു് 75,000 പവൻ ആണു് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു്. ദരിദ്രവിധവകൾക്കു കൊടുക്കാനായി 1000 പവൻ "സ്റ്റേഷനേഴ്സ്" കമ്പനിയെ ഏർപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം പലതരത്തിൽ, സഹായം അർഹിക്കുന്നവർക്കു താമസ് ഹൈ പണംകൊടുത്തു സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ശാശ്വതമായി നിലനില്ക്കുത്തക്ക എന്തെങ്കിലും ഒരു പൊതുസ്ഥാപനം സാധുജനസേവനാർത്ഥം ഉണ്ടാക്ക

മായെന്നായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. അനവരത പരിശ്രമംകൊണ്ടു വാസനാസ്ഥൽഫലം ആർക്കും അനുഭവിക്കാവുന്നതാണ്. പരിതസ്ഥിതികൾക്കു വിപര്യയമായി അത്യാശ പുലർത്തുന്നവരെ ദാഹാദികളായിട്ടാണ് പലരും പറയുകയുള്ളത്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യഭേദങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയു. എത്രതന്നെ കഠിനവും കർക്കശവും ആയ അനന്തരൂപ പരിതസ്ഥിതികളിൽ ആണ്ടുദോഷമില്ലെന്നാലും അതിനു നേരെ വിപരീതമായി ആശിക്കലും, അഭിമുഖീകരണത്തിലൂടെയും തയാറുള്ളവരെ അറിയെ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. കാലക്ഷേപത്തിനു കഷ്ടിച്ചുമാത്രം വകയുള്ള ഒരു കൃഷീവലന്റെ നന്മനനായി ജനിച്ചു. ദാരിദ്ര്യരാക്ഷസിയുടെ ശ്രമകൃമങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടും, ആ ദുഃഖസ്ഥലങ്ങളാകെ വിപരീതമായി ആശയും ആദർശവും വളർത്തി വിഖ്യാത സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിജയശ്രീമാനത്രേ ജീവിത ചരിത്രത്തിനു വിചാരിച്ചതായിരിക്കുന്ന റാബറ്റ് ഫുൾട്ടൻ.

വിശപ്പുരീതികൾ പടമെഴുത്തു

1765 നവംബർ 14-ാംനു- ഐക്യനാടുകളിലെ "ലിററിൽബ്രിട്ടൻ" ഗ്രാമത്തിലാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. മെങ്കിലും, പൂർവ്വകുടുംബം സ്കോട്ട്ലണ്ടിലായിരുന്നു എന്ന അദ്ദേഹം അഭിമാനസമേതം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാസ്തവമാകുന്നു. പിതാവായ റാബറ്റ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചുപോയി അതോടുകൂടി, അഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള ആ കുടുംബം അരിപ്പുതയിൽ വീണ്ടു കഴുപ്പെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനൊരു അവസാനം കാണാൻ കാലം കുറഞ്ഞതെന്നു വേണ്ടിവരുമെന്നു ചെമ്പു.

വിശപ്പും ക്ഷീണവും വിസ്മരിക്കുന്നതിന് ഈ ബാലന പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയുണ്ടെന്നത് പടമെഴുത്തിലുള്ള വാസന

കഴിപ്പിക്കാനും സഹോദരനെയും മാതാവിനെയും അവിടെ താമസിപ്പിക്കാനും യുവാവിനു കഴിവുണ്ടായി.

ഈ കലയിൽ പ്രാവീണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി യുവാവ് ഇംഗ്ലണ്ടിലിറങ്ങി കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന അൻപതു പവൻ പാഴിൽ കളയാതെ ചെലവുചെയ്ത് കുറെക്കാലം അവിടെ താമസിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അമേരിക്കനും സുപ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനും ആയി പേരെടുത്തിരുന്ന ബഞ്ചമിൻ വെസ്റ്റ് എന്ന ആളിന്റെ ചിത്ര സഹായങ്ങൾ അവ ലബ്ധിച്ചു പല യോഗ്യന്മാരുമായി പരിചയപ്പെട്ടും, എണ്ണച്ചായപ്പടങ്ങൾ എഴുതാൻ പഠിച്ചും ഫ്ലോറൻസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഏതാനും വർഷം താമസിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു പലേ പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും പടങ്ങൾ എഴുതി അദ്ദേഹം കുറെപണം സമ്പാദിച്ചു; പ്രഭുക്കന്മാർക്കു വിചിത്രങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ അയച്ചു കീർത്തിയും സമാർജിച്ചു.

എഞ്ജിനീയറിംഗ് പഠനം.

ചിത്രമെഴുത്തിലുള്ള ചിന്താഗതി ക്രമേണ എഞ്ജിനീയറിംഗിലേക്കു മറിയ്ക്കുവാനായി ഈ കാലത്തൊഴുകിയായിരുന്നു. ആറിയുടെ സഹായത്താൽ യന്ത്രങ്ങൾ ഓടിക്കാമെന്നു ജയിംസ് വാട്ട് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടു കാലം അധികം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അത്തരം യന്ത്രങ്ങൾ പ്രലാപത്തിൽ വന്നു തുടങ്ങിയെന്നുള്ളതു ജലവാഹനങ്ങൾ ആവികൊണ്ടു ഓടിക്കാമെന്നു ആർക്കും അക്കാലത്തു അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നതാണു. ആ വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് പലവിധത്തിൽ പ്രയത്നപ്പെടുന്നതാണെന്നു ഫ്ലോറൻസുകണ്ടു. അത്യന്തം ത്രമസാജ്യവും വ്യയപരവും ആയ ഈ കാര്യം സാധിക്കുന്ന

നിനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗീയത വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ള ആശ
ഭിനംപ്രതി ഫ.റട്ടണിൽ വളർന്നുവന്നു. ബ്രഹ്മം തുല്യ
കയും താഴെത്തുറച്ചിട്ട് എങ്ങിനെയറിയാം പഠിക്കാനുള്ള
ശ്രമങ്ങൾ ആ യുവാവ് ആരംഭിച്ചു.

“കൈയിൽകിട്ടിയ കനകമുപേക്ഷിച്ചിട്ടും കൊള്ളാ
നില്ലി” എന്നതു് പദപ്രാപ്തി വിപരീതമായിട്ടേ പഠിപ്പ
മിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ കനകം കിട്ടുമെന്നു പൂർണ്ണബോ
ദ്ധ്യമുണ്ടാകാതെ കൈയിലുള്ള ഈയും കളയുന്നതുകൊണ്ടു്
എന്താണൊരുഭാവം വരാനുള്ളതു്? കനകം കിട്ടുന്നതുവരെ
ബുദ്ധിമുട്ടിയേക്കാം; പശ്ചാത്താപത്തിൽപ്പെട്ട പക്ഷത്തിരി
യാനും തോന്നിയേക്കാം; എന്നാലും കനകസ്വരൂപത്തി
നുള്ള ശ്രമത്തിനു് ഈയും പ്രതിബന്ധമാകുമെങ്കിൽ അതി
നെ കളയുന്നതാണു് നല്ലതു്.

പടമെഴുത്തു പൊന്നനമ്പേ നിർത്തിയിട്ട് ഫ.റട്ടൺ
എങ്ങിനെയറിയാം യന്ത്രനിർമ്മാണത്തിലും മനുഷ്യ വ്യാപ
രിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടു മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചു് അവി
ടത്തെ തോട്ടകൾ നടികൾ ആദിയായവ പരിശോധിച്ചും
പല എൻജിനീയർമാരുമായി പരിചയപ്പെട്ടും ഭാവി ജീവി
തത്തിന്നു പ്രയോജനപ്പെടേണ്ട പലതും പഠിച്ചു. ഒരു മണ്ണു
മാണി യന്ത്രം വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു് അദ്ദേഹം
നിർമ്മിച്ചതു് ഉപയോഗിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതായിരുന്നു
എങ്കിലും, പ്രാധാന്യം അർഹിക്കാത്ത ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമാ
യിട്ടേ കലാശിച്ചുള്ളൂ. ഒട്ടേറെക്കാലം, പണത്തിനുള്ള ബുദ്ധി
മുട്ടിൽനിന്നു മുക്തനാകാൻ മാർഗ്ഗം കാണാതെ ഫ.റട്ടൺ
വലഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പെനിപോലും പാക്ക
റിയില്ലാതെ കഴിഞ്ഞശ്രമങ്ങളെയും വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടു്.
എന്നിട്ടും ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നു് പിന്തിരിഞ്ഞു പഴയ പടമെ
ഴുത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഫ.റട്ടൺ ആലോചിച്ചതേയില്ല.

ജലാന്തർവാഹിനിക്കപ്പൽ.

സഞ്ചാരസൗകര്യത്തിനും വ്യാപാരവൽനയ്ക്കുംവേണ്ടി ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ പലേടങ്ങളിലും തോടുകൾ വെട്ടിക്കുന്നതിന്നു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രധാനമായി പതിഞ്ഞിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. അതിനാൽ യന്ത്രസാഹായം കൊണ്ടു് ഓടിക്കപ്പെടുന്ന ജലവാഹനങ്ങളുടെ ആവശ്യം ധാരാളമുണ്ടായി. അതിന്നു പര്യാപ്തമാകത്തക്കവിധം ഒരു ആവി ബോട്ടു പുതിയ രീതിയിലും ലഘുവായ ചെലവിലും അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രധാനമായി പതിഞ്ഞിരുന്നതു് ഒരു ജലാന്തർവാഹനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലായിരുന്നു.

21 അടി നീളംവരുന്ന ഒരു ജലാന്തർവാഹനം ഫുൾട്ടൻ നിർമ്മിച്ചു അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു 35 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. “നാട്ടിലസി” എന്നു പേരുള്ള ആ ബോട്ടു് ഹ്രാൻസിലെ സീൻ നദിക്കടിയിൽ കൂടി ആദ്യമായി ഓടിച്ചപ്പോൾ അതിനകത്തു് അദ്ദേഹം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എത്ര നിർബുദ്ധിച്ചിട്ടും മറ്റൊരുതന്നെ ജീവനെ ഭയപ്പെട്ടു് അതിനകത്തു കടക്കുകയുണ്ടായില്ലത്രെ! കറെ കഴിഞ്ഞു് ആപത്തൊന്നുംകൂടാതെ ഫുൾട്ടൻ ബോട്ടുമായി പൊങ്ങിവന്നതുകണ്ടു ജനങ്ങൾ അത്ഭുതപരവശമായിത്തീർന്നുപോയി. ആ ധീരാത്മാവിനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് പിന്നീടു് ഏതാനും സ്കോമിത്തന്മാർകൂടി “നാട്ടിലസി”നകത്തു പ്രവേശിച്ചു് യാത്രചെയ്തു. ഒരുമണിക്കൂർ സമയം ജലത്തിനടിയിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചിട്ടു് അവർ സുഖമായി വെള്ളത്തിനുമുകളിൽ വന്നുചേർന്നു. ആ ഒരുമണിക്കൂർ സമയവും ബോട്ടിനകത്തു് ഒരു മെഴുകുതിരി മാത്രമേ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നുള്ളു എന്നതു് ആ യാത്രക്കാരുടെ ധൈര്യവും ചാമംസീകരിക്കാനുള്ള അവരുടെ സന്നദ്ധതയും

തയ്യം കാണിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അക്കാലത്തു പലരും ഗണിച്ചിരുന്നത്.

ഫുറട്ടന്റെ കീഴ്തിളവാൻസിലെങ്ങും പരന്നു. ചക്രവർത്തിപദത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ആ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. രാജ്യംഭരിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയനുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നതിന് ഈ കണ്ടുപിടിത്തക്കാരന് അവസരംകിട്ടി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഏതുകാർ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. താൻ കണ്ടുപിടിച്ച് ഉള്ള ജലാന്തർവാഹിനിമുഖേന ശത്രുക്കളെ കടൽയുദ്ധത്തിൽ തോല്പിക്കാൻ നെപ്പോളിയന് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, അതിനാൽ ഇത്തരം ബോട്ടുകളും ചെറുകപ്പലുകളും വിപുലമായ തോതിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കണമെന്നും ഫുറട്ടൻ നെപ്പോളിയനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന് അതു ബോധപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താല്ക്കാലികമായി അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാരെ കടൽയുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കാമെന്ന് ആശയിപ്പാതിരുന്നതിനാൽ ഫുറട്ടനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ സന്നദ്ധനായില്ല. രണ്ടുമുന്നവർക്കും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയ ജലാന്തർവാഹിനി തുരുമ്പെടുത്തു ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരുകയുംചെയ്തു.

നിഷ്ഫലപ്രയത്നം.

ചെറും സഞ്ചാരത്തിനുമത്രം ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ജലാന്തർവാഹിനികളെക്കാൾ യുദ്ധത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന ജലാന്തർവാഹിനികളാണ് പ്രയോജനപ്രദം എന്ന് ഫുറട്ടൻ കണ്ടു; കൂടുതൽ മുഴുവൻ അതിലേക്കു അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വിട്ടു. ഏതാനും വർഷത്തെ ശ്രമംകൊണ്ട് ഒരു ഓർപിഡോ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. ഇന്ന് കാണുന്ന തരത്തിൽ നിന്നും

ഇലാം വൃത്യസ്തമാണെങ്കിലും ലോകത്തു ആദ്യമായി ഒരു ജലാന്തർ യുദ്ധകപ്പൽ നിർമ്മിച്ചത് ഫുറുട്ടൻ ആണെന്നുള്ളത് എത്രയും വാസ്തവമാണ്. തന്റെ ഈ ചെറു നൗക പരിശോധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പല ഗവണ്മെന്റുകൾക്കും എഴുതി അയച്ചു എങ്കിലും, അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റുമാത്രമേ അതിനെ ഗൗനിച്ചു് അനുകൂലമായ മറുപടികൊടുത്തുള്ളൂ.

യുദ്ധത്തിൽ വിജയം സമ്പാദിക്കുന്നതിനാ ഈ ഓർപിഡോ എത്രമാത്രം പ്രയോജനകീഭവിക്കുമെന്ന് പരിശോധിക്കാനായി ഏതാനാംപേരെ ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗിച്ചയച്ചു. ഏതുവിധേനയെങ്കിലും ഫുറുട്ടനെ തോല്പിക്കണമെന്ന് അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഫുറുട്ടന്റെ ഓർപിഡോവിൽ നിന്നു വരാവുന്ന സകലതരം എതിർപ്പുകളേയും തടയുന്നതിന്നു വേണ്ടത്ര സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ഇവർ നിന്നുനിന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർപിഡോ നിജപയോഗകരമായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ ആദ്യത്തെ ജലാന്തർയുദ്ധകപ്പൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാതായിപ്പോയി. ഇത്തരത്തിൽ എത്രയെത്ര പരാജയങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും സംഭവിച്ചതിനു ശേഷമായിരിക്കും ഇന്നു കാണുന്ന ഓരോ വിശിഷ്ടതന്ത്രങ്ങളും സുവസാധനങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കാനിടയുള്ളതു് എന്നാലകണ്ടു!

15,000 പവൻ പാരിതോഷികം.

വെള്ളത്തിനടിയിൽ നിന്നു വെടിയുണ്ടകൾ അയച്ചു് കപ്പലുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനാണു പിന്നീടുള്ള ആലോചന. ഇതിൽ വ്യാപരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റു ഫുറുട്ടനുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ ബ്രിട്ടനെ ആക്രമിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം

അതോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചു കൂട്ടിവന്ന കാലമാകയാൽ ഫുൾട്ടനെക്കൊണ്ടു് ഒരു നഗ്നീകരണക്കുറ്റം ഉണ്ടാക്കിക്കണമെന്നു് അവർ വലിയ ആഗ്രഹമായി. മൂന്നുവർഷക്കാലംവരെ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അവർ പ്രത്യേക ശമ്പളം കൊടുത്തു ഈ ജോലി ചെയ്തിട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഉടൻ വടികൊണ്ടുള്ള കാലാവധി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫുൾട്ടനെ ഗവൺമെൻറു പിരിച്ചുവിട്ടു. എങ്കിലും, നഗ്നീകരണക്കുറ്റം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലേക്കു് ഒരു പ്രോപ്പോസലാഫറനായിട്ടു് 15,000 പൗണ്ട് ത്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെൻറു് ഇദ്ദേഹത്തിന്നു സംഭാവന ചെയ്തതായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് ഈ വിധം മുക്തനായിത്തീർന്ന ഫുൾട്ടൻ നാല്പതാമത്തെ വയസ്സു് മുതൽക്കു് ഈ സുഖജീവിതം നയിക്കാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

പുതിയ ആവിഷ്കാരം.

രണ്ടു മൂന്നു വർഷക്കാലമായി ആവിഷ്കാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ആലോചനകളും ശ്രമങ്ങളുംകൂടി ഫുൾട്ടൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. വലിയ സൈമിംഗ് ടൺ എന്ന ഒരു ആവിഷ്കാരനിർമ്മാണ സ്ഥാപനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന എങ്കിലും, വേഗക്കുറവും വ്യയക്തതയും നിമിത്തം അതു് അത്ര പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. പുതിയ രീതിക്കു് ഫുൾട്ടൻ നിർമ്മിച്ച ആവിഷ്കാര വെള്ളത്തിലിറക്കിയ ദിവസം അതു് ഭാരകൂടുതൽ നിമിത്തം വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നു പോയി. എന്നാൽ അടുത്തതായി 70 അടിനീളം വരുന്ന മറ്റൊരു ബോട്ടു് 1084-ാമതു വർഷത്തിൽ ഹാൻസിലെ സീൻ നദിയിൽകൂടി കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വിജയിയായിത്തീർന്നു. അതോടുകൂടി ആവിഷ്കാരം പ്രചാരം

ത്തിൽ വരുത്താൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമായി “ലോകാതിയെ ഇതു മാനുനതിനിടയുണ്ട്.” എന്നാണ് ഈ സംഭവത്തിനെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ബ്രിട്ടനുമായുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ കാവായധി തീർന്ന ഉടനെ ഫ്രാൻസ് ആമോദിക്കുകയും യാത്രയായി. രാജ്യം മുഴുവനും, തോട്ടകളാൽ ബന്ധിക്കുന്നതിനും അധികപ്പെടാനും ബോട്ട് സ്വീസ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുപോയത്. ആവിരന്ത്രനിർമ്മാതാവായ ജെയിംസ് വാട്ടിന്റെ കമ്പനിയിൽനിന്ന് 500 പവൻ വില കൊടുത്ത ഒരു യന്ത്രം വാങ്ങിയതിനുശേഷം 133 അടി നീളവും 18 അടി വീതിയും ഉള്ള ഒരു ബോട്ട് അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച യന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു.

ആദ്യത്തെ ബോട്ട് സ്വീസ്

നാവിക ലോകചരിത്രത്തിൽ അതി പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതും, അമോദിക്കർ ഇന്നും സ്റ്റാൻകാപോഷം അഥവാ മുഖേന സമാദരിച്ചു പോരുന്നതും ആയ ഈ സംഭവം നടന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ 127 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസ് പണിയിച്ച “ക്ലൈർമണ്ട്” എന്ന ആവിബോട്ട് ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിൽനിന്ന് 1807-ാമാണ്ടു് ആഗസ്റ്റ് മാസം 17-നു ഫ്രഡ്സ്ൺ നദിയിൽ കൂടി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഷെക്കിനും കാററനും എത്തിച്ചായി മണിക്കൂർ ഒന്നിനു് അഞ്ചുമൈൽ വീതം വേഗത്തിൽ ഓടി 150 മൈൽ ദൂരമുള്ള ആൽബനി നഗരത്തിൽ ആ ബോട്ടു എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ നവീനവാഹനം കണ്ട ജനങ്ങളെല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെടുകയും, ഫ്രാൻസിനെ അത്യധികം പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

ക്രൈസ്തവങ്ങളുടെ യാത്രാ അക്കാലം മുതൽ നദിയിൽ പതിവായി അപ്പോക്രിഫിക് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടുത്തെ നിർത്തി യാത്രക്കാരെ കയറുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ബോട്ടസർവ്വീസ് ജനസഞ്ചയത്തിന് വലിയ പ്രയോജനം ചെയ്തുവന്നു. ഏകദേശം 30 ഫിപ്പിംഗ് (22½ രൂപ) ആയിരുന്നു ഈ 150 മൈൽ ദൂരം ബോട്ടിൽ യാത്രചെയ്യാനുള്ള ശ്രമി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

അടുത്ത 9 വർഷത്തിനകം 15 ബോട്ട് ഫുൾട്ടൺ ഉപയോഗിച്ച് അമേരിക്കയിലെ നോർകുലിലും നദികളിലും ആയി സർവ്വീസിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇവയിൽ ഒട്ടവലായി പണി കഴിപ്പിച്ച ബോട്ടിൽ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുമറികളുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ.

ഏറ്റു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേറൊരു ചരിത്ര സംഭവം കൊണ്ടുകൂടി ഫുൾട്ടന്റെ നാമധേയം നാവിക ചരിത്രത്തിൽ എഴുതപ്പെടുന്നതിന് സംഗതിയായി. ആവി കൊണ്ട് ഓടിക്കുന്ന ഒരു യുദ്ധക്കപ്പൽ ഇദ്ദേഹം പണികഴിപ്പിച്ചു. 32 ഭിരുകികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും സ്വന്തമായേയും വഹിക്കുന്നതും ആയ ആ കപ്പൽ 1815-ാമാണ്ട് നയാറാക്കി അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ കപ്പൽ സൈന്യശാഖയിലേക്കു സമർപ്പിച്ചു. അതിലേക്ക് 50,000 പവൻ ആണ് ചെലവായത്.

കേവലം ഒരു പടമെഴുത്തുകാരനായി യൗവനഘട്ടം വരെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഫുൾട്ടൻ നാവികലോകത്തു് ഒരു വലിയ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ വിധത്തിലുള്ള രണ്ടു കണ്ടുപിടിത്തമുഖേന പ്രഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പ്രത്യേകാവകാശം കുടുംബാവകാശികൾക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധം കോടതിമുഖേന ശതകരം വിധി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ആവികപ്പലും ആധുനിക

കാലത്തെ യുദ്ധക്കുപ്പലംപ്രായോഗികമാകത്തക്കവിധം കണ്ടു പിടിച്ചു പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിയതു് ഫുറുട്ടൻ ആണെന്നുള്ള വസ്തുത മറച്ചാലും മറയ്ക്കുന്നതല്ലതന്നെ. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ച് എഞ്ചിനീയറിംഗ് പഠിക്കാതിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഇത്രവളരെ ഉപകാരപ്രദവും സുരണീയവും ആയവിധം ജനസേവനത്തിന് യോഗ്യനാക്കിത്തീർന്നതു് സിന്ധ്വം പരിശ്രമം മുഖേന മാത്രമാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. “സകല പ്രയാസങ്ങളും ജയിക്കുവാൻ സർവ്വദാ ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളവനാക്കിത്തീർന്നതു് ഫുറുട്ടനിൽ പാമപ്രധാനമായി വിളംബരിച്ചുള്ള പ്രശാന്തനിശ്ചയബുദ്ധി, പർശ്രമം, അലഞ്ചലമായ ക്ഷമ, സുസ്ഥിരോത്സാഹം എന്നിവയാകുന്നു” എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് എത്രയും വാസ്തവമാകുന്നു.

1815 ഫെബ്രുവരി 23-ാംനു ഫുറുട്ടൻ കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

ൻ. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള

സുമാർ എന്നൊരു സംവത്സരത്തിന് മുമ്പു് ഒരു മീനമാസത്തിൽ ഒക്കിണത്തിരുവിതാംകൂർക്കാർ അന്നുജിച്ചുസകടഭരം അമ്പലത്തറയിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടു്. മധുരയിൽ വാണിരുന്ന നായക്കർ വംശത്തിലെ പ്രചണ്ഡഭാസ്കരനായിപ്പോയ പെരുമയുമാണ്ടു തിരുമലനായക്കർ, തന്റെ വിപുലസേനാനിവഹത്തോടുകൂടി ആരുവാമൊഴിക്കുപ്പറത്തുള്ള പണകടയിൽ പാളയമടിച്ചു് വിജയോന്മത്തനായി ഗംഭീരഗർജനം ചെയ്യുന്നു. സമരശേഷങ്ങളിൽ പഞ്ചാസൂവിക്രമനായി ഒക്കിണഭാരതമെങ്കിലും പ്രകീർത്തി സമാർജിച്ചു വിലസുന്ന ഈ മഹാരഥന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം ത്രിവഞ്ചീശാസിയുടെ

മോഹന ശരീരത്തിൽ നഖക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിനായി വേലയുൻ എന്ന സേനാനി സൈന്യസമേതം വേണാടിനകത്തു് പ്രവേശിക്കുന്നു. അയൽ രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുന്നതു് രാജധമ്മജ്ജയിൽ ഒന്നായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന അക്കാലത്തു് നായക്കുരുട ഈ ആജ്ഞാപനത്തിന്നു മറ്റു കാരണമൊന്നും വേണമെന്നില്ലല്ലോ. വിഭൂതിയുടെ സമൃദ്ധികൊണ്ടു് വേണാടു് വിലസുന്നതു മാത്രം മതിയാകും തിരുമലനായക്കുൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അങ്ങനെയിരിക്കെ, കുറച്ചുകാലം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ, വഞ്ചിശൻ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന കപ്പം മുടക്കിയെന്നുള്ളതു കൂടിയുണ്ടായാൽ ഒരു രാജ്യാക്രമണം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു തക്കനായ കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ടു്.

കൊള്ള ചെച്ചാൻ കരുതുകമെന്നവരും, കൊലപ്പെടുത്താൻ അറപ്പു് ഇല്ലാത്തവരും ആയ ഒരു മേയ്ക്കര സൈന്യത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു കടന്ന പാണ്ടിപ്പടയെ പിന്നോട്ടോടിക്കാൻ ആർക്കും കെല്പില്ലാതായി. കണ്ട ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം തീവെട്ടി കൊള്ളതന്നെ ആ പടയാളികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. ചെട്ടിമാരും ചാലിയന്മാരും വെള്ളാളരും നാടാന്മാരും എല്ലാം പ്രാണരക്ഷായ്ക്കും പലേടത്തും ഓടിപ്പോയി. കഞ്ഞുങ്ങളും അമ്പലന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും മോശികളും പോലും ആ പാണ്ടിപ്പടയെപ്പോയിട്ടു് കണ്ടവഴിയെ മങ്ങിത്തുടങ്ങിപ്പോൽ. അക്കാലത്തു് വേണാടിന്റെ ഐശ്വര്യക്ഷേത്രമായി വിളങ്ങിയിരുന്ന നാഞ്ചിനാടു മുഴുവനും കൊള്ളയിട്ടു് ആ സൈന്യം ത്രഹീന്ദ്രം വരെ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോഴേക്കും വേണാടു് ധിപതിയുടെ കരൾ കലങ്ങിത്തുടങ്ങി.

വീരരവിവർമ്മ കലശേഖരപ്പെരുമാൾ വഞ്ചിസിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടു് കൊല്ലം ഇരുപത്തിനാലു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു് സ്വരാജ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ട കരുതൽ

ചെമ്പുതോ, കെട്ടു സമ്പാദിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇനിയും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വേണാടിന്റെ അനേകമടങ്ങു വലിപ്പമുള്ള പാണ്ഡ്യദേശങ്ങളിലെ ഭരണാധിപന്മാരുടെ നിരന്തര ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ ചെറു ഭൂവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഇവിടത്തെ രാജാധിപതിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് അവരുടെ കയ്ക്ക് കരളായി പരിഗണിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ.

തന്റെ പ്രജകളിൽ പലരും പാണ്ടിപ്പട്ടയുടെ കരാളകരവർണ്ണരോട് ഇരയായിത്തീരുന്ന മണ്ണുത അറുങ്ങത്ത് താൻ തന്നെ 'മുമ്പട' നടത്താൻ സിംഹാസനാധിപതി സന്നദ്ധനായിത്തീർന്നു; സൈന്യനായകനായ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ള തന്റെ കളരിക്കൊരുകൊണ്ടു പിന്തുണയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. രാജവംശസംരക്ഷണം കലാശ്ചരങ്ങളിലൊന്നായി കരുതി പടക്കുളങ്ങളിലിറങ്ങാൻ എപ്പോഴും തല്പരനായിട്ടുള്ള പോന്നിരുന്ന ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയോടുകൂടി ഈ രാജനിർദ്ദേശം ആക്ഷേപകരവും വ്യസനഹേതുവും ആയിത്തീർന്നു. കാണപ്പെട്ട ദൈവമായി കരുതി ആരാധിച്ചുപോരുന്ന ഈ ശ്രീ നാരായണാവതാരം, താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പട നയിക്കാൻ പറപ്പെടുകയോ! "അടിയങ്കളൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടാൽ അററുകെങ്കേതി തിരുമേനി ഇറങ്ങുന്നതു". അടിയൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്ന പടയങ്കൊണ്ടു തിരിക്കാം. ഇപ്പോഴുള്ളപ്പോൾ 'കാളി' കളരിക്കൊണ്ടു വെളക്കുമ്പൈ അടിയന്റെ കൂടെ എത്തും. ആ വടകുപ്പയെ ഒഴുകിയതിനുശേഷമേ അടിയൻ തിരിച്ചു വിടുകൊള്ളുകയുള്ളൂ" എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ള തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു.

മഹാരാജാവ് ചാരിതാർത്ഥനായി. "അദ്ദേഹം ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയെ അനുഗ്രഹിച്ചു വാളം പരിശയം കൊടുത്തു പടപ്പാളയത്തിലേക്ക് അയച്ചു. പട പറ

പ്പെട്ടു. പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നതാസരിച്ചു പ്രിയശിഷ്യനായ കുളിനായർ കളരിപ്പടയംകൊണ്ടു് ആ രാത്രി തന്നെ തിരിച്ചു പ്രഭാതത്തിൽ തോട്ടിയോട്ടേലായിൽ വെച്ചു പ്രധാന സൈന്യത്തോടുകൂടി. പടയോട്ടം ധരിച്ചു വാളംപിടിച്ച് ഒരൊന്നാമതും ശോഭാശ്വത്തിൽ കയറി സമാകാശമുപനിശ്ചയിച്ചു മുന്നോട്ടു പോയെന്നു ആ വീരസേനാനിയെ കണ്ടപ്പോൾ സ്വരാജ്യസ്ഥത്താൽ മതിമറന്നപോയ അന്ധനായിപ്പോയ അതിനൊപ്പം വിരോധം കൂടി മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശക്തരായതിൽ അർപ്പണപ്പെടുന്നിപ്പു.”

ഇരവിപ്പിള്ള നാഗമകോനിലിനടുത്തുള്ള വടക്കേറ്റി മൈതാനത്തു സൈന്യസഭതം പ്രവേശിച്ചു. വേലായുധൻ നേരത്തെയെന്ന വടക്കുപ്പടയുമായി വേണാട്ടുപടയാളികളെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“അണിയിട്ടവർ കൂടിപ്പൊരുതാപോയിൽ
അണിയണിയായ” ചിറ പടകളൊരുങ്ങിയും
ആട്ടമമ്പിലവർ കൂടിയൊത്താശയും
വയ്ക്കും പുകൾകൊണ്ടു പടയോട്ടത്തോടു
വയ്ക്കുമലയാളരെ വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാൻ.”

തങ്ങളുടെ നാഥന്റെ ആജ്ഞ നിമിത്തമാണെങ്കിലും കൊള്ളയടിക്കാനുള്ള കൌതുകത്താൽ ചെന്നുകടിക്കുന്നവന്നു ‘വടക’പ്പടയാളികൾ ഉത്സാഹസമേതം സമരം നടത്തിത്തുടങ്ങി. മാതൃമഹിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണത്തിനേക്കാൾ തങ്ങളുടെ മഹിപതിയുടെ പ്രസാദത്തിനെ കാത്തു മായി കരുതിയിരുന്ന വേണാടരം വീരന്റെ പോരുത്തുടങ്ങി. വെട്ടും തട്ടും ഇയ്യകൂട്ടരും നടത്തി; ഏതിരാളികളെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ ഓരോരുത്തർക്കും ഉത്സുകതയേറി; അരാതികളെ അഭിജ്ഞാതരുള്ളി അന്തകാലയത്തിലയക്കാൻ വടകരും

വേണാടരും ഒന്നുപോലെ മുന്നോട്ടാണു തങ്ങളോലാകും വിധം മിടുകകൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സേനാനി വേലയ്ക്കുനെ യാദൃച്ഛികമായികിട്ടിയ സന്ദർഭം ഉപയോഗിച്ചു വേണാടർ കാലപുറിക്കയച്ചു. അതോടുകൂടി പാണ്ടിപ്പട പിന്തിരിയാനും തുടങ്ങി തങ്ങളുടെ സേനാധിപനെ ശത്രുക്കൾ കൊല്ലണമെന്നില്ല, അയാളുടെ തല കുറച്ചു സമയത്തേക്കു കാണാതിരുന്നാൽ മതി ഭാരതീയർ പടക്കളങ്ങളിൽനിന്നു് പെട്ടെന്നു കാലുമാറിക്കളയും. ഈ ദൃഢിതം അവർ പലപ്പോഴും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനു ലക്ഷ്യക്കരം ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാണെന്നു മല്ലയുള്ളതു്.

പിന്തിരിഞ്ഞൊടിയ പടയാളികൾ വേലയ്ക്കുന്റെ അകാലമുണ്ടാറും, തങ്ങൾക്കു പററിയ നാണക്കേടും അറിയിക്കാൻ പണകുടിയിലേക്കു് പലായനം ചെയ്തു; വിജയവൈജയന്തികളേന്തിയ വേണാടർ ആകട്ടെ, പുലിയൂർക്കരിച്ചിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന തങ്ങളുടെ പൊന്നുതമ്പുരാനെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു് ആഹ്ലാദിക്കാനും പുറപ്പെട്ടു.

വിജയവാതിൽ ശ്രവിച്ചു് കലശേഖരപ്പെരുമാൾ കൂട്ടു ഫലചിത്തനായിത്തീർന്നു. മലപോലെയെന്ന മഹാമാരിയെ മലർചോലാക്കിത്തീർത്ത ഈവികുട്ടിച്ചുള്ളയെ മഹാരാജാവു് വളരെ ബഹുമാനിച്ചു. “കേരളപുരത്തു വേപ്പൻ കോണത്തേലാ പതിഞ്ഞു കോട്ടയും പടയേറുവിരുത്തിക്കായി ഓനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” നീട്ടു് ഈവികുട്ടിച്ചുള്ളയ്ക്കു നല്കി ആ വേണാട്ടധിപതി ചരിതാർത്ഥനായിത്തീർന്നു.

കാലധർമ്മം പ്രാപിക്കുന്നതിനുണ്ടോ ഒരു ധർമ്മിയുടെ പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നു! കല്പന നടത്താൻ തനിക്കുള്ള കടമ നിർവ്വഹിച്ചതിനു കൈശ്രീലി വേണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ തൃപ്പാദുകുതൻ നീട്ടു് പൊന്നുതമ്പുരാന്റെ പൊയ്ക്കപ്പേരുകളിൽ സമർപ്പിച്ചു വിടവാങ്ങി.

മന്ത്രിപദപ്രാപ്തി.

വിരചിതങ്ങൾ രചിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പരാജ്ഞാലക്ഷണമുള്ളവരാണ് കേരളീയർ എന്നതു എത്രയോ പ്രസിദ്ധം. ഭാരതഭൂമിയിലെ യുവേഷ്വരന്മാരായി പ്രശസ്തിപരത്തിയിട്ടുള്ള രാജപുത്രർ, മഹാരാജാക്കന്മാർ, സിങ്കകാർ, ബംഗാളികൾ എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഏതു നിവൃത്തിക്കിടയിൽക്കുന്ന കേരളീയരിൽ പ്രഖ്യാതപുരുഷന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണം ഇപ്പോൾ വിരളമെന്നു പറയാനുള്ളതു വേണാട്ടിലെ സമീപപ്രദേശങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 900-മാളെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമെന്നു ചരിത്രങ്ങളുപാതെ, അതിനുമുമ്പു രണ്ടായിരത്തോളം സംവത്സരാലമായി നാഗരികതയും വിദേശീയവ്യാപാരവും ഉണ്ടായിരുന്ന കേരളത്തിൽ മറ്റു മന്ത്രിശാസനങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി ലഭിച്ചുകാണാത്തതു കഴുതെന്നു. മാതൃഭൂമിക്കുവേണ്ടി മാത്രം സ്വരാജ്യഭക്തിയാൽ പ്രേരിതനായി പടക്കളത്തിലിറങ്ങി പോരുന്നതിന്നിരുന്ന സ്വരാജ്യപ്രാപ്തി ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഉജ്വലചരിത്രത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾക്കുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളായിട്ടു മറ്റു സകലതും “ഇഷ്ടനിവാരണവും” നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, പ്രധാനസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ജീവചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ അവശേഷിച്ചുകാണുന്നതു ഭാഗ്യമെന്നു!

ഇരുനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മുമ്പുവരെ അനേക ശതവർഷക്കാലം വേണാട്ടുകാരുടെ രാജധാനിയായി പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരമനാഭപുരത്തിനടുത്തു് കേരളപുരം എന്ന് ഒരു ദേശം ഉണ്ടു്. അതാണു് ഈ സ്വരാജ്യഭക്തന്റെ ജനനംകൊണ്ടു് പുകഴാൻപണ്ടും നേടിയിരിക്കുന്ന പ്രദേശം. “എണ്ണനൊരുപതാമാണ്ടു്” സ്വർഗ്ഗം പുകിയപ്പോൾ മുപ്പത്തിണ്ടുപയസ്സുപ്രായമായിരുന്ന ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ജനി

ചുരുക്കം കൊല്ലങ്ങൾ 778-ൽ ആയിരിക്കണമെന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള കളരിയിൽ പയററിയും, പടക്കളങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചും യുദ്ധകാര്യങ്ങൾ ഇരുപതു വയസ്സിനു മുമ്പുതന്നെ നല്ലവണ്ണം പഠിശീരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അസാധാരണമായ ശൗര്യവും അത്ഭുതകരമായ ശക്തിയും ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയിൽ ഒത്തിണങ്ങി വിളങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ ആശാസ് മസ്ഥാനത്തിൽ ആദരവർണ്ണനചെയ്തും, നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ നല്ലപേരസമ്പാദിച്ചും ആ യുവാവ് ഏതാനും വർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇത്രയുംമാത്രംകൊണ്ടു സിംഹാസനാധിപതിയുടെ വിശ്വസ്തതയ്ക്കും ചുരുക്കം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി വേണ്ടുന്ന സകലയോഗ്യതകളും അക്കാലത്തു് അവനു സിദ്ധിക്കുന്നതാണല്ലോ. സൈന്യനായകത്വത്തിൽ പ്രതിവർഷം രാജാധിപതിയുടെ മന്ത്രിസഭാംഗമായി ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കിട്ടിയപ്പോൾ ഈ യുവാവിനു് വയസ്സ് മുപ്പതു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനാവാണ്ടി കഴിഞ്ഞോണ്ടാൻ ശത്രുക്കളുടെ അന്യായ ഒരു ഉപകരണമായിട്ടെടുത്തതു്.

ശ്ലോകങ്ങളുടെ പ്രതികരണവരണി

പണക്കുടിയിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞൊടിയ പടയാളികൾ
 വർദ്ധനം ഏതായും വേഗത്തിൽ സ്വ സ്വാമിയെ അറിയിച്ചു.
 അംഗജയവാർത്താശാസ്ത്രം കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ കത്തിട്ടു
 ഉള്ള ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ രിജമലനായകർ അത്യന്തം
 ഖിന്നനായിത്തീർന്നു. ഈ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി,

“ആനാഥരും, ദുഃഖപാലകമെല്ലാം നടുനടുക്കി
മാലമലപോൽ കണ്ണീരൊടി മലങ്കിയേ കലങ്കിയുളും”

എന്നാണ് “ഇരവിമുട്ടിപ്പിച്ചപ്പോൾ” എന്ന ചാരിത്രകദേശയ ഗാനത്തിൽ കവി പാടിയിരിക്കുന്നത്. അപ

മാനകരവും, ലജ്ജാപരവും, അഭിമാനമാനികരവും ആയ ഈ പരാജയം പട്ടുപുളയത്തിലുള്ള സകലരേയും കറച്ചു സമയത്തേക്ക് ദുഃഖവിചാരമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു.

ഇത്തരം വിപത്തുകളെ ഏറെനേരം ഇതികാർത്ഥ്യതാ മൂലമായി ഇരുത്തുപോകുന്ന മുർച്ചുവാളായനല്ലായിരുന്നു പഞ്ചസന്ധിക്രമനായ നായക്കർ. അപമാനവിത്തയിൽ നിന്ന് പ്രതീകാരാഹിനിയായ നായക്കരുടെ ഏകമണ്ഡലത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചത് അതിന്റെ പുകകളെ തുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ, പലിത്തരം അതു വിശി വർത്തിച്ചു. വധിക്കപ്പെട്ട വേലയുറന്നപ്പോൾ വിക്രമനായ ഒരു സേനാനായകനെ ചെറുനാക്കി വേണാടിനെ തകർക്കാനെന്നതന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയപ്പെട്ടു. കടിശ്ശിക വരുത്തിയിരുന്ന കപ്പത്തുകൾക്കുവേണ്ടി വാങ്ങി വാങ്ങിമാനവനെ നല്ലൊരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാനാ അദ്ദേഹം ഉറച്ചു. അമിതപരാക്രമൻ എന്നുള്ള കീർത്തിധാമ്യം കേൾക്കുവാൻമെങ്ങും പരത്തിയിരുന്ന രാമപ്പുരുനെ വാങ്ങി രാജ്യക്രമണത്തിന് ഒരു വിപുലസൈന്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്നു. “നായക്കന്മാർ, മറവർ, റെഡ്ഡികൾ, ചെട്ടികൾ, ചെമ്മൂർ, പട്ടാണിമാർ, രാജത്തന്മാർ, തൊട്ടിയന്മാർ, സിംഹമൂർ, കുറവന്മാർ, അഞ്ചുപന്നക്കാർ, വടക്കന്മാർ, കൊത്തുണ്ടാക്കുക തുടങ്ങി ചുറ്റും “കാക്കവള്ള പള്ളുള എന്നിങ്ങനെ വിവിധ വേഷങ്ങളിൽ എഴുപത്തിരണ്ടു പാളയക്കാരുടെ ഒരു ഭീമസൈന്യമായി ആ മഹാ സേനാനിയുടെ വരുത്തിയിൽ വാങ്ങിശക്തി മർദ്ദനത്തിനായി ആയുധമൊഴി വഴി താത്രയായി.

“വന്നപടയുടെ പെരുപ്പമല്ലാം
മന്നവരേ ചൊല്ലത്തുലയാതു”

കണ്ണിൽകണ്ട ജനങ്ങളെയെല്ലാം കാലപുറിക്കയറ്റും, പാകംവന്ന വിളവുകൾക്കു പാകംവന്ന കൈയോടെ കൈക്കലാക്കിയും,

പ്രമുഖന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ കത്തിവായിക്കുവാനും ആ പാണ്ടിപ്പട കണിയാകളമെന്ന സ്ഥലത്തുവന്നു പാട്ടുയർത്തിച്ചു. പത്മനാഭപുരം രാജധാനിയിലേക്ക് അവിടെ നിന്നും ആറു മൈലിലധികം ദൂരമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശത്രുക്കളുടെ ഗ്രന്ഥാലോചനകൾ.

കേട്ടതിജനാഥൻ വിരവിവർമ്മ കലശേഖരപ്പെരുമാൾ വേണാട്ടുകാരനും നടത്തിയിരുന്നത് എട്ടുമന്ത്രിമാരുടെ ആലോചനകളും തിരുമാനങ്ങളും അനുസരിച്ചായിരുന്നു. എടത്തറപ്പോരറി, ഇളമ്പയിൽ പണ്ടാരം, എടമനപ്പോരറി, അത്തിയറപ്പോരറി, കളത്തൂർപിള്ള, പനയറപ്പിള്ള, ചെറുവള്ളിപ്പിള്ള, ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ള എന്നീ അഴിമന്ത്രിമാരിൽ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ള ആയിരുന്നു ഏറ്റവും ഇളയത്തും. സാമർത്ഥ്യം മുറയ്ക്കുന്ന സകലരുടേയും സ്കോഫ്ബർഗ്ഗ് മാനാലി കൾ സമാർജ്ജിപ്പിച്ചിരുന്ന ഈ യുവാവിന്റെ പേരിൽ അസൂയയോടുകൂടി വർത്തിച്ചിരുന്ന മറ്റു ഏഴുപേരും, തങ്ങളുടെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ പ്രതാപോന്നതിയോടുകൂടി നഷ്ടമായിത്തീരുകയില്ലെന്ന് എന്ന ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വടശ്ശേരിപ്പോരോടുകൂടി സർവ്വപ്രാധാന്യം കൈവശപ്പെടുത്തിയ ആ യുവാവിന്റെ അന്തം വരുത്താൻ ഇതൊരു തക്ക സന്ദർഭമായി അവരിൽ മിക്കവർക്കും തോന്നി. എടത്തറപ്പോരറിയുടെ ഇല്ലത്തിൽവെച്ച് ചെറുവള്ളിപ്പിള്ളയെ ചേർത്താൽ മറ്റു ആറുപേരുംകൂടി ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയെ നിഗ്രഹിക്കാൻ ഒരു ഗ്രന്ഥാലോചന നടത്തി. ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയെ പടയോട്ടമേമ്പ നിറുത്തി യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നമദ്ധ്യേ തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളോടൊത്തു് പെട്ടെന്നു് പിന്മാറിക്കളയുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ നിശ്ചയം.

വടശ്ശേരി സമരരംഗത്തിലേയ്ക്കു് ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയെ മാത്രം അയച്ചതിൽ പരിഭവിച്ചിരുന്ന ഇതരമന്ത്രിമാരോടു്

എല്ലാവരോടും മാതിരി, ഇത്തവണ യുദ്ധത്തിനു പോകാൻ തീരുമേനി ആജ്ഞാപിച്ചു. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള പ്രത്യേക സൈന്യത്തോടുകൂടി കന്നിയാകളത്തു് ചെന്നതിരിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നും എന്നാൽ സർവ്വോന്നതനായ കതപം വാമിച്ചു് 'മുന്നില' കൊള്ളുവാൻ തങ്ങൾക്കു ശേഷിയില്ലെന്നും ഏഴ് മന്ത്രിമാരും പറഞ്ഞപ്പോൾ, "വ്യതിചലിക്കാത്ത ധീരചോരസ്സായിട്ടു രാജനിയോഗത്തെ ഉടനടി, മറ്റുള്ളവാരപ്പോലെ ഒഴികഴിവില്ലാ പരമ്പരത മുൻകൈയെടുത്തിൽ നിറുത്തുവാനി രാജ്യം ക്ഷമയ്ക്കു മുന്നാക്കം നൽകട്ടെ" എന്നുവേദം (ഇരവിക്കുട്ടിപ്പുള്ളി) ഉദ്ദേശിക്കുക. ഇതു് സമരത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹമുള്ള ചൊന്നതന്യൂനാദം, സമരത്തിൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പുള്ളിയെ നിഗ്രഹിച്ചുകാണാൻ ആഗ്രഹമുള്ള മറ്റൊരു മന്ത്രിനാദം ഈ നിശ്ചയംകേട്ടുനോക്കുവാലെ സന്തോഷിച്ചു. മഹാരാജാവിന് അതിനാ അനന്തരജ്ഞാനം നൽകി.

സത്തു് ചിത്തമായിത്തീർന്ന വഞ്ചിശപാ മന്ത്രിനിൽ ആരംഭം ഇത്രയുംമാത്രം കാണുവാനായിത്തീർന്നു. തങ്ങളുടെ നിഗ്രഹനിശ്ചയം അവർ അമുഖ്യനെ മുൻകൂട്ടി ആകുലാകുലതകൾ അറിയിച്ചുകൊടുത്തുവെട്ടി അറിയിച്ചപ്പോൾ അതുകൊണ്ടു് അടക്കമുള്ളതിൽ ഒക്കുന്നതിനു കാത്തിരുന്ന ആ സേനാനായകനാകട്ടെ, സ്വാഭാവികം അങ്ങരപ്രതി സാധിക്കാൻ ലബ്ധമാകുന്ന അപ്രതീക്ഷിതസന്തോഷവും ഓർത്തു കത്തുവലവാദം രാശിയിൽ വീണു് പുള്ളു മേലിലിരിക്കുക എന്നൊരുതരം

മാതാവും ഭാര്യയും ഇരവിക്കുട്ടിപ്പുള്ളിയെ തടുക്കുന്നതു്.

“വാട്ടുമാറുകൊല്ലം എണ്ണ നെരായപ താമാണ്ടുതന്നിൽ
ആനത്താർ മിന്നുമാസം പതിനെട്ടാം രീയ്യതി
തിരുവല്ലൂർ പുണർതം തിരുളാഴ്, വിടിയു മുനെ”

ആണു് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ പോരു് നടന്നതു്. അതിനു തലേദിവസം കന്നിയാകള പടക്കളത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു

ടാൻ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള തയ്യാറായി. രാജശാസനാനുസാരണം രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായ് പുറപ്പെടുന്ന നന്ദനനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകപതിവുള്ള മാതാവു് ടാൻ തലേദിവസം കണ്ട ഒരു ട്രസപ്പും ഓളു് അന്നേദിവസം മകനെ തടയുകയുണ്ടായി. “സപ്തം ചിലങ് ചിലകാവമൊക്കണം” എന്നതു പരമാർത്ഥമാകയാൽ, ആ സ്ത്രീയെ അക്ഷൗത്യത്തിൽ നിസ്സാരയാക്കി കരുതാനും നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

തലേറു ചെയ്യുന്ന ദുഃഖനിശ്ചയത്തിൽനിന്നു് ധീരാത്മാക്കൾ വിന്തിരിയുന്നതു പതിവില്ല. ഏല്പു് പരിത്രമത്തിൽ പരാജയമോ മരണമോ തന്നെ വന്നുചേർന്നുകൊള്ളട്ടെ; അവയിലൊന്ന സംഭവിക്കുന്നതുവരെ അവൾ പിന്മാറാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.

“ചേയ്ക്കിനാവു കണ്ടു നീക്കം
മനം പേതലിക്ക വേണാമെ
എത്തന്നെത്താൻ ചൊന്നാലും
ഇരവിപടെ ചോവനെൻറാർ;
മത്സരിക്ക വേണാമേ
മാതാവേ ചോവനെൻറാർ”

എന്നിടക്കേ മാതൃഭക്തനായിപ്പും ധർമ്മനിഷ്ഠനായ പുത്രൻ ദുഃഖസ്വപ്നത്തിൽ പറഞ്ഞു.

മരണത്തെ തീരെപേടിക്കാത്ത മകന്റെ മനസ്സുമാറാൻ പുത്രവത്സലയായ ആ നാരിരത്നം തന്റെ സ്നേഹയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ യുവതി അശ്രുകലുഷിതനേത്രങ്ങളോടുകൂടി ഭർതാവിന്റെ കാൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് യുദ്ധയാത്രമാറിവയ്ക്കാൻ കേണകേണപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അതൊക്കെ സൗഗ്രീവനോടു നമരം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ട ബാലിയെ തടുക്കുന്നതിന്നു താമ്രമയ നിഷ്പേധപ്രയത്നം പോലായി തീന്നുതെയ്ക്കു്. അനിവാര്യമായ മരണം എവിടെയിരുന്നാലും വരുന്നതെന്നെന്നും മറുമുള്ള തത്വങ്ങൾ വീരോചിതമാകും

വണ്ണം ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പറഞ്ഞത് കവിതാരൂപത്തിൽ നോക്കുക:—

“എത്തിനൈതാൻ ചൊന്നാലും
 ഇരവിപടെ പോവനേൻരാർ.
 മന്നർമന്നെ മൊഴി കൊത്താൽ
 മാറുവതും ആമയല്ല.
 തെന്നർമന്നെ മൊഴികൊത്താൽ
 തിരുമ്പുവതും ആമയല്ല.
 ഏന്നമൊഴി ചൊന്നായ് നീ
 ഏന്തിഴയേ ഏനവുരൈത്താർ.
 കല്പനയെത്താൻപൂട്ടി
 കാവൽവൈതങ്കിത്താലും
 കാവനടെആളുവന്താൽ
 കണ്ടതില്ലെന്താൻ വിടുവാർകളോ?
 എഴുതൽക്കുപ്പറത്തിൽ
 ഇരുമ്പറയ്ക്കുളളിരുത്താലും
 യമധർമ്മയുടെ ആളുവന്താൽ
 ഇങ്കെയിപ്പെൻരാൽ വിടുവാർകളോ?
 അങ്കചെൻരാൽ വാറവിതി
 ഇങ്കിരുത്താൽ വാരാതൊ?”

ഇത്യാദി പലതും പറഞ്ഞു ഭാഗ്യയേയും അല്പം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള വഞ്ചിമന്നന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്കു പറപ്പെട്ടു. ദുഷ്ടനങ്ങരം പലതുംകണ്ടു. മൃത്യുസൂചകമായി കാണുന്ന ദുഷ്ടനങ്ങളെ അശേഷം വക വയ്ക്കാതെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഇക്കാലത്തുപോലും പലരും അറയ്ക്കുന്നതു പരമാത്മമാൺ. എന്നാൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ മനമുണ്ടോ അവകളു കലശലിപ്പോകുന്നു! ദുഷ്ടനങ്ങളൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ ചരമസ്വീകരണരതിനു സ്വയം

സന്നദ്ധനായി, ഉഭയഗീരിയിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്ന തിരുമേനിയെ കണ്ടു തൊഴുതു അദ്ദേഹം വിടവാക്കി.

“അതാ ഒരു കാഹളം മുഴങ്ങുന്നു പദനീക്ഷിത്തുടേടി. ജമയ ജോഷ്ണത്തോടെ പടത്തലവൻ ഇരവിമുട്ടിച്ച മുഖവും, ഇളന്തലക്കാർ (ഉപസേനാനായകന്മാർ) അവിടവിയുടെയും നിന്നു നയിച്ചുകൊണ്ടു ദക്ഷിണാഭിമുഖമായി നടന്നു. ഇതവശത്തും നിന്നിരുന്ന പുരുഷാത്തിൽനിന്നു വിജയാശംസ പൊക്കി അന്തരീക്ഷത്തിൽ പയിച്ചു. സ്രീകളുടെ വാൽക്കരചാരവം ദേവമാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. കൈമപ്പം പൂവും അനേകായിരം ശിരസ്സുകൾക്കു മുകളിൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അരയും തലയും മുറുക്കി വാളും പരിശയും ധരിച്ചു വേണാട്ടിന്റെ മാനം പിടിക്കാനായിപ്പോകുന്ന ആ ദേവന്മാരുടെ ചോക്കു ആകാശം ആനന്ദബാഹ്ലം ഉണ്ടാക്കുന്ന നൊന്തൊന്നൊന്നാണു; സംശയമില്ല”

കണിയാകളം പോരു.

അപ്പോൾ ദിവസം രാവിലെ പാഞ്ഞിപ്പടയോടു എതിരിടാൻ ഇരവിമുട്ടിച്ചുള്ള പടക്കളത്തിലിറങ്ങി. മുൻവശത്തു സർവ്വസൈന്യാധിപനും ഇരുവശങ്ങളിൽ പിൻഭാഗത്തായി ഇടത്തറപ്പോററി, എടമനപ്പോററി, പനയറപ്പിച്ചു, ചെറുവള്ളിച്ചുള്ള ഇടങ്ങി നാലുവീരും സേനാനായകന്മാരുടെ കീഴിൽ ഒരു ഭീമസൈന്യവും അണിനിന്നു. ശത്രുസന്ദർഭത്തിൽ പ്രവീണരായ വേണാടകു് എതിരാരി രാമപ്പള്ളന്റെ പടയാളികൾ ഉത്സാഹസമേതം യുദ്ധസന്നദ്ധരായി പോരു ആരംഭിച്ചു. എതിരാളികളെ തകർത്തുകൊണ്ടു തക്കരുകൾക്കു സാധിക്കുന്നതാണെന്നു് ഓരോ കൂട്ടരും അപരബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ പോരറിപ്പോരത്തന്നെ കറഞ്ഞൊരുസമയം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു്

ഏഴുത്തപ്പന്റെ യുദ്ധത്തുടനാസാമയ്യും അനുസ്മരിക്കത്തക്കവിധം ആ “കുണിയാകളും പോത്ത്” കാമൻ കവി പാടുന്നതു നോക്കുക:—

“തുറുശ പരിശകന്തം കടത്തില ഇരട്ടിക്കാൻ
 സ്തംഭപോൽ ചിനത്തുവാറാൻ, നിമ്നപോൽ
 ചിനത്തുവാറാൻ
 കയ്യാപടിചിനത്തു—അവയം ഇവയവമിക
 കളത്തിലെരിയ്ക്കുമ്പോഴു നന്തിന്റെ മടിവാൻവിരൽ
 മടിവാൻവെടികൾകൊണ്ടു—ചെടികൾ കൊണ്ടു
 ചിലവരികൾ തളെപ്പറയുന്നതിന്നു വിട്ടതു
 കന്നശിരകൾ പൊടിപെടവേ
 ഉടലിൽക്കുണകൾ കൊണ്ടു—കുണകൾകൊണ്ടു
 ഉടലിൽക്കുതിചിത്ത.
 നെറുപോലെ അടഞ്ഞറി ഉറപ്പിൽപൊയം നോ
 ത്തിൽ”

നടന്ന ആ ഉഗ്രമായ പോരാട്ടത്തെക്കുറിച്ച് മി. അംഗി കെ. രാമൻപിള്ളയുടെ തുറിക ഇപ്രകാരം വിളയാടുന്നു.

“ഉഗ്രമായ ആയോധനത്തിൽ പട്ടാണിപ്പട്ടയേയും രാകത്തനാമയേയും, മറവനാമയേയും വടകളേയും നമ്മുടെ പട അറിഞ്ഞു വീഴ്ത്തുകയും, വലിയതോക്കും ചെറിയതോക്കും ഇടവിടാതെ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മറവയുധമുള്ള രക്തപാനത്തിൽ നിമയംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുഭാഗക്കാരും പോരാളോരായ പോരുനടത്തി. പടക്കളത്തിൽ പടയാളികളും മറ്റും മുറിവേറു വീഴുന്നു. അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നു. ആളുകളും ആട്ടികളും “ഇടിപോൽ മുഴുകിടവേ” ആത്മനരം അടിക്കിലെങ്ങും മാറൊരാലിക്കൊണ്ടു. രാമപ്പയ്യൻ വീണ്ടും പാളയത്തിൽ നിന്ന് സൈന്യങ്ങളെ ആനയിച്ചു. അശ്വസൈന്യങ്ങളെ തപരിതമായ് വരുത്തി നാലുപാടും ശരമാരിച്ചു കി പടകളെ ഏങ്ങുമിളക്കി. നമ്മുടെ വീര

പുരുഷൻ പദാതികളെയും അശ്വപാത്രവൃന്ദത്തെയും തന്ത്രപൂർവ്വം നയിച്ചിട്ട് മുന്നണിയിൽ നിന്ന് ധീരധീരം പോർ നടത്തി.”

ചരമസമീക്ഷണം.

വേണാടരുടെ കുമാരവർത്തികളുടെ രാമപ്പുത്രനും സൈന്യവും യോദ്ധുതസംഭ്രമങ്ങൾക്കു വിധേയരായിത്തീർന്നു. അവസാന കൈയായിട്ടൊരു പ്രയോഗം നടത്താമെന്നു കരുതി ആ സൈന്യാധിപൻ തന്റെ അശ്വസൈന്യം മുഴുവനും മുന്നോട്ടു പായിച്ചു യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഇരുകൂട്ടിപ്പിള്ളയും തന്റെ കതിരപ്പടയെത്തന്നെ അവരോടു എതിരിടാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അത്തക്കം തന്നെയാണു് തങ്ങൾക്കു പിന്തിരിയുവാൻ പററിയ അവസരമെന്നു കരുതി ഉപസേനാനായകന്മാർ സർവ്വസൈന്യാധിപന്റെ ശാസനശ്രദ്ധയെ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയി.

തന്റെ സൈന്യത്തിലുള്ള ഭൂരിഭാഗവും പടക്കളത്തിൽ നിന്നു് പിന്മാറിയതു കണ്ടിട്ടും ഇരുകൂട്ടിപ്പിള്ള അവശേഷം ചഞ്ചലിക്കാതെ യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇനി അവിടെ നില്ക്കുന്നത് ആപത്താകയാൽ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം പിന്തിരിഞ്ഞു പോയ്ക്കളയാമെന്നു് ഒരു അത്ഭുതശക്തികൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ,

“മന്തിരിയായിപ്പിറഞ്ഞൊരു നാമിനി
മാറിപ്പോവട്ടും ശരിയല്ല കാണുവാം”

എന്നാണു് പറഞ്ഞതു്.

യുദ്ധഭൂമിയിൽ ശേഷിച്ചുനിന്ന വേണാട്ടുകന്മാരിൽ മിക്കവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ ഇരുകൂട്ടിപ്പിള്ളയെ വളഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കതിര വെട്ടുകൊണ്ടിട്ടു്

യജമാനനെ താഴെത്തളിയിട്ട് വിരങ്ങോടിപ്പോയി. ഇരവി കുട്ടിപ്പിള്ള താഴെ നിന്നുകൊണ്ട്, അടുത്തണഞ്ഞവരെയെല്ലാം ഭൂതഗതിയിൽ വെട്ടി വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു ശത്രുക്കളുടെ സംഖ്യാധാക്യം കൊണ്ട് ഗത്യന്തരമില്ലാതായി. അന്നവധി ഭടന്മാരുടേയും അനേകം മഹാശാസന്മാരുടേയും ഇടയ്ക്കു അകപ്പെട്ടിട്ടും വീര്യം തമ്മുക്കളോടെ പോരു നടത്തിവീഴ്വ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച അഭിമന്യുവിന്റെ അവാസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നു. പലരിൽനിന്നും ഖഡ്ഗ നിക്ഷാതങ്ങൾ ഏറ്റുന്ന് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള ദിവംഗതനായിത്തീർന്നു.

ശവശരീരം പല്ലക്കിൽ

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ശിരസ്സ് ശത്രുഭടന്മാർ ജയഭേരി മുഴക്കി കാമപ്പുയ്യന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു. ആ ജയചിഹ്നം സ്വന്നാഥൻകണ്ട് ചരിതസ്സംസാരം സന്തുഷ്ടനും ആകാനായി അദ്ദേഹം അതിനെ പണക്കുയിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു.

സ്വപക്ഷത്തുള്ളവർ കാണിച്ചു വൻപതിയും, തന്നിമിത്തം നേരിട്ടു പരാജയവും ത്രാവിച്ചു വഞ്ചിശൻ അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു. ആ കുടിലമതികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ തസ്കാലം തെങ്ങുന്നതായാൽ അവർ ശത്രുപക്ഷം ചേർന്നുക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അതുകൊണ്ട് അപ്രീതിയൊന്നും പുറത്തു കാണിക്കാതെ നയജ്ഞനായ രിരുമേനി അവരോടൊത്തുതന്നെ പടനായകന്റെ ശവശരീരം കൊണ്ടു വരുവാൻ പോക്കളത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. വീരചരമം സ്വയം വരിച്ച ആ സ്വാജ്ഞാഭിമാനിയുടെ ഖണ്ഡിതദേഹം പല്ലക്കിലെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രിരുമേനി മടങ്ങി.

പല്ലക്കു മുമ്പിൽ നയിച്ചുകൊണ്ട് സിംഹാസനാധിപതി കാൽനടയായി ഏഴുന്നൂറ്റി ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ മേനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവി

നേയും മറ്റും സാമ്പത്തികപ്പെടുത്തുന്നതിൽ തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ച സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ നിസ്സീമമെന്നു പറയാനുള്ളത്.

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ശിരസ്സ്.

സ്വർഗ്ഗം പൂർണ്ണ സമീപവേദന്റെ ശിരസ്സ് ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവരാതെ ശാശ്വതസ്ഥിരം നടത്തുന്നതു കൊണ്ടു പ്രയോജനമിടുന്നായിരുന്നു സകലരുടെയും വിശ്വാസം. എന്നാൽ വിജയോന്മത്തനായ രാമപ്പയ്യന്റെ പാളയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഈ ധീരനും നിർവ്വഹിക്കാൻ കരുത്തുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിക്കാനും പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നന്ദിയുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ അതാ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രം പ്രേരിതനായി ചരമ സ്വീകരണത്തിന് സന്നദ്ധനാകുന്നു. തുരുവിന്റെ തലയും കൊണ്ടു മാത്രമേ മടങ്ങുകയുള്ളൂ എന്നു ശപഥം ചെയ്തിട്ട് സുധീരവിത്തനായ കാളിനായർ കണ്ടിയാകുമ്പോൾ ഏകനായി പുറപ്പെട്ടു.

തിരുമലനാമകയുടെ സന്ദിധാനത്തിൽ സമുദ്രിക്കപ്പെട്ട ശിരസ്സ് കണ്ടപ്പോൾ മഹാമനസ്സനായ അദ്ദേഹം കേഴുകയാണുണ്ടായത്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെപ്പോലുള്ള വീരശിഖമണികളെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കണമെന്നുവെന്ന് നിഗ്രഹിച്ചു ഓജ്ജീന്തി സമ്പാദിക്കാൻ ആഗ്രഹം അശേഷമില്ലാതിരുന്ന നായർ, “അയ്യോ! ഇത് തുരുവിന്റെ തല അവനിതന്നിൽ പാർത്താലൊരുവനുണ്ടോ!” എന്നു ചോദിച്ചു പോയിപ്പോൽ! ഇദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചതു മോശമായിപ്പോയി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ട്, ആ തലയെ രാമപ്പയ്യന്റെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു കാളിനായർ അവന്റെയും പുറപ്പെട്ടത്.

അശ്വമേധനായി വൈരികളുടെ പാളയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച കാളിനായരുടെ ഉഗ്രഭാവവും ഗംഭീരവനവും കണ്ടു വൈരികൾ ഉപദ്രവിക്കാൻ വട്ടം കൂട്ടാതെ, രാമപ്പയ്യൻറെ സന്നിധിയിലേക്കു് ആ യുദ്ധവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ഗുരുശിരസ്സു തന്നിക്കു തരണമെന്നും, അപ്പാത്തി പക്ഷം കൈയിൽ കിട്ടുന്നവരെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കിയിട്ടു താനും മരിച്ചുകുളയുന്നതാണെന്നും അയാൾ സേനാധിപനെ അറിയിച്ചു. വീഴ്ചശത്രുക്കളുടെ പ്രകടനം അഭിനന്ദിക്കാൻ അറിയാവുന്ന രാമപ്പയ്യൻ ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ശിരസ്സിനെ പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു് കാളിനായരെ ഏൽപ്പിച്ചു. സ്വഗുരുനാഥന്റെ മുമ്പാകെ സങ്കടാധി കൃത്താകൃതി മോഹിച്ചു, വീണ്ടു അയാൾ പലതും പുലമ്പിപ്പോയി.

“തറയിൽ വീണുരുങ്ങ കാളിനായരെ
എന്തു കണ്ണനിർത്തേണ്ടതു
കമ്പിളിതനിലിരുത്തി
ഇപ്പടി അഴുതിരുകവായോ
ഇതെന്നമായമെൻറു മറവർ ചൊൽവർ
വരുവാനോ മലയാളി
മനതീരൻ ഉന്നൈപ്പോലെ
മറവർ കലം തനിപ്പും കണ്ടറിയോം
എങ്കൾ വടുകുപ്പാളയത്തിലും
കണ്ടറിയോം”

ധൈര്യപരങ്ങളെ അയോടൊത്തു കാളിനായരുടെ സ്വാമഭക്താകൃതി കണ്ടറിഞ്ഞ രാമപ്പയ്യൻ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അവശ്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും, “ഉചിതമില്ലാത്തൊരു ഇഷ്ടനാനും നല്ലതില്ലേ, കൊണ്ടുപോകവേണം പശുതലയെ” എന്നു പറഞ്ഞു അതിനെ തിരസ്കരിക്കയാണുണ്ടായതു്. രാമപ്പയ്യൻ ആ

ശിരസ്സിനെ തൊപ്പലുകളിൽ കയറ്റി നാലു ഭടന്മാരോടൊത്ത് വണ്ടിമുന്നന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു.

മഹാത്മാജിവിന്റെ പ്രജാരാജന.

സ്വസ്ഥിവാഗ്ദാനുഷ്ഠാന ശിരസ്സുകളുടേ ചരിതം
നം സുതുഷ്ടനം ആയിത്തീർന്നപ്പോലെ തന്നെ മഹാരാജാവു
ദൈവവിശ്വരൂപം ആയിത്തീർന്നപ്പോയി. അനന്തരം സകല
വിധ വാദ്യഘോഷങ്ങളും സേനകളുടെ അകമ്പടികളോടും
കൂടി ഇരവികുട്ടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ശിരസ്സിനെ കേരളപുരത്തേക്കു
മഹാരാജാവ് കൊണ്ടുപോയി; അതിനെ ഉടലോടുചേർത്തു
വെച്ച് യഥാവിധി സംസ്കരിച്ചു.

അപരിമാർദ്യമായ പത്രനഷ്ടത്തിൽ ഇനിവേദിച്ചിട്ടാ
വശ്യമില്ലെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്,

“വായനയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് നായെ വാടവേണ്ടി
വരാതെ വരുത്തുവാനാണെന്നു ചിന്തയ്ക്കേണ്ടതല്ലേ.”

എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വീരപ്രസൂവിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. “അവിടുന്ന് തന്നെ പാലോത്തേൻ ഇരവിമുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഗുഹത്തിൽ ചെന്നു” വൃദ്ധയായ മാതാവിനെ സ്വന്തംനം ചെയ്തതോടുകൂടിയോൾ വഞ്ചിതജാക്കന്മാരെ പ്രജകൾ ഇന്നും ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിക്കുന്നത് വെറുത്തേയല്ലെന്നു വ്യക്തമാവും.”

ശതകളുടെ പാളയത്തിൽ സധൈയ്യം കടന്നുപോയ ഈ വികാരിയുടെ ശിരസ്സുകൊണ്ടുവന്ന രാജ്യാഭിമാനം കേന്ദ്രിപ്പിച്ച കായികാത്മക അയാളുടെ ജന്മദേശമായ കണ്യാശ്ശേരിയിൽ കര വസ്തുക്കൾ പരിച്ഛേദിച്ചതും മറ്റും തിരുമേനി ബഹുമാനിച്ചു; എന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം സകലരും ഹൃദയമായിക്കണ്ട

അയ്യോനനെപ്പോലെ; തുരുനാഥപാമത്തോടുകൂടി ഈ ലോകത്തു ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ആശംഭിക്കേണ്ടിയില്ലായിരുന്നെന്ന് കാളിനായർ സകലലോകം യാത്രചരണത്തിനുശേഷം നിരവധി ജനങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കെ, സ്വദേശം വാളിന്നിറയ്ക്കാക്കി ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്തു.

പെരന്താവിന്റെ വാക്കുകളെ ധിക്കരിച്ചും രാജ്യമാതുസേവനത്തിന് സന്നദ്ധനായി പട്ടാളത്തിൽചെന്ന ജീവത്യാഗം ചെയ്ത ഈ രാജ്യഭക്തന്റെ ഒരു ശില്പാപ്രതിമ കണിയുകയുള്ളത് സ്ഥാപിതമായത് തദ്ദേശം ഇന്നും അവിടെ കിടപ്പുണ്ട്.

൧൦. ഗവീലിയോ.

എം. പി. അപ്പൻ ഓ. ഫി. ഏ. (എം.എസ്.എസ്.).

ഇറ്റലിയിലെ പൈസാനഗരത്തിലുള്ള വിശുദ്ധദേവാലയത്തിനകത്തു തുക്കിയിരുന്ന വിളക്കു ഒരു സന്ധ്യയിൽ അജോട്ടമിപ്പോട്ടം ആണെന്നു ഒരു യുവ വിദ്യാർത്ഥി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആളുകളിലെ പ്രായനനടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പുരാഹിതന്മാരിലെ ആ യുവാവിന്റെ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞില്ല. വിളക്കിന്റെ ആട്ടംകുറയ്ക്കുവാൻ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായിട്ടു അയാൾ കണ്ടു. സമയം അളക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങളൊന്നും അന്നു നടപ്പിൽവന്നിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ നാഡീസ്പന്ദനം എണ്ണി വിളക്കിന്റെ ഓരോ ആട്ടത്തന്നെ ചേർത്തിരുന്ന സമയം അയാൾ നിർണ്ണയിച്ചു ആട്ടത്തിന്റെ വ്യാപ്തി കൂടിയിരുന്നാലും കുറഞ്ഞിരുന്നാലും എല്ലാആട്ടങ്ങൾക്കും ആവശ്യമുള്ള സമയം ഒരുപോലെയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ

ആ വിദ്യാത്മിക യാതൊരു പ്രയാസവും വേണ്ടിവന്നില്ല. ഈ വസ്തുത ജ്ഞാനോത്സുകനായ ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ ആശ്ചര്യപരതനാക്കിത്തീർത്തു.

നവീനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജനയിതാവായ ഗലീലിയൊ എന്ന മഹാന്റെ പത്തൊൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവമാണു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. വിളക്കിന്റെ ആട്ടക്കഥയെക്കുറിച്ചുവേണ്ടിവരുന്ന സമയം നാഡീസ്പന്ദനം മുഖേന കണക്കാക്കാവുന്നതുപോലെ, തുച്ഛിക്കിക്കുന്ന ഒരു ഭാരത്തിന്റെ ആട്ടക്കഥയുടെ സമയം നിർണ്ണയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാഡീസ്പന്ദനത്തിന്റെ വേഗത അളക്കൽ കഴിയുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ തത്വം ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച “നാഡിമാപിനി” യന്ത്രം കണ്ടു പൈസാ സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രഫസറന്മാരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. രോഗികളുടെ നാഡീസ്പന്ദനം അളക്കുന്നതിനു അത്യധികം ഉപകരിക്കുകയാൽ നാഡിമാപിനിക്കു ഡാക്ടറന്മാരുടെയിടയിൽ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി.

1564 ഫെബ്രുവരി 15-ാംനു ഇറ്റലിയിലെ പൈസാ നഗരത്തിൽ ഗലീലിയൊ ജനനായി. അസാധാരണ ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യവും ചിന്താശീലവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാൽ സഹപാഠികളുടെ ബഹുമാനവും, അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്നേഹവും അനായാസേന സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വിദ്യാത്മി വളർന്നുവന്നു. സുശോഭനമായ ആ വിദ്യാത്മിജീവതിത്തിനിടയ്ക്കു് സംഗീതം ചിത്രമെഴുത്തു തുടങ്ങിയ കോമളകലകളിലും ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളിലും താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന ബാലനെ പൈസാനഗരത്തിലുള്ളു് വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കാനാണു് പിതാവു തിരഞ്ഞതു്. വാസനാവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെ നില പുഷ്പമായി മനസ്സിലാക്കാതെ പലേ പിതാ

ക്കുമായും പുത്രന്മാരുടെ അഭ്യുദയത്തിനെന്നുള്ള പേരിൽ അദ്ദേഹം ഓരോ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുത്താൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ഇതുകൂടാകും ഉപദ്രവകരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതിന് അനവധി ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. തനിക്കു നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്നത് പുത്രനിലും പകർത്താനല്ല ഒരു പിതാവു നോക്കേണ്ടതു് പുത്രന് പ്രത്യേക സന്തോഷമുള്ള നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ പരക്കെയും പ്രവർത്തനസൗകര്യവും നൽകുകയാണു് ബുദ്ധിമാനായ ഒരു പിതാവു ചെയ്യാറുള്ളതു്. ഗലീലിയോവിന്റെ പിതാവു്, പുത്രൻ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിലും തോന്നിയിരുന്ന താല്പര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടും ശ്രമിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, അതു് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ പ്രയോജനം ചെയ്യുമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ വൈചരിത്രവും പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യങ്ങളും മറ്റും നിസ്സാരമായി കരുതി, തന്റെ വാസ്തവമായ ചോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടും അതു അത്ര ശക്തിമത്തായി ആ ബാലനിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നതു് ലോകരുടെ ഭാഗ്യം എന്നു പറയാനുള്ളതു്.

പിതൃശാസ്തന്മാനസരണം ചെയ്ത സാമ്പർവ്വകലാശാലയിൽ ചേർന്നു പഠിത്തം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പക്ഷപാതിത്വം കേവലം ഗണിതം പഠിക്കുന്നതു് ഗലീലിയോവിന് കൗതുകകരമായിത്തീർന്നു. പുത്രൻ തന്റെ ആത്മയുക്ത വിചിന്തയായി താല്പര്യം കാണിച്ചുവന്നതുനിമിത്തം അയാളുടെ ചെലവിന്നു പിതാവു് ഒന്നും കൊടുക്കാതായി; വൈദ്യശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കാനിടയാകാതെ അതു മുടങ്ങുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം അത്യന്താധാരണമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതു് വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

കാപ്പർനീക്കസിന്റെ സിദ്ധാന്തം.

ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നുള്ള പരമാർത്ഥത 16-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടം വരെ യൂറോപ്പിൽ ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഓളമി എന്ന ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗോള ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അഭിപ്രായം ഭൂമി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും, ആ ഗോളത്തിനെ സൂര്യൻ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു എന്നും ആയിരുന്നു. ദ്രഹാളം എന്ന പദം ഭാരതീയർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടായിട്ട് ശതാബ്ദങ്ങൾ അനവധി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു വാസ്തവമാണ്; ഭൂമി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംവയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്നും മറ്റുമുള്ള ആധുനികവാങ്മുഖിക ചലനാഭി തത്വങ്ങൾ ആദ്യഭേദം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട് ശതാബ്ദങ്ങൾ ഒട്ടേറെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു; എങ്കിലും ഭൂമിക്കു “അചലം”, “അനന്തം”, “സ്ഥിരം” എന്നീ പദ്യങ്ങൾ ഉള്ള സ്ഥിതിക്കു ഭാരതീയരിലും ഉള്ള സാമാന്യജനത ഈ ഗോളത്തിന്റെ സൂക്ഷ്യാവസ്ഥ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാവതല്ലല്ലോ. ഓളമിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രചാരത്തെ ആദ്യമായി അല്പമൊന്നു പ്രതിരോധിച്ചത് ജർമ്മൻകാരനായ കാപ്പർ നീക്കസ് ആയിരുന്നു. 1543-ൽ മരിച്ചുപോയ അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ചുരുക്കെഴുത്ത് ഭൂമിയാണ് സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നതെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ താൻ എഴുതിയ ആ ഗ്രന്ഥം അച്ചടിച്ചെന്നത്, കണ്ണുകാണാൻ പാടിപ്പോതായിത്തീർന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം കൈകൊണ്ട് ഒരു തപ്പിനോക്കി കൃതാർത്ഥനാകുന്നതിനു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ആയുസ്സു ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കാപ്പർനീക്കസ് കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്ന തത്വം ലോകർ ആസകലം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രധാന പ്രതിബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നുള്ളത് കാര്യകാരണസംബന്ധമായി

തെളിയിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല; വസ്തുത അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നുവരിക.

കാപ്പർനീക്കസിന്റെ അനന്തരഗാമിയെന്നാണു ഡെന്മാർക്കുകാരനായ ടൈക്കോബ്രാഹി എന്ന ഒരു ജ്യോതി ജ്ഞാസൂചിശാലൻ ഓളമിയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു രൊളാണു്.

പ്രപാഠത്തിലിരുന്ന സകല പഞ്ചാംഗങ്ങളും അബദ്ധമാണെന്നു് 17-ാംവയസ്സിൽ പ്രഖ്യാപനംചെയ്ത ഈ ഡെന്മാർക്കൻ സ്വജീവിതചരിത്രം ഗോളശാസ്ത്രത്തിനു വേണ്ടി വ്യവസ്ഥയ്ക്കു് യുഗാന്തരമാകട്ടെ ഇടയ്ക്കു് ജ്യോതിർ ജ്ഞാനം വിതരണംചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനുശേഷമാണു് ഗലീലിയോ ഭൂമിയുടെ ആനുകാലികചലനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു തുടങ്ങിയതു്.

ഈ കാപ്പർനീക്കൻതത്വമാണു് പരമാത്മമെന്നു് ഗലീലിയോവിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ അതിനെ പ്രഖ്യാപനംചെയ്യുന്നതായാൽ താൻ അധികപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പെങ്കിലും മാത്രമുപലതും ആപത്തുകളും വന്നുചേരുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടു. അപലയും സ്ഥിരവും ആയ ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു മതതത്വങ്ങൾക്കു വിചാരിതമാണെന്നു് അക്കാലത്തെ പലേ ക്രിസ്തുമതപരോധിതന്മാരും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതിനാൽ അതിനുവിചാരിതമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാപ്പർനീക്കസിന്റെ ഈ സിദ്ധാന്തം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നു് ഗലീലിയോ മനസാ നിശ്ചയം ചെയ്തു് അവസരം പാർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

പൈസായിലെ ഗോപുരത്തിൽ പരിശോധന

പിതൃവിദ്വേഷത്താൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടതുകൊണ്ടു് ഗലീലിയോ ആഹാരത്തിനുപോലും നന്നു

വലഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഭാരിദ്ര്യം നിമിത്തം വിദേശത്തെയുടെ യെങ്കിപ്പും പൊയ്ക്കപ്പായാമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ പൈസാസർപ്പകലശാലയിൽ ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഉദ്യോഗം ഭഴിവുവരുകയും അധികൃതന്മാർ ഈ യുവാവിനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതിമാസം 15 രൂപയിൽ കൂടുതലായി ഇതിൽനിന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നാൽ തന്റെ വാസനാനുസരണം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു് ഗലീലിയോ അത്യന്തം ഹൃഷ്ടിയോടെയാണു് ഈ ജോലി സ്വീകരിച്ചതു്.

ഗലീലീയോവിന്റെ പര്യവേക്ഷണബുദ്ധി പലതിലും വ്യാപരിച്ചുതുടങ്ങി. ജനസാമാന്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തം കാലപ്പഴക്കമുള്ളതാണെന്നു വിചാരിച്ചു്, അതിനെ കണ്ണുമടച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു് അപ്രിയമായിരുന്നു. അരിസ്റ്റോട്ടിൽ തുടങ്ങിയ പല തത്വചിന്തകന്മാരുടേയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ വിശ്വസിച്ചു പോന്നിരുന്ന ജനസഞ്ചയത്തിനിടയ്ക്കു് ഗലീലിയോ ഒരു വലിയ പരിവർത്തനം വരുത്താൻ തുടങ്ങി.

ഒരു സാധനം താഴെ വീഴുന്നതു അതിന്റെ ഭാരം അനുസരിച്ചുള്ള ഗതിവേഗം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാക്കിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ അഭിപ്രായം. അതായതു് ഭാരം കൂടുതലുള്ള സാധനം വേഗത്തിലും ഭാരം കുറവുള്ളതു് സാവധാനത്തിലും താഴെ വീഴുമെന്നായിരുന്നു ആ യവനതത്വജ്ഞാനി രണ്ടാചിരം വർഷത്തിനു മുമ്പു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ഗലീലിയോ ഇതിനോടു യോജിച്ചിരുന്നില്ല. ഏതു സാധനവും ഒരു ഗതിവേഗത്തോടുകൂടി താഴെ വീഴേണ്ടതാണെന്നും, എന്നാൽ അങ്ങനെ വീണു കാണാത്തതു് വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടിവരുന്നതു കൊണ്ടാണെന്നും ആണു് ഗലീലിയോവിന്റെ സിദ്ധാന്തം. അതും കറഞ്ഞ ഒരു വസ്തു താഴോട്ടുവീഴുന്ന അവസരത്തിൽ

ഡയൂവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ ജയിക്കാൻ ഭാരക്കൂട്ടലുള്ള വസ്തുവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സമയം വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഒരു പൊക്കത്തിൽനിന്ന് തഴോട്ടിട്ട് രണ്ടു സാധനത്തിൽ ഭാരക്കൂട്ടലുള്ള വസ്തു ആദ്യവും ഭാരക്കുറവുള്ള വസ്തു അല്പം താമസിച്ചും താഴെ വീഴുന്നു. അറിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, ഒരു വസ്തുവിന്റെ നൂറുമടങ്ങുവരെയുള്ള ഒരു വസ്തു നൂറുമടങ്ങുവേഗത്തിൽ താഴെ പതിക്കേണ്ടതാണ്; അത് അവാസ്തവമാണെന്ന് ഗലീലിയോ പ്രസ്താവന ചെയ്തു.

ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. പൈസാനഗരത്തിലെ മുനമ്പുറംനടി പൊക്കംവരുന്ന ഒരു ചരിഞ്ഞ ഗോപുരത്തിൽ കയറി രണ്ടു വസ്തുക്കൾ താഴോട്ടിട്ട് തന്റെ സിദ്ധാന്തം തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. ഒന്നിന് മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ നൂറുമടങ്ങുവരെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി ആ രണ്ടു സാധനവും ഒരു അവാസരത്തിൽ താഴേത്തക്കം ഇട്ടു. ഭാരം കൂടിയ സാധനം തറയിൽ എത്തിയ അവസരത്തിൽ ഭാരം കുറഞ്ഞ സാധനം രണ്ടു ഇഞ്ചുകളിൽ എത്തിയിരുന്നു. അറിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ മതപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഭാരം കുറഞ്ഞ സാധനം 99 ഗജം പൊക്കത്തിൽമാത്രം എത്തേണ്ടതായിരുന്നു എന്നാണ് ഗലീലിയോ സ്ഥാപിച്ചത്.

ഗണിതശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകൻ

ഈ സിദ്ധാന്തം യൂറോപ്പുമുഴുവനും നിറഞ്ഞുള്ള കീഴ്തി അദ്ദേഹത്തിന് സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു; അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ അലസന്മാരും അസുയായുക്കളും ആയ ഒരു കൂട്ടം ശത്രുക്കളേയും അദ്ദേഹത്തിന് വല്ലമായി. സഹപ്രവാഹകരായിരുന്നവരുടെ കണ്ണുകടിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്

സാമിക്കാൻ പാഠിപ്പാതായിത്തീർന്നു. ഹിന്ദുമാണം നിമിത്തം കടുംബഭാരംകൂടി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്ന ഗലീലിയോവിനു ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ജോലിവിട്ടുപോകേണ്ടതായും വന്നുകൂടി; എന്നാൽ താമസിയാതെതന്നെ പാട്ടുവായിൽ ഒരു ഗണിതാദ്ധ്യാപകനായി 54 രൂപാ പ്രതിമാസം ശമ്പളത്തിൽ അദ്ദേഹം നിയമിതനായി. ഇവിടെ പതിനെട്ടു വർഷക്കാലം ആ ജോലിയിലിരിക്കുന്നതിനു് സർവകലാശാലാധികൃതന്മാർ സന്തോഷസമേതം അദ്ദേഹത്തിനു് സൗകര്യംകൊടുത്തു.

യൂറോപ്പിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു് അനേക ശിഷ്യന്മാർ പാട്ടുവായിൽ താമസമാക്കി. ഗലീലിയോവിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശാസ്ത്രപരോഗതിക്കായി ഈ ശിഷ്യഗണങ്ങളും പിൻക്കാവുന്നതു് ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ ഈ ഹാൻഡിക്രൈറ്റ് പഠയാണുള്ളതു്.

ഗലീലിയോവിന്റെ പദ്യവേക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും പിന്നെയും തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. കേരള ഗണിതസംബന്ധമായി കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു കാമ്പസ്, ചൂടിന്റെ അളവു നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള ഒരു എയർ തെർമോമീറ്റർ എന്നിവ ആ കൂട്ടത്തിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളാകുന്നു. “ചെറിയകാത്തങ്ങൾ വലിയവയെക്കാൾ ഉപയോഗം കൂടിയവയെന്നും, അവയെ പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിച്ചാൽ സ്വയം തൂക്കത്തിന്റെ നാൽപ്പതു മടങ്ങു അളക്കുള്ള ഒരു ഇരുമ്പു കഷണം ആകർഷിച്ചുനിൽക്കാൻ അവ പര്യാപ്തമാകുമെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടറിഞ്ഞു”.

ഊദർശിനി.

ഗലീലിയോ തന്റെ നാല്പ്പത്തഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ കണ്ടുപിടിച്ച ഊദർശിനിക്കുണ്ണാടി ലോകത്തിനു വരുത്ത

യിരിക്കുന്ന ജോനാദിവ്യർ ആരും വിവരിക്കാവുന്നതല്ല. ഹാജരുകാരനായ ലിപ്പെർട്ടി എന്നയാളാണ് ഓരോന്നിടത്തുനിന്നും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അത് ഉപയോഗമായെന്നായിരുന്നു. ഗലീലിയോ ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ച ടെലസ്കോപ്പ് ദൂരെയിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ മുന്നിലെ ഒരു ദാഹം മാത്രം ദൂരെയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നതായിരുന്നു; അഥവാ അത് പദാർത്ഥങ്ങളെ മുന്നിൽ വെച്ചുവെക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണാടിയിലായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് അത്യന്തം അത്ഭുതകരമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട ഈ സംഭവവുമായി അദ്ദേഹം വെനീസിൽ പോയിപ്പോൾ ജനങ്ങൾ എന്തെന്നില്ലാതെ, ഒരു നവ്യലോകത്തു തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതായി വിചാരിച്ചുപോയി. ഉന്നതഗോപ്യതയുടെ ഉപരിഭാഗത്തു കയറിനിന്നുകൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ വളരെ ദൂരെ കൂടി പോകുന്ന കപ്പലുകൾ അവർ കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അൻപതുമെൽ ദൂരെ കൂടി യാനംചെയ്തിരുന്ന കപ്പലുകൾ പതിനഞ്ചുമെൽ ദൂരെ യാത്ര ചെയ്യുന്നതായി അവർ കണ്ടു. ആ കബേരനഗരത്തിലെ പ്രഭുവരേണുമായും വാണിജ്യങ്ങളായും ഗലീലിയോവിനെ അത്യന്തം പ്രശംസിച്ചു ബഹുമാനിക്കുകയുണ്ടായി.

വെനീസിൽ ഒരു മാസം താമസിച്ചതിനുശേഷം ഗലീലിയോ തിരിച്ചുവന്നു; പാട്വാ സർവ്വകലാശാലക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പ്രൊഫസർ ആക്കി ഉയർത്തി. അതോടുകൂടി ആ ദൂരദർശിനി ഉപയോഗിച്ച് പല നക്ഷത്രങ്ങളെയും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആകാശത്തുകാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി സാധാരണ കണ്ണുകൊണ്ടു എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അത് അയ്യായിരത്തിൽ കൂടുതൽ വരുന്നതല്ല; എന്നാൽ ഒരു ദൂരദർശിനിയുടെ സഹായത്താൽ അനേകലക്ഷം നക്ഷത്രങ്ങൾ

കാണാൻ ഒരുവൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. നാം സാധാരണമായി, ആനക്കുറുപ്പാൾ അടുത്തടുത്തു നില്പുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. “കാതാകിളിത്തോളം” എന്നു അവയെ ചിലേടങ്ങളിൽ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഗലീലിയോ കെലസ്സോപ് മുഖേന പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ മുപ്പത്തൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെക്കണ്ടു് ഇതുപോലെ മറ്റു പല നക്ഷത്രങ്ങളെയും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം ആഹ്ളാദവിവരനായിതീർന്നുപോയി.

ഈ “ഭൂമിയിനി” ചെറിയ കൈപ്പറ്റമാകയാൽ പൊതുവെ ഏതെങ്കിലും വലുപ്പത്തിലും പിന്നീട് മൂപ്പതമെങ്കിലും വലുപ്പത്തിലും കാണിക്കുന്ന കണ്ണാടികൾ ഈ പ്രകാശിനിയിൽ അനുപാതം നിർമ്മിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള ചന്ദ്രഗാളത്തിലേക്കു വിരിച്ചുവച്ചു പരിശോധന നടത്തിയപ്പോഴേക്കും അതുവരെ ലോകർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല വസ്തുക്കളും കണ്ടറിയുന്നതിന്നു സാധിച്ചു. ആ ശശാങ്കനെക്കുറിച്ചു് പൗരസ്ത്യകവി പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണല്ലോ:—

“പാരിച്ചന്മഗിരിതന്മയ പാറകൊണ്ടു
കീറിച്ചുമഞ്ഞുവഴ കാലമുയർന്നുവെത്തിക്കു്
ചൊല്ലാവതോ നിഴൽ മൃഗം മുയലെന്നതെല്ലാം?
ചെല്ലാനവസ്തു വഴിയെന്തിന്നു ചന്ദ്രബിംബേ?”

പാശ്ചാത്യചണ്ഡീരന്മാരിൽ പലരും ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് വളരെ വ്യതിചലിച്ചുപ്പോയിരുന്നു അക്കാലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. വിശാലമായ മൈതാനങ്ങൾ, പൊക്കംകൂടിയ പർവ്വതങ്ങൾ, ബഹുദൂരം വ്യാപിക്കുന്ന താഴ്വരകൾ ആദിയായവ അതിനുമുമ്പു യാതൊരാളും ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു് നോക്കികണ്ടിട്ടില്ലാത്തവ ഗലീലിയോ ചന്ദ്രഗാളത്തിൽ കണ്ടു.

ചന്ദ്രനെപ്പോലെ വൃദ്ധിക്കുയർന്നുള്ള ഒരു ഗോളമാണു് പ്രകൃതെന്നും, ആ പ്രകൃതനെ ചുറ്റുന്നതായി നാലു

നക്ഷത്രം ഉണ്ടെന്നും കൂടി അദ്ദേഹം 1810-ൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇവയിൽ ഒരേറ്റം 42 മണിക്കൂറും, മറുജീവ പതിനേഴ് ഡിസത്തിനകം ഓരോ സമയവും ഉപയോഗിച്ചാണ് ശുക്രനെ ചുറ്റുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ കണ്ണാടി അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.

അനന്തരം ഈ കണ്ണാടി അദ്ദേഹം സൂര്യഗോളത്തിന് നേരെപിടിച്ചു നിർദ്ദിഷ്ടം ആരംഭിച്ചു. ചില ദൂരത്തുകൾ ആ ഗോളത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോയെല്ലാണ്ടിടുന്നു എന്ന് ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സൂക്ഷ്മമായി കണ്ടു മ. രാമപ്പു സ്വർണ്ണം കറുപ്പിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമാണെന്നും, അപ്രകാരം ഒരുതവണ തന്നെത്താൻ ചുറ്റുന്നതിന് : 8 ദിവസം വേണമെന്നും കൂടി പല വർഷങ്ങളിലെ പ്രയത്നഫലമായി ഗലീലിയൊ മനസ്സിലാക്കി. ഭൂമി ആനാദികചലനത്തിന് പുറമെ സൂര്യനെ ചുറ്റി ഒരു വാർഷികചലനം കൂടി നടത്തുന്നു എന്നു ചോലെ സൂര്യഗോളം വേറെ യാതൊന്നിനേയും പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. ഇത്തരത്തിൽ പല നവീകരണങ്ങളും നടത്തി ഗോളശാസ്ത്രത്തെ വിശാലമാക്കി ഗലീലിയൊ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പലരും ഈ വിശേഷപ്പെട്ട കണ്ണാടിയിലേപ്പോലൊന്നു ലഭിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചതിനാൽ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനായി അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകം ഒരു യന്ത്രശാല തന്നെ നൽകിക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ ദൂരദർശിനം ഒന്നുകാണുന്നതിനു വേണ്ടി മാത്രം യൂറോപ്പിലെ സകല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു മായി ദിനംപ്രതി അനേകശതം ജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ഗലീലിയൊവിന്റെ നിരീക്ഷണശ്രമത്തെ ധാരമായി പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളത് ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചുതെയിപ്പു.

ഭൂമിയാണു സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നതെന്നു ധൈര്യസമേതം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനു, വേണ്ടത്ര യുക്തികളും വിശദ

ഷിച്ച് ഈ ഉപകരണമുഖേന നടത്തിയ പര്യവേഷണങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഗലീലിയോവിനെ ശേഷിച്ചുവന്നാക്കിത്തീർത്തു. ടസ്കനിയിലെ കൊട്ടാരംഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനായിട്ടുകൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിയമിതനായാൽ വരവുമാത്രമേ അദ്ദേഹത്തനു് ഗണ്യമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

പുരാതനകാലം മുതൽക്കു പ്രാഗ്യാതി സന്ധാർപ്പിച്ചിരുന്ന റോം നഗരത്തിൽപോയി അവിടെയുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെക്കൊണ്ടു തന്റെ നിരീക്ഷണഫലങ്ങൾക്കു് സമ്മതി നേടണമെന്നു കരുതി ഗലീലിയോ അങ്ങോട്ടു പോയി. പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തി അരിസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ തത്വങ്ങളെ പാടെ ചെല്ലിച്ചു കളഞ്ഞ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞനെ റോം നഗരനിരസികൾ അത്യാഹ്ലാദപരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു സമ്മതിച്ചു പല പണ്ഡിതന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ കീർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് സൂര്യഗോളത്തിൽ ഉള്ള ചില വസ്തുക്കളായ അടയാളങ്ങൾ ഗലീലിയോ കണ്ടുപിടിച്ചതു്. എന്നാൽ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തോടുകൂടി ഗലീലിയോവിനു് ഓരോ ആപത്തുകളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി.

ഗലീലിയോവിനെ അപകടപ്പെടുത്താൻ.

അഭൂതപൂർവ്വമായ ഇത്തരം കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ കൊണ്ടു് അസാധാരണമാകുവിധം കീർത്തി പരത്തി ലോകബഹുമാനം നേർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗലീലിയോവിനു് ഒരു കൂട്ടം ശത്രുക്കളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ “ദൂരദർശിനി” എന്ന് പറയുന്നതു് എന്തോ ഒരു ‘ജാലവിദ്യ’ ആണെന്നായിരുന്നു മുമ്പായ ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അപൂർവ്വം ചില ബുദ്ധിമാന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നില്ല. അദ്ദേഹം ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രഫ

സർ ഈ കണ്ണാടിയിൽകൂടി ഒരു നോക്കുന്നതിനുപോലും സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ലത്രേ! മരത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന എതിർപ്പുകളാണ് അസഹ്യമായിത്തീർന്നത്.

അമലതായിരിക്കുന്ന ഭൂമി ചവിടുന്നതും, അതു സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംവയ്ക്കുന്നു എന്നതും, സൂര്യന്റെയും ചില അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അക്കാലത്തെ ചില ക്രിസ്തീയപുരോഹിതന്മാർക്ക് നീക്കം രസിക്കാത്ത സംഗതികളായിരുന്നു. പോപ്പിന്റെ മതാധികാരങ്ങളെ തട്ടിക്കൊണ്ട് ദൂതർ ചെയ്തിരുന്ന പ്രശ്നാപനങ്ങൾ പ്രാട്ടസ്റ്റൻറ് മതമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട് യൂറോപ്പു മുഴുവനും ഒരു ഗംഭീര പരിവർത്തനം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഗലീലിയോവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ബൈബിളിന് വിപരീതമായുള്ളതാണെന്നു പോപ്പിന്റെ അനുയായികളായ ചില കത്തോലിക്കർ പുരോഹിതന്മാർ ശരിച്ചുതുടങ്ങി. ആദ്യോത്ഥികവും സാമ്പാറ്റികവും ആയി ഉപയോഗപ്പെട്ടേണ്ട ബൈബിളിനെ ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമായി കരുതാൻ പാടില്ലെന്നു ഗലീലിയോവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വാദിച്ചു എങ്കിലും അതിനെ അവർ അവഗണിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രധാനം സിദ്ധിക്കുന്ന പക്ഷം തങ്ങളുടെ മതത്തിനുകൂടുതൽ ധർമ്മം സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് ആ പുരോഹിതന്മാർ വിശ്വസിച്ചുവന്നതിനാൽ എങ്ങനെയും ഇദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. “വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒരു തെറ്റുണ്ടാകുക എന്നുള്ളതു വിചാരിക്കാൻകൂടി പാടില്ലാത്തതായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ഏതുഭാഗത്തെയെങ്കിലും അസംഭവ്യമായി തോന്നാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ കണ്ടാൽതന്നെയും അവയെ അസംഭവ്യമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെന്നും, അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അതു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുമെന്നും, മതാധികാരികൾ പ്രബലമായി സിദ്ധാന്തിച്ചുവന്നി

അന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിവർത്തനത്തെയും വ്യാഖ്യാനത്തെയുംപറ്റി എന്തെങ്കിലും അനിശ്ചിതമായി ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു ക്രൈസ്തവപുരോഹിതന്മാരുടെ അവിതർക്കിതാധികാരത്തെ ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കുന്നതായിരിക്കും."

ലോകരുടെ അജ്ഞാനം നീക്കിയതിനു ശിക്ഷ.

ക്രിസ്തുമതത്തിനു വിപരീതമായി ആ മതത്തിലുള്ളവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അവരെ വിസ്തരിച്ചു കടന്നുപോയ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നതു് "ഇൻക്വിസിഷൻ കോടതി" മുഖേനയായിരുന്നു. ഇത്തരം കോടതികൾ യൂറോപ്പിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായതും എന്നുമാത്രമല്ല പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു അധികാ മുഖ്യ സഭയെ പ്രദേശങ്ങളിലും ഇവ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അനവധി ജനങ്ങളെ ഗോവയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു ഇൻക്വിസിഷൻ കോടതി മുഖേന ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഒരു ഹേന്യസംഭവിയല്ല. ഈ നിഷ്പേക്ഷമായ കോടതി മുഖേന ഗലീലിയോവിനെ വിസ്തരിക്കാൻ പോപ്പ് നിശ്ചയിച്ചു.

അറുപത്തിനാലാം വയസ്സിൽ തന്റെ പാല ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളും സംഭാഷണരൂപേണ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഗലീലിയോ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഭൂമി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമായി, അതേവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ള പരമ്പരാഗതപരമ്പരയുടെ ഒരു വിചാരണം ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം കൊടുത്തിരുന്നു. ഈ പുസ്തകം പരിശോധിച്ച ഒരു മതസംഘക്കാരൻ പ്രസ്താവിച്ചതു് അദ്ദേഹം ശിക്ഷാർഹനാണെന്നായിരുന്നു തന്നിമിത്തം "ഇൻക്വിസിഷൻ കോടതി" മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കാൻ പോപ്പ് അനുവാദം കൊടുത്തു. മതനിന്ദകനായ ഗലീലിയോ ലോകത്തിനുവലിച്ച നാശം സംഭവിക്കാനുള്ള സിദ്ധാ

ഞങ്ങൾ പ്രവരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവയെ പിൻവലിക്കാതെപക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു വിധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് കുറ്റം സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിന് കോടതി പലതും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. മതത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു അന്ധമായി എന്തും ചെയ്യുന്നതിനു മടിക്കാത്ത ആ സംഘക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ മൂന്നുദിവസമേറെ ഒരു മുറിയിൽ അടച്ചിട്ടിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ അന്ധൻ ക്രൂരമായ വീധം ദേഹോപദ്രവം ചെയ്താ എന്നുള്ളത് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്.

കോടതി വിധിപ്രസ്താവിച്ചു. ഗലീലിയൊ എന്ന ഒരു വനെ മതനിന്ദകനായി സംശയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധവേദ പുസ്തകത്തിനെതിരായി, ഭൂമിക്കു ചലനമുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ അയാൾ പുലർത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. ഈ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ മതവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് അയാൾ അവയെ പരസ്യമായി പർവ്വതീകരിച്ച് നിന്ദിക്കേണ്ടതാണ്. ജഡ്ഢിമാരുടെ ഇച്ഛാനുസരണമുള്ള കാലം മുഴുവൻ അയാളെ കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'ചെത്തുപോയ കുറ്റത്തിനു മാപ്പുതരണം' എന്നുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള ഏഴു സങ്കീർത്തനം ആഴ്ചയിൽ ഒരു തവണവിതം മൂന്നാലക്കാലം ചൊല്ലണം."

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അജ്ഞാനം നീക്കുന്നതിന് ജീവിതം മുഴുവൻ പണിപ്പെട്ട പലരും കണ്ടുപിടിച്ച ആ മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ശിക്ഷ അഹോ! ഭയങ്കരം തന്നെ!!

പാശ്ചാത്താപം.

ഇത്ര വളരെ ക്രൂരവും പരമനിന്ദ്യവും ആയ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിന് ആ വയോഘട്ടത്തിൽ ചേർക്കുന്ന

ആരോഗ്യവും സാമനശക്തിയും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ, ഗന്ധർവ്വന്മാരില്ലാതെ ഗലീലിയൊ കുറസമ്മതം നൽകി. കഠിനമായി ദോഷപീഡ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നുപോയാൽ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യർ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുപോകുന്നതാണ്; എന്നാൽ കോടതിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയതു മുതൽക്കു ഗലീലിയൊവിനു പശ്ചാത്താപവുമായി. കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള “കുറസമ്മതം” നൽകിയിട്ടും ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തജീവനത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുതല്ലാതെ, മറ്റൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ആ മതസംഘക്കാർ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തില്ല.

ഗലീലിയൊ കരുടനായി.

വയോഘട്ടത്തിലെ ഈ കഷ്ടതകളെ സാമസ്രംമടയ്ക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവിധം ഒരു മഹാവിപത്തുകൂടി ഗലീലിയൊവിനു വന്നുകൂടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾക്കുള്ള കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. നയനജന്മമുള്ള സുതീർത്ഥകാലം അതിയായി വേലചെയ്തിട്ടുതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ അന്ധതപം വന്നുചേർന്നതെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ലോകത്തെ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമം ചെയ്തതിന് അദ്ദേഹംതന്നെ അന്ധതപംകൊണ്ടുള്ള ദുരിതം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. സങ്കടാധിക്യത്തോടുകൂടി ഗലീലിയൊ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന് എഴുതി അയച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക:—“കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തും ഭൃത്യനും ആയ ഈയുള്ളവൻ ഇതാ അപരിഹാര്യമായവിധം മുഴക്കരുടനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരക്കാരായവർ നടുത്തപ്പെട്ട പശുവേക്കുണങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭ്രമിക്കുന്നതിനേയും ഇതരഗോളങ്ങളേയും പ്രപഞ്ചത്തേയും ഇതേവരെ ജനസഞ്ചയം വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നതിന്റെ

ആയിരം മടങ്ങ് വിശാലവും വിശദതരവും ആയി ഞാൻ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം അത്യന്തം അദ്ധ്യക്ഷവും നിസ്സാരവും ആയതായി എന്റെ അന്ധതപം നിമിത്തം എനിക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതാണു് ദൈവത്തിനു് സന്തോഷം; അതുകൊണ്ടു് അതു് എനിക്കു സന്തോഷകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.”

ഭരിതജീവിതം.

അസാധ്യ ഭരിതം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ഗലീലിയോ എണ്ണിയെണ്ണി ദിവസങ്ങൾ പോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ അഞ്ചു ദിവസാവസരമാണു് ആ മഹാനു് ഉന്തിത്തള്ളി നയിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്.

പര്യവേഷണകശലതയാൽ പ്രകീർത്തിതനായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ഗലീലിയോവിനെ കാണുന്നതിനു് യൂറോപ്പിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുംനിന്നു് അനവധി ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നിരീക്ഷണഫലങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാനാകട്ടെ, അഥവാ അതേവരെ താൻ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജോലി തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാനാകട്ടെ സ്വതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കാത്ത മതസംഘത്തിന്റെ ഭാധികാരധൂരന്ധതയെ അനവധി ജനങ്ങൾ മനസാശപിച്ചു. ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ പ്രകടനംനിമിത്തം ഇത്ര വളരെ ഭരിതം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരാൾ ലോകത്തുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണു്.

ഗലീലിയോവിനു ഇപ്പോൾ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. വാൽക്യാവശതയോടൊത്തു പരിപൂർണ്ണാന്ധതപംകൂടി സംയോജിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റുന്നു എന്നതുപോലുള്ള തത്വങ്ങളൊന്നും മേലാൽ കണ്ടുപിടിച്ചു തെളിയിക്കുന്നതല്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ, വിശുദ്ധ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിത

പ്രാമാണ്യത്തിനു കുറവുവന്നുപോകുന്നതല്ലെന്നു മതസംഘത്തിനും പോപ്പിനും ബോദ്ധ്യമായി. അദ്ദേഹത്തിനു അവർ സർവ്വസ്വപാതന്ത്ര്യങ്ങളും അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. ആ സ്വപാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിനാകട്ടെ ഉണ്ടായില്ല.

1642 ജനുവരി 8-നു ചരമം അടഞ്ഞു ഗലീലിയൊ തന്റെ ദുരിതജീവിതത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു.

ജോതിർശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ഗലീലിയോവിന്റെ ജീവിതം എന്തുമാത്രം പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് വാചാമഗോചരമാകുന്നു. ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന പല യന്ത്രങ്ങളും ശാസ്ത്രീയോപകരണങ്ങളും കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ വിലയേറിയ ജീവിതം ബലികഴിച്ച ഒരു മഹാനായിരുന്നു ഗലീലിയോ. അന്ധകാരമായ പ്രാചീനകാലത്തു്—വിശേഷിച്ചു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു പരിവർത്തനം വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ—അവതീർണ്ണനായതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അത്യന്തം സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനിടയായിപ്പോയി. മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രചിന്തയെ വെട്ടിത്തെളിക്കുന്നതിനു ശ്രമംചെയ്ത പ്രാചീന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പ്രഥമ ഗണനീയൻ ഗലീലിയോ ആകുന്നു. പ്രായോഗിക പരിഷ്കരണങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയിച്ചതിനുശേഷം പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കു എന്ന പദ്ധതി ആദ്യമായി ലഭിക്കത്തു് നടപ്പിലാക്കിത്തീർത്തതു് ഇദ്ദേഹമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. മനുഷ്യന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തെ സാരമായി സ്പർശിച്ച ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെ ജനയിതാവായ ആ മഹന്റെ യശസ്വതികൾ ലോകമുള്ളകാലംവരെ നിലനിൽക്കേണമെന്നു് ചെയ്തും

